

Internationellt bistånd

7

Förslag till statens budget för 2014

Innehållsförteckning

1	Förslag till riksdagsbeslut	7
2	Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.....	9
2.1	Omfattning.....	9
2.2	Utgiftsutveckling	12
2.3	Mål	13
2.4	Resultatredovisning	13
2.4.1	Indikatorer och andra bedömningsgrunder	14
2.4.2	Resultat av Internationellt bistånd.....	14
2.4.3	Analys och slutsatser	32
2.4.4	Resultat av Reformsamarbetet i Östeuropa	39
2.4.5	Analys och slutsatser	41
2.5	Revisionens iakttagelser.....	42
2.6	Politikens inriktning	42
2.6.1	Ett reformerat bistånd som sätter den fattiga och förtryckta människan i centrum.....	42
2.6.2	Regeringens svar på de biståndspolitiska utmaningarna 2014.....	47
2.7	Beskrivning av anslagsposterna	52
2.8	Budgetförslag	55
2.8.1	1:1 Bistandsverksamhet	55
2.8.2	1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete	58
2.8.3	1:3 Nordiska Afrikainstitutet.....	59
2.8.4	1:4 Folke Bernadotteakademin	60
2.8.5	1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete.....	61
2.8.6	1:6 Utvärdering av internationellt bistånd	62

Tabellförteckning

Anslagsbelopp	8
Tabell 2.1 Biståndsram, utgifter inom andra utgiftsområden och biståndsanslag	11
Tabell 2.2 Utgiftsutveckling inom utgiftsområde 7	12
Tabell 2.3 Härledning av ramnivån 2014–2017. Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.....	12
Tabell 2.4 Ramnivå 2014 realekonomiskt fördelad. Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd.....	12
Tabell 2.5 Utfall anslag 1.1 Biståndsverksamhet genom Sida 2010-2012.....	15
Tabell 2.6 Utfall 2012 kostnader andra utgiftsområden.....	17
Tabell 2.7 Exempel på resultat från det bilaterala biståndet som Sverige har bidragit till	18
Tabell 2.8 Exempel på resultat från EU-biståndet som Sverige har bidragit till.....	21
Tabell 2.9 Exempel på resultat från det multilaterala biståndet som Sverige har bidragit till	23
Tabell 2.10 Exempel på resultat från det humanitära biståndet som Sverige bidragit till genom kärnstöd från UD	27
Tabell 2.11 Exempel på resultat från det humanitära biståndet som Sverige bidragit till genom stöd via Sida.....	28
Tabell 2.12 Utfall för Reformsamarbete i Östeuropa 2010-2012	40
Tabell 2.13 Resultat som Sverige har bidragit till inom reformsamarbetet i Östeuropa	40
Tabell 2.14 Anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, utvecklingssamarbete genom Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete	52
Tabell 2.15 Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa genom Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete	52
Tabell 2.16 Anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, utvecklingssamarbete genom UD m.fl.	53
Tabell 2.17 Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa genom UD m.fl.....	54
Tabell 2.18 De 10 största kärnstöden till multilaterala organisationer 2012-2014	54
Tabell 2.19 Anslagsutveckling för 1:1 Biståndsverksamhet	55
Tabell 2.20 Särskilt bemyndigande om ekonomiska åtaganden för 1:1 Biståndsverksamhet	56

Tabell 2.21 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:1 Biståndsverksamhet.....	57
Tabell 2.22 Anslagsutveckling för 1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete	58
Tabell 2.23 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete	58
Tabell 2.24 Anslagsutveckling för 1:3 Nordiska Afrikainstitutet	59
Tabell 2.25 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:3 Nordiska Afrikainstitutet	59
Tabell 2.26 Anslagsutveckling för 1:4 Folke Bernadotteakademin.....	60
Tabell 2.27 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:4 Folke Bernadotteakademin	60
Tabell 2.28 Anslagsutveckling för 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete	61
Tabell 2.29 Särskilt bemyndigande om ekonomiska åtaganden 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete.....	61
Tabell 2.30 Härledning av anslagsnivån 2013–2016, för 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete.....	62
Tabell 2.31 Anslagsutveckling för 1:6 Utvärdering av internationellt bistånd.....	62
Tabell 2.32 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:6 Utvärdering av internationellt bistånd	62

Diagramförteckning

Diagram 2.1 Biståndsramens fördelning per anslag inom utgiftsområde 7 och andra utgiftsområden 2012	14
Diagram 2.2 Bistånd genom Sida uppdelat på huvudsektor	17
Diagram 2.3 Sveriges utbetalade stöd till multilaterala organisationer 2012	22
Diagram 2.4 Sveriges humanitära stöd utbetalat 2012	26

1 Förslag till riksdagsbeslut

Regeringen föreslår att riksdagen

1. fastställer biståndsramen för 2014 till 1 procent av vid budgeteringstillfället beräknad bruttonationalinkomst (BNI) för 2014 (avsnitt 2.1),
2. godkänner målet för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd som regeringen föreslår (avsnitt 2.3),
3. godkänner att målet för utgiftsområdets underindelning *Internationellt utvecklings-samarbete* upphör att gälla (avsnitt 2.3),
4. godkänner att målet för utgiftsområdets underindelning *Reformsamarbete i Östeuropa* upphör att gälla (avsnitt 2.3),
5. bemyndigar regeringen att under 2014 för anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* besluta om bidrag som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 62 676 000 000 kronor 2015–2025 (avsnitt 2.8.1),
6. bemyndigar regeringen att under 2014 ikläda staten betalningsansvar för statliga garantier för biståndsverksamhet som inklusive tidigare utfärdade garantier uppgår till högst 10 000 000 000 kronor (avsnitt 2.8.1),
7. bemyndigar regeringen att under 2014 besluta om kapitaltillskott på högst 400 000 000 kronor till Swedfund International AB (avsnitt 2.8.1),
8. för budgetåret 2014 anvisar ramanslagen under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd, vad gäller anslag som står till regeringens disposition, enligt följande uppställning:

Riksrevisionen föreslår att riksdagen

9. bemyndigar Riksrevisionen att under 2014 för anslaget 1:5 *Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete* ingå avtal om samarbetsprojekt som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 20 000 000 kronor 2015–2017 (avsnitt 2.8.5),
10. för budgetåret 2014 anvisar ett ramanslag under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd för Riksrevisionen enligt följande uppställning:

Anslagsbelopp

Tusental kronor

Anslag	
1:1	Biståndsverksamhet 30 678 462
1:2	Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) 985 189
1:3	Nordiska Afrikainstitutet 14 319
1:4	Folke Bernadotteakademin 98 018
1:5	Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete 40 000
1:6	Utvärdering av internationellt bistånd 15 000
Summa	31 830 988

2 Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd

2.1 Omfattning

Under utgiftsområdet Internationellt bistånd finns sex anslag: biståndsverksamhet, förvaltningsanslagen för Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida), Nordiska Afrikainstitutet (NAI), Folke Bernadotteakademin (FBA), Riksrevisionens anslag för internationellt utvecklingssamarbete samt anslaget för utvärdering av internationellt bistånd. De delar som inte finansieras från biståndsramen är förvaltningskostnader för samarbete inom Östersjöregionen samt garantiavgifter, avseende Nordiska investeringsbankens miljöinvesteringsslån, som inte klassificeras som bistånd.

Ramen för utgiftsområdet

Regeringen föreslår att biståndsramen för 2014 uppgår till 38,4 miljarder kronor, vilket motsvarar 1 procent av beräknad bruttonationalinkomst (BNI). I biståndsramen ingår kostnader som klassificeras som bistånd (Official Development Assistance, ODA) i enlighet med den definition som används av Organisationen för ekonomiskt samarbete och utveckling (OECD) biståndskommitté (DAC). Majoriteten av kostnaderna återfinns under anslag inom utgiftsområde 7 Internationellt bistånd men även inom andra delar av statens budget finns kostnader som klassificeras som bistånd. Även dessa ingår i biståndsramen. I utgiftsområde 7 ingår dessutom 1,9 miljoner kronor för garantiavgifter avseende Nordiska investeringsbankens miljöinvesteringsslån och 5 miljoner kronor som avser

förvaltningsutgifter för samarbete inom Östersjöregionen som inte klassificeras som bistånd. Dessa kostnader ingår inte i biståndsramen. Det föreslagna beloppet för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd uppgår därmed till 31,8 miljarder kronor.

Kostnader inom andra utgiftsområden som ingår i biståndsramen

Nedan följer en beskrivning av de kostnader som ingår i biståndsramen men som återfinns under andra utgiftsområden. Dessa kostnader uppgår 2014 till 6,5 miljarder kronor. Det är en minskning med drygt 0,6 miljarder kronor jämfört med föregående år. Kostnader inom andra utgiftsområden som andel av biståndsramen uppgår 2014 till 17 procent jämfört med 19 procent 2013.

Kostnader för mottagande av asylsökande m.m.

Kostnader för mottagande av asylsökande ingår i utgiftsområde 8 Migration. Kostnader för mottagande av asylsökande från låg- och medelinkomstländer under deras första år i Sverige ingår som en del av den svenska biståndsramen. Sverige ska i enlighet med OECD/DAC:s riktlinjer såväl kunna hjälpa en person i behov av skydd i ett flyktingläger i t.ex. Sudan, som bekosta omhändertagandet av en flykting under den första tiden han eller hon befinner sig i Sverige. 2014 beräknas kostnaden för asylsökande från låg- och medelinkomstländer som räknas in i biståndsramen uppgå till 4 miljarder kronor, vilket motsvarar 10,5 procent av det totala biståndet. Antalet asylsökande 2014

bedöms uppgå till 48 000. Sökande från Syrien antas bli den största gruppen.

Migrationsverket har enligt lagen (1994:137) om mottagande av asylsökande m.fl. ett huvudansvar för mottagandet av asylsökande från det att ansökan om asyl lämnas in till dess att personen tas emot i en kommun, om uppehållstillstånd har beviljats, alternativt lämnar landet vid avslagsbeslut.

För att beräkna kostnaden som ska ingå i biståndsramen görs först en bedömning av hur många personer som kommer att söka asyl i Sverige under det kommande året samt en beräkning av hur stor andel av dessa som antas komma från låg- och medelinkomstländer enligt OECD/DAC:s klassificering, vilket i normalfallet är ca 95 procent av det totala antalet asylsökande i Sverige. Därefter räknas den genomsnittliga vistelsetiden i Migrationsverkets mottagande fram för dessa personer. I beräkningarna ingår tiden från ansökan till bosättning efter beslut om uppehållstillstånd eller till slutligt beslut om avvisning eller utvisning. Det är emellertid endast kostnader för det första årets vistelse i Sverige klassificeras som bistånd. Summan dygn för asylsökande personer multipliceras sedan med kostnaden per person och dygn i mottagandet. Beräkningarna för 2014 bygger på en prognos om 48 000 asylsökande, varav 97 procent antas komma från låg- och medelinkomstländer. Den genomsnittliga dygnskostnaden uppskattas till 381 kronor per person och genomsnittligt antal dygn per person prognostiseras till 210.

Kostnader för självmant återvändande för personer vars asylansökningar avslås ingår också i det belopp som klassificeras som bistånd, liksom kostnader under det första året för mottagandet av personer som vidarebosätts i Sverige och deras resor till Sverige.

EU-bistånd

I biståndsramen ingår även kostnader för det svenska bidraget till den del av Europeiska unionens (EU) gemensamma bistånd som finansieras genom EU:s reguljära budget. För 2014 uppgår dessa kostnader inom utgiftsområde 27 till 1,7 miljarder kronor, vilket motsvarar Sveriges del av de faktiska kostnaderna för biståndet inom den totala EU-budgeten 2012.

EU bedriver utvecklingssamarbete med nästan alla låg- och medelinkomstländer och inom ett

stort antal sektorer. Allokering av resurser liksom utvecklingssamarbetets inriktning slås fast i s.k. externa finansiella instrument som har varierande geografiskt och tematiskt fokus.

I ministerrådets arbetsgrupper utarbetar Sverige tillsammans med övriga medlemsstater, kommissionen och EEAS EU:s gemensamma utvecklingspolitik. Sverige bidrar även till att påverka utformningen av EU:s bistånd i genomförandekommittéerna, expertgrupper och via ambassaderna i fält.

Utrikesförvaltningens förvaltningskostnader

I biståndsramen ingår biståndsrelaterade förvaltningskostnader för utlandsmyndigheter och enheter i Stockholm. OECD/DAC:s riktlinjer lägger fast ett antal principer för vad som kan räknas som förvaltningsresurser för policyarbete och genomförande av bistånd. OECD/DAC:s regler omfattar lönekostnader för personal med biståndsrelaterat arbete vid huvudkontor och vid utlandsmyndigheter samt drift av berörda myndigheter, inklusive kostnader för lokaler, it, fordon m.m. De kostnader inom utgiftsområde 1 om 463 miljoner kronor som ingår i biståndsramen 2014 utgörs av 2012 års faktiska utfall för dessa verksamheter. Kostnadsberäkningen grundas på tidsåtgång för biståndsrelaterat arbete på respektive utlandsmyndighet och UD-enhet i Stockholm. Det handlar t.ex. om dialog och rapportering om utvecklingspolitiska frågor och om värdlandets roll i utvecklingspolitiken liksom multilaterala forum såsom FN och EU.

Övrigt

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) disponerar 115 miljoner kronor inom utgiftsområde 6 för sin internationella biståndsverksamhet, som inkluderas i biståndsramen.

Vidare ingår bidrag till Världsjöuniversitetet (WMU) om ca 25 miljoner kronor inom utgiftsområde 22 och bidrag till demokratiinsatser i Ukraina och Vitryssland om ca 21 miljoner kronor inom utgiftsområde 5.

I biståndsramen inkluderas även den del av Sveriges bidrag till vissa FN-organs reguljära budget som belastar anslag inom andra utgiftsområden men som klassificeras som bistånd. Dessa FN-organ är: FAO, OSSE, UNO, UNPKO, UNESCO, WIPO, ILO, ITU, UPU, WHO, WMO, UNEP, UNCTAD och UNIDO.

De kostnader om drygt 174 miljoner kronor som ingår i biståndsramen 2014 utgörs av faktiskt utbetalt belopp 2012 till dessa FN-organisationer, vilket innebär två års eftersläpning mellan faktiskt utfall och de kostnader som ingår i biståndsramen.

Från och med 2011 fördelas stipendiemedel till universitet och högskolor avseende stipendier för särskilt kvalificerade studieavgiftsskyldiga studenter. Stipendiemedel som avser studenter

från länder som enligt OECD/DAC klassificeras som mottagarländer för bistånd inkluderas i biståndsramen, i enlighet med OECD/DAC:s riktlinjer. 2014 disponerar Konsumentverket 2,8 miljoner kronor, därefter 1 miljon kronor per år till och med 2017, för att upprätta en webbtjänst i syfte att öka synlighet och transparens och därigenom möjliggöra minskade avgifter vid remitteringar.

Tabell 2.1 Biståndsram, utgifter inom andra utgiftsområden och biståndsanslag

Miljoner kronor

	2012	2013 ¹	2014	2015	2016	2017
Biståndsram	35 800	38 157	38 370	40 260	42 390	44 400
Kostnader inom andra utgiftsområden	5 881	7 160	6 546	6 623	6 625	6 762
<i>Varav:</i>						
Skuldavskrivningar	-390	-	-	-	-	-
Flyktingkostnader	3 504	4 637	4 026	4 024	3 968	4 036
EU-bistånd	1 868	1 628	1 651	1 679	1 724	1 779
Utrikesförvaltningens förvaltningskostnader	464	461	463	469	482	497
Övrigt	435	434	406	451	451	451
Biståndsdelen av Internationellt utvecklings-samarbete och Reformsamarbete i Östeuropa	29 919	30 997	31 824	33 637	35 765	37 638
Biståndsram i procent av beräknad BNI	1,0%	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %	1,0 %

¹ Inklusive vår- och höständeringsbudgetar till statsbudgeten 2013.

2.2 Utgiftsutveckling

Tabell 2.2 Utgiftsutveckling inom utgiftsområde 7
Miljoner kronor

	Utfall 2012	Budget 2013 ¹	Prognos 2013	Förslag 2014	Beräknat 2015	Beräknat 2016	Beräknat 2017
<i>Internationellt utvecklingssamarbete</i>							
1:1 Biståndsverksamhet	27 843	28 574	28 974	30 678	32 477	34 588	36 436
1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida)	926	982	973	985	997	1 013	1 035
1:3 Nordiska Afrikainstitutet	15	14	14	14	14	15	15
1:4 Folke Bernadotteakademien	56	63	61	98	99	101	103
1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete	42	40	39	40	40	40	40
1:6 Utvärdering av internationellt bistånd		23	22	15	15	15	16
Summa Internationellt utvecklingssamarbete	28 882	29 695	30 083	31 831	33 644	35 772	37 645
<i>Åldreanslag</i>							
2013 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa	1 295	1 307	1 307	0	0	0	0
2012 1:6 Institutet för utvärdering av internationellt utvecklingssamarbete	20	0		0	0	0	0
Summa Åldreanslag	1 316	1 307	1 307	0	0	0	0
Totalt för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd	30 197	31 003	31 390	31 831	33 644	35 772	37 645

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition. Anslaget Utvärdering av internationellt bistånd benämndes 2012 Avveckling av institutet för utvärdering av internationellt utvecklingssamarbete.

Tabell 2.3 Härledning av ramnivån 2014–2017. Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd
Miljoner kronor

	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013¹	31 192	31 192	31 192	31 192
<i>Förändring till följd av:</i>				
Pris- och löne- omräkning ²	21	34	52	76
Beslut	-2	-1	0	-1
Övriga makro- ekonomiska förutsätt- ningar	213	2 103	4 233	6 243
Volymer				
Överföring till/från andra utgifts- områden		0	1	2
Övrigt ³	408	315	295	133
Ny ramnivå	31 831	33 644	35 772	37 645

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10). Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

² Pris- och löneomräkningen baseras på anvisade medel 2013. Övriga förändringskomponenter redovisas i löpande priser och inkluderar därmed en pris- och löneomräkning. Pris- och löneomräkningen för 2015–2017 är preliminär.

³ Vissa anslag minskas fr.o.m. 2014 till följd av beräknade samordningsvinster i samband med e-förvaltningsprojekt som genomförs i statsförvaltningen.

Tabell 2.4 Ramnivå 2014 realekonomiskt fördelad. Utgiftsområde 7 Internationellt bistånd
Miljoner kronor

	2014
Transfereringar ¹	29 023
Verksamhetskostnader ²	2 806
Investeringar ³	2
Summa ramnivå	31 831

Den realekonomiska fördelningen baseras på utfall 2012 samt kända förändringar av anslagens användning.

¹ Med transfereringar avses inkomstöverföringar, dvs. utbetalningar av bidrag från staten, t.ex. hushåll, företag eller kommuner utan att staten erhåller någon direkt motprestation.

² Med verksamhetsutgifter avses resurser som statliga myndigheter använder i verksamheten, t.ex. utgifter för löner, hyror och inköp av varor och tjänster.

³ Med investeringar avses utgifter för anskaffning av varaktiga tillgångar såsom byggnader, maskiner, immateriella tillgångar och finansiella tillgångar.

Biståndsramens storlek bestäms utifrån den procentsats, andel av bruttonationalinkomsten (BNI), som riksdagen beslutar om för varje enskilt år. Vid beräkningen av biståndsramen används den vid budgeteringstillfället senast tillgängliga BNI-prognosen. Varje år rapporteras det totala svenska biståndet efter avslutat budgetår till OECD/DAC (som ansvarar för att sammanställa medlemsländernas biståndsstatistik). Vid rapporteringstillfället används den senast tillgängliga BNI-uppgiften från Statistiska centralbyrån för det år rapporteringen avser, vilket kan bidra till att det uppstår en skillnad i procentandel av BNI mellan den prognosbaserade budgeten och den rapporterade officiella statistiken. Skillnader mellan budgeterat internationellt bistånd och utfall kan också bero på att bidrag till de multilaterala finansieringsinstitutionerna rapporteras i sin helhet till OECD/DAC det år skuldsedeln läggs, medan bidraget i statens budget i stället fördelas över flera år, i den takt utbetalningar görs. För de bilaterala skuldavskrivningarna kan det belopp som ingår i biståndsramen vara i otakt med de faktiskt genomförda bilaterala skuldavskrivningarna som rapporteras till OECD/DAC. Detta beror på att utgifterna budgeteras efter planerade, snarare än genomförda, skuldavskrivningar. Även kostnaderna för EU-biståndet, som ingår i biståndsramen och som grundar sig på faktiskt utfall två år tidigare, kan skilja sig mot det faktiska utfallet för gällande år, vilket är den summa som rapporteras till OECD/DAC. I rapporteringen ingår samtliga utgifter (se tabell 2.1) som kan klassificeras som bistånd enligt OECD/DAC:s definition. Se årsredovisning för staten 2012 för rapporterat utfall för biståndet 2003–2012.

2.3 Mål

Regeringens förslag: De tidigare målen för utgiftsområdets underindelningar Internationellt utvecklingssamarbete och Reformsamarbete i Östeuropa upphör att gälla. Målet för utgiftsområde 7 Internationellt bistånd är: Förbättrade levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck.

Skälen för regeringens förslag: I enlighet med 10 kap. 3 § budgetlagen ska det finnas mål beslutade av riksdagen för alla utgiftsområden. Det har tidigare inte funnits något samlat mål för hela utgiftsområde 7 Internationellt bistånd, utan endast mål för utgiftsområdets underindelningar. Ett övergripande sammanhållande mål för hela utgiftsområde 7 skapar förutsättningar för en tydligare målhierarki inom biståndet samtidigt som det klargör att all verksamhet som finansieras under utgiftsområde 7 ska bidra till detta mål.

I likhet med utformningen av politiken inom alla andra utgiftsområden omfattas det Internationella biståndet av Sveriges politik för global utveckling (prop. 2002/03:122, bet. 2003/04:UU3, rskr. 2003/04:112) som regeringen redogör för i propositionen Gemensamt ansvar – Sveriges politik för global utveckling.

2.4 Resultatredovisning

Resultatredovisningen i denna budgetproposition görs mot målen för utgiftsområdets tidigare underindelningar: Internationellt utvecklingssamarbete i avsnitt 2.4.2–2.4.3 och underindelningen Reformsamarbete i Östeuropa i avsnitt 2.4.4–2.4.5. Under de senaste fyra åren har regeringen redovisat biståndets resultat inom utvalda teman i årliga skrivelser till riksdagen i syfte att öka kunskapen om biståndets resultat och för att mer detaljerat återredovisa till riksdagen. Regeringen redovisar i år ett urval av resultat av biståndet endast i budgetpropositionen. Regeringen ser flera fördelar med att göra en övergripande resultatredovisning i budgetpropositionen för att på ett tydligt sätt göra kopplingen till regeringens föreslagna budget på samma sätt som för övriga utgiftsområden. Som komplement till resultatredovisningen i budgetpropositionen kommer regeringen överväga att vid behov göra fördjupade resultatredovisningar till riksdagen i särskilda skrivelser. På detta sätt kan regeringen redogöra för mer långsiktiga resultat och effekter i exempelvis vissa sektorer, regioner eller länder över tid.

2.4.1 Indikatorer och andra bedömningsgrunder

I bedömningen av biståndets resultat använder sig regeringen bl.a. av myndigheters och multilaterala organisationers årsredovisningar, svenska och internationella utvärderingar, uppföljningar, analyser samt forskning (exempelvis Forskningsprogrammet Research and Communication in Foreign Aid, ReCom). Det finns i dag inga fastställda indikatorer som regeringen använder sig av för att bedöma utgiftsområdets måluppfyllelse. För att framöver kunna göra en bättre bedömning av måluppfyllelsen kommer regeringen att undersöka möjligheterna, i likhet med andra bilaterala och multilaterala givare, att använda sig av några utvalda och internationellt överenskomna indikatorer som stöd för att följa upp det bilaterala och multilaterala biståndet. Användningen av indikatorer som en av flera bedömningsgrunder ligger väl i linje med utvecklingen inom övriga utgiftsområden. Syftet är att förbättra möjligheterna att följa upp biståndets resultat samt att jämföra och följa resultat över tiden. Regeringen har under 2013 gett Sida i uppdrag (UF2013/41712/UD/USTYR) att utveckla indikatorer i syfte att förbättra uppföljningen av resultat. När det gäller det multilaterala biståndet kommer regeringen att utgå från organisationernas egna indikatorer.

2.4.2 Resultat av Internationellt bistånd

De resultat som det svenska biståndet förväntas bidra till kan uttryckas olika beroende på biståndets karaktär och sammanhang. Vissa resultat kan vara möjliga att följa upp omgående medan andra kan följas upp först efter en längre tid.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2014 valt att redovisa resultaten av det bilaterala och multilaterala biståndet utifrån ett antal tematiska områden. De tematiska områdena är kvinnors och barns hälsa, demokrati och mänskliga rättigheter, miljö och klimat, utbildning samt tillväxt. Områdena representerar finansiellt stora delar av det bilaterala och multilaterala biståndet och/eller är frågor som regeringen prioriterar. Vidare redogör regeringen för resultat som uppnåtts inom det humanitära biståndet och området konflikthantering.

Resultatredovisningen inkluderar även exempel på resultat som har uppnåtts inom EU-biståndet samt exempel på resultat från biståndsfinansierad verksamhet som bedrivs av andra myndigheter och det statliga bolaget Swedfund. Resultatet av Reformsamarbetet i Östeuropa redovisas separat i avsnitt 2.4.4 – 2.4.5.

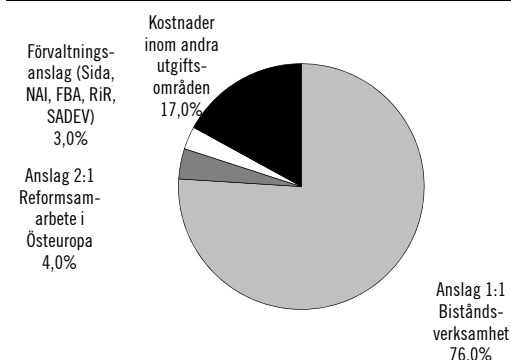
Fördelningen av det svenska biståndet

Riksdagen fastställde Sveriges biståndsram för 2012 till 1 procent av beräknad bruttonationalinkomst (BNI) vilket motsvarade 35,8 miljarder kronor. Sverige är därmed, räknat i procent och per capita, en av världens största biståndsgivare. Det svenska biståndet fortsätter att överstiga FN:s mål om en biståndsvolym på 0,7 procent av BNI, något som alliansregeringen infriat i varje budget sedan 2006. Utfallet av biståndet som redovisades till OECD:s biståndskommitté DAC uppgick till 35,5 miljarder kronor 2012 motsvarande 0,97 procent av BNI.

Avräkningar

Diagram 2.1 nedan visar biståndsramens fördelning uppdelat på anslag inom utgiftsområde 7 Internationellt bistånd och andra utgiftsområden. Merparten, 76 procent, utgörs av verksamhet under anslag 1:1 *Biståndsverksamhet*. Kostnader från andra utgiftsområden utgörs till stor del av kostnader för mottagande av asylsökanden (11 procent av biståndsramen) och EU:s gemensamma bistånd (5 procent av biståndsramen).

Diagram 2.1 Biståndsramens fördelning per anslag inom utgiftsområde 7 och andra utgiftsområden 2012

Tabell 2.5 nedan visar utfallet per anslagspost inom anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet*. Utfallet uppgick totalt till 27,8 miljarder kronor 2012. Utfallet för de anslagsposter som Sida beslutar om uppgick till drygt 16,2 miljarder kronor (59 procent av anslaget), utfallet för de anslagsposter som UD beslutar om uppgick till

nästan 11,2 miljarder kronor (40 procent av anslaget) och utfallet för de anslagsposter som övriga myndigheter beslutar om uppgick till nästan 0,4 miljarder kronor (1 procent av anslaget). I enlighet med regeringens prioriteringar var anslagets största utgiftspost Afrika.

Tabell 2.5 Utfall anslag 1.1 Biståndsverksamhet genom Sida 2010-2012

Tusental kronor

	Utfall 2010	Utfall 2011	Utfall 2012
Humanitära insatser	2 896 627	3 061 859	2 838 053
Informations- och kommunikationsverksamhet	87 300	96 061	96 068
Globala utvecklingsinsatser	2 265 401	0	0
Stöd genom svenska organisationer i det civila samhället	1 113 450	1 532 954	1 551 203
Regional och bilaterala strategier för Asien	1 566 182	1 397 992	1 520 453
Bilaterala strategier för Latinamerika	667 270	572 410	522 977
Regionala och bilaterala strategier för Afrika	4 497 664	5 080 852	5 719 120
Regional och bilaterala strategier för Mellanöstern och Nordafrika	415 391	553 080	666 348
Globala ämnesstrategiska utvecklingsinsatser	0	1 609 739	1 429 213
Särskilda insatser för demokratisering och yttrandefrihet	93 970	117 291	217 267
Miljölån	154 481	154 047	175 564
Kapacitetsutveckling och samverkan	0	497 262	724 462
Särskilt demokratistöd genom svenska partianknutna organisationer (PAO)	0	74 512	74 343
Östeuropa och Centralasien		-4 800	0
- ODA-länder	71 488	807	0
- icke ODA-länder	- 7 156	-5 607	0
Forskningssamarbete	418 322	525 203	724 883
SUMMA	14 240 390	15 108 462	16 259 954

Tabell 2.5 forts. Utfall anslag 1.1 Biståndsverksamhet genom UD samt andra myndigheter 2010-2012

Tusental kronor

	Utfall 2010	Utfall 2011	Utfall 2012
Internationella finansieringsinstitutioner	2 566 171	3 130 208	3 315 763
Europeiska utvecklingsfonden (EUF)	973 250	818 465	685 185
FN:s ekonomiska och sociala verksamhet	3 352 355	3 492 753	3 496 539
Konflikthantering	354 342	298 764	294 776
Globalt utvecklingssamarbete ¹	2 312 327	3 448 161	3 103 487
Ekonomiska program	155 939	214 425	302 203
Östeuropa och Centralasien, icke ODA-länder	-905	1 364	
SUMMA UD	9 713 479	11 404 140	11 197 953
Rikspolisstyrelsen (RPS)	151 212	162 333	186 028
Kriminalvården	12 057	18 497	21 548
Folke Bernadotteakademien	28 027	58 387	53 214
Svenska institutet (SI)	28 012	43 753	77 431
Nordiska Afrikainstitutet (NAI)	11 781	13 981	14 047
Kammarkollegiet	19 000	24 531	27 119
Statens energimyndighet	100 000		
Riksgäldskontoret			5 390
SUMMA ANDRA MYNDIGHETER	350 089	321 482	384 777
SUMMA TOTALT ANSLAG 1:1 Biståndsverksamhet	24 303 958	26 834 084	27 842 684

¹Av globalt utvecklingssamarbete genom UD fördelades merparten av medlen till organisations- och temastöd inom följande områden: smittsamma sjukdomar, hiv och aids (ca 970 mnkr), miljö och klimat (ca 800 mnkr), humanitärt bistånd (ca 700 mnkr), demokratisk utveckling och mänskliga rättigheter (ca 60 mnkr), livsmedelssatsningen (60 mnkr), ekonomisk tillväxt och handel (ca 50 mnkr) samt kapitaltillskott till Swedfund (400 mnkr).

När det gäller bistånd som tilldelas andra myndigheter än Sida direkt från biståndsbudgeten består detta till stor del av civila krishanteringsinsatser. Regeringen har under 2012-13 påbörjat ett arbete med att förtydliga styrningen och målen för den verksamhet som finansieras via dessa anslagsposter, dels genom att påbörja utarbetandet av en strategi för civil krishantering, dels genom att ett regeringsbeslut har fattats om formerna för samverkan mellan de myndigheter som bidrar till krishanteringen. Resultaten av de civila krishanteringsinsatserna redovisas under utgiftsområde 5. Den förtydligade styrningen och den samlade

redovisningen av krishanteringsinsatserna under utgiftsområde 5 är en åtgärd som regeringen har vidtagit för att följa upp Riksrevisionens rekommendationer i RiR (RiR 2011:14). Även delar av Östersjösamarbetet redovisas under utgiftsområde 5.

Tabell 2.6 visar utfallet för kostnader inom andra utgiftsområden i statsbudgeten som klassificeras som bistånd enligt OECD/DAC:s kriterier. Redovisning för kostnader och resultat för mottagande av asylsökande görs i budgetpropositionen under utgiftsområde 8. Utrikesförvaltningens förvaltningskostnader redovisas under utgiftsområde 1. Övrigt, som t.ex. bidrag till vissa FN-organ, redovisas under ett flertal andra utgiftsområden.

Tabell 2.6 Utfall 2012 kostnader andra utgiftsområden

Miljoner kronor

	Utfall 2012	Andel av totalt bistånd
Kostnader inom andra utgiftsområden	6 387	17,5 %
<i>Varav:</i>		
Skuldavskrivningar	0	
Flyktingkostnader	3 863	10,6 %
EU-bistånd	1 651	4,5 %
Utrikesförvaltningens förvaltningskostnader	463	1,3 %
Övrigt	410	1,1 %

Resultatet av det bilaterala biståndet

Den stora merparten av det bilaterala biståndet genomförs av Sida. En del av det bilaterala biståndet kanaliseras genom multilaterala organisationer (s.k. multi-bi stöd) och organisationer i det civila samhället.

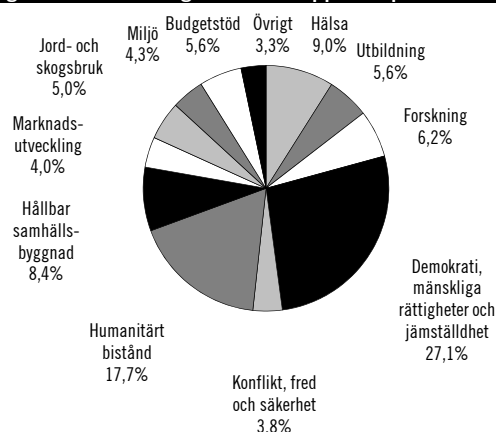
Diagram 2.2 Bistånd genom Sida uppdelat på huvudsektor

Diagram 2.2 visar hur det totala biståndet (inklusive reformsamarbetet) genom Sida fördelas på Sidas huvudsektorer. Det framgår att Sidas finansiellt största sektor utgörs av demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet (27 procent), följt av humanitärt bistånd (18 procent) och hälsa (9 procent). Stöd till konflikt- och postkonfliktländer inryms inte endast i sektorn konflikt, fred och säkerhet utan även i övriga sektorer där detta är relevant.

Sida styrs bl.a. av strategier med därtill kopplad finansiering. Under 2012 styrdes Sida av totalt 53 strategier, varav 9 utgjordes av icke-geografiska strategier. Dessutom hade även regeringens tio policyer inom utvecklings-samarbetet en indirekt styrande verkan på Sidas verksamhet.

Sidas årsredovisning, som innehåller en sammanfattning av resultatet av samtliga strategier, visar generellt på goda möjligheter att nå målen inom de områden Sida arbetar. Bedömningen gäller tydligast för de länder med vilka Sverige har ett långsiktigt utvecklings-samarbete samt för de icke-geografiska strategier som har en global räckvidd.

Enligt Sida beror avvikelser i strategi-genomförandet i huvudsak på nationella och regionala konflikter samt korruptionsproblem. Bland de större avvikelser som märks återfinns Mali och Rwanda, där stat-till-stat-samarbetet frysts, samt Uganda där utbetalningarna som går genom staten tillsvidare stoppats.

En växande del av Sveriges bistånd går idag till länder som har eller har haft krig och konflikt. Av de 20 största mottagarländerna faller 11 länder inom denna kategori. Befolkningen i dessa länder drabbas ofta av en dubbel börda: fattigdom kombinerat med våld och hot om våld.

Sida gör bedömningen att för det bistånd som bedrivs i konflikt- och postkonfliktländer finns det risk att målen inom de områden Sida arbetar inte uppnås. Ofta har detta sin orsak i externa faktorer såsom valprocesser, bristande säkerhet, samt bristfällig rapportering från samarbets-parter. För att kunna hantera dessa risker och plötsliga förändringar bör en hög grad av flexibilitet integreras då stöden utformas. Trots den specifika situation som råder i konflikt- och postkonfliktländer genomförs en majoritet av insatserna enligt plan.

Utvecklings-samarbetet med konflikt- och postkonfliktländer är komplicerat och präglas av hög risk då dessa länder ofta är instabila och har svaga institutionella strukturer. Samtidigt är det just där det största behovet av biståndsinsatser finns. Hantering av risker är därför en

förutsättning för att uppnå resultat i konflikt- och postkonfliktmiljöer. Sverige har särskilt arbetat med att programmera biståndet i konflikt- och postkonfliktländer genom olika givargemensamma program, vilket ökar möjligheterna för delat risktagande.

Sidas insatser inom minhantering har följt en generell internationell tendens där en förflyttning av fokus har skett från renodlade tekniska frågor till att omfatta även socio-ekonomiska frågor och utvecklingsperspektiv. ”New Deal for Engagement in Fragile States” är en överenskommelse mellan ett antal sviktande och konfliktdrabbade länder (g7+ länderna) och en sammanslutning av givare och internationella organisationer, vilken grundar sig på att bistånd till just dessa situationer inte varit tillräckligt effektivt. Sverige bidrog till överenskommelsen vid högnivåmötet om biståndseffektivitet i Busan i december 2011. New Deal bygger på fem freds- och statsbyggande mål samt ett antal principer för samarbete och genomförande som ska bidra till konflikt- och postkonfliktländernas långsiktiga utveckling. Liberia ombad Sverige att tillsammans med USA, genomföra New Deal på landnivå. Arbetet med detta pilotsamarbete inleddes under våren 2012, och har intensifierats under 2013 genom att en sårbarhetsbedömning

har tagits fram, ett antal indikatorer för framsteg i processen har utarbetats och en process mot ett ramverk, en s.k. compact, för det fortsatta arbetet har påbörjats.

Sverige har varit fortsatt drivande för New Deal genom att vara en aktiv medlem av den internationella dialogen om freds- och statsbyggande vilken sker mellan INCAF (International Network on Conflict and Fragility) och sviktande och konfliktdrabbade länder. Sverige har framförallt drivit frågor om New Deals genomförande samt framtagande av indikatorer. Indikatorerna är av stor betydelse, dels för att det är de sviktande och konflikt-drabbade länderna som själva varit med att utarbeta dem, dels för att de är banbrytande vad gäller att mäta framsteg inom freds- och statsbyggande.

I tabell 2.7 nedan redovisas exempel på resultat från det bilaterala biståndet som Sverige har bidragit till inom områdena kvinnors och barns hälsa, demokrati och mänskliga rättigheter, miljö och klimat, utbildning samt tillväxt. Resultaten är långt ifrån heltäckande och tabellen innehåller endast exempel på resultat från det bilaterala biståndet som kanaliserats via Sida under 2012. Sidas humanitära bistånd redovisas i avsnittet Humanitärt bistånd.

Tabell 2.7 Exempel på resultat från det bilaterala biståndet som Sverige har bidragit till

Kvinnors och barns hälsa	
Etiopien	Stöd till UNFPA har bidragit till att antalet barnmorskor har ökat från 1 275 år 2008 till 4 725 år 2012.
Somalia	Stöd till Unicef och WHO har bidragit till vaccinering av 823 754 kvinnor i fertil ålder med stelkrampsvaccin, dessa kvinnor erhöll även hälsoinformation. 863 102 barn har vaccinerats mot mässling, 1 196 170 barn har vaccinerats mot difteri, polio och stelkramp samt över 1 miljon påsar av vätskeersättning har delats ut för diarrésjukdomar.
Uganda	Stöd till flera civilsamhällsorganisationer (CSO:er) har bidragit till att 5 miljoner broschyrer innehållande informationsmaterial om hiv/aids och 10,5 miljoner kondomer har delats ut. Svenska insatser har också bidragit till att över 479 000 personer har HIV-testats och fått rådgivning under 2012.
Demokratiska Republiken Kongo	Stöd till Unicef har bidragit till att drygt 600 000 människor har fått tillgång till grundläggande sociala tjänster under perioden 2009-2012. Andelen kvinnor i Nordkivu som fått kvalificerad vård vid förlossningskomplikationer har ökat från 37 procent år 2010 till 61 procent år 2011.
Sudan och Sydsudan	Stöd till givargemensamma fonder har bidragit till att tillgången till öppenvård ökat med över 30 procent, 109 kliniker har byggts, 1 900 vårdpersonal inklusive barnmorskor har utbildats.
Guatemala	Stöd till hälsoministeriet har bidragit till en sjunkande barna- och mödradödlighet.
Bangladesh	Stöd till hälsoministeriet och en CSO har bidragit till ett ökat fokus på sexuell och reproduktiv hälsa. Som en följd av färre osäkra aborter har mödradödligheten minskat med 75 procent under det senaste decenniet. Andelen förlossningar utförda av utbildad vårdpersonal har ökat från 27 procent (2011) till 32 procent under 2012.

Globala ämnes-strategiska insatser	Stöd till olika CSO:er och nätverk har bidragit till att 45 000 personer fått tillgång till sexuell och reproduktiv hälsovård och 2 miljoner personer fått hiv-förebyggande insatser. 7000 kenyanska flickor mellan 12 och 18 år, som har blivit utsatta för sexuellt våld och könsstympning, har fått gå i skolan. Prostituerade kvinnor i Mali har fått tillgång till sexuell och reproduktiv hälsovård. Stöd till utbildning av barnmorskor i 27 av världens fattigaste länder har resulterat i att antalet utbildade barnmorskor har ökat i dessa länder, ex. från 370 år 2010 till 616 år 2011 i Kambodja, från 300 år 2009 till 505 år 2011 i Zambia.
Demokrati och mänskliga rättigheter	
Burkina Faso	Stöd till CSO:er och statliga strukturer har resulterat i att 720 kvinnliga kandidater har utbildats i politiskt ledarskap, kampanjteknik och substansfrågor inför parlamentsvalen 2012. Ca 17 000 kvinnor har fått ut sin födelseattest vilket ger dem möjlighet att rösta.
Etiopien	Stöd till den etiopiska kommissionen för mänskliga rättigheter har bl.a. bidragit till uppbyggnad av 111 rättshjälpskontor i olika regioner. Stöd till en CSO har bidragit till ett minskat våld mot kvinnor, framförallt är arbetet mot kvinnlig könsstympning ett område med mycket positiva resultat.
Kenya	Stöd inom området demokrati och mänskliga rättigheter har bidragit till att flera lagar med betydelse för decentralisering och val har antagits under det senaste året. Stöd till Unicef har lett till att 892 barn har återintegrerats med sina familjer.
Rwanda	Stöd till CSO:er har gett 73 000 kvinnor och män möjlighet att framföra sina synpunkter på statens tjänster rörande hälsa, utbildning och jordbruk. Detta har i sin tur lett till konkreta förbättringar.
Tanzania	Stöd till CSO:er har bl.a. bidragit till att 13 000 personer har fått rättshjälp under 2011. CSO:ers arbete för att skapa opinion kring mänskliga rättigheter har stärkts.
Kina	Stöd till Raoul Wallenberg-institutets program för kapacitetsutbildning inom mänskliga rättigheter har bidragit till etablerandet av utbildningar i mänskliga rättigheter vid ett antal framstående universitet.
Afghanistan	Stöd till Världsbankens återuppbyggnadsfond Afghanistan Reconstruction Trust Fund har bidragit till en starkt offentlig finansiell styrning i det afghanska finansministeriet.
Bangladesh	Stöd till CSO:er har bidragit till ökade möjligheter att bekämpa korruption, exempelvis rapporteras minskad korruption inom hälso- och utbildningssektorerna.
Bolivia	Stöd till programmet för förvaltningsreform och samarbete mellan svenska SCB och Bolivias statistikmyndighet har bidragit till ökad transparens och icke-diskriminering i den offentliga förvaltningen, ökad kvalitet på statistiken samt att jämställdhets- och miljöstatistik produceras årligen.
Colombia	Stöd till CSO:er har bidragit till att stärka den inhemska opinionen till stöd för en förhandlingslösning på den interna väpnade konflikten. Ett nytt nationellt system för hotade MR-aktivister har under 2012 gett skydd åt mer än 10 000 personer.
Guatemala	Stöd till den internationella kommissionen mot straffrihet i Guatemala har bidragit till en ökad respekt för de politiska rättigheterna.
Irak	Stöd till sektorn demokratisk samhällsstyrning och mänskliga rättigheter har bidragit till stärkta myndigheter och CSO:er som arbetar med att främja de mänskliga rättigheterna. Stöd till UNDP:s lokala utvecklingsprogram har bidragit till att det finns mekanismer för medborgarkonsultationer i vilka det ingår kvinnor, ungdomar, det civila samhället, stamledare och privat sektor.
Västbanken och Gaza	Stöd till att bygga upp den grundläggande samhällsservicen har bidragit till att drygt 2 000 personer fått juridisk rådgivning och 275 personer (ca 88 procent kvinnor och 12 procent män) har fått rättshjälp.
Zimbabwe	Stöd till CSO:er inom kultur- och ungdomssektorn har bidragit till att öka kapaciteten hos demokratiaktörer med lokalt ägarskap.
Globala ämnes-strategiska insatser	Stöd till flera olika insatser har bidragit till en ökad jämställdhet och ökat inflytande för kvinnor i lokala demokratiprocesser samt att mänskliga rättighetsaktivister har fått ett värdefullt skydd i utsatta situationer. Exempelvis har ett stöd till Unicef bidragit till minskat våld, utnyttjande och exploatering av barn på landnivå och ökat kunskapen och engagemanget på global nivå.
Miljö och klimat	
Burkina Faso	Stöd till jordbrukssektorn har bl.a. bidragit till ökad vattentillgång för ett intensifierat jordbruk genom två nya och 10 renoverade regnvattenfördämningsanläggningar. Landsbygdsbefolkningens tillgång till rent dricksvatten har ökat till 58 procent år 2011 jämfört med 55 procent år 2009.
Kenya	Stöd till de nationella programmen inom jordbrukssektorn har bidragit till att 156 291 människor har fått tillgång till utökade vatten- och sanitetstjänster. Småföretag inom jordbrukssektorn ökade sin produktivitet (mätt i producerad kvantitet per enhet) från 12 procent till 95 procent mellan 2007 och 2010.

Rwanda	Stöd till Rwandas markreformprogram har bidragit till att 10,3 miljoner fastigheter har registrerats på privata ägare som tidigare saknat rättigheter till sin mark.
Kambodja	Stöd till regeringen och CSO:er har bidragit till att aktiviteterna inom klimatområdet har ökat avsevärt. Information om klimatförändringar har blivit mer tillgängliga via olika medier. Klimatanpassningsåtgärder på lokal nivå har genomförts, exempelvis drar 60 000 bönder nytta av rehabilitering av bevattningssystem och lokala dammar.
Vietnam	Olika stöd har bidragit till en stärkt kapacitet att hantera effekter av klimatförändringar och en ökad medvetenhet om frågorna. Det globala systemet för klassificering och märkning av kemiska produkter (GHS) har införts.
Indien	Stöd som möjliggjort ett miljökontor på ambassaden har utvecklat kontakterna mellan indiska och svenska aktörer och bidragit till en ökad medvetenhet om betydelsen av förbättrad avfallshantering samt övergång till förnyelsebara energikällor.
Utbildning	
Bolivia	Stöd till det regeringsledda programmet inom utbildningssektorn har bidragit till att andelen elever som slutförde sekundär utbildning har ökat från 55 procent år 2008 till 67 procent år 2011. Stöd till SOS Barnbyars program för yrkesutbildning har bidragit till att 210 unga män och kvinnor har avslutat en yrkesutbildning under 2012 och startat eget företag eller kommit in på arbetsmarknaden.
Tanzania	Det svenska budgetstödet har bl.a. bidragit till att offentliga investeringar i utbildning har ökat kraftigt och till höga inskrivningstal. 128 nya klassrum för ca 5000 elever har byggts på Zanzibar.
Afghanistan	Stöd till Unicef har bidragit till att 200 instruktörer, 1 700 lärare samt 400 representanter från lokalsamhället har fått kunskap om barnvänliga undervisningsmetoder och skolmiljöer. Undervisningsmaterial och tält har distribuerats för att barn i konfliktområden ska få fortsatt skolgång.
Globala ämnesstrategiska insatser	Stöd till det globala partnerskapet Global Partnership for Education (GPE) har bidragit till att barn i de länder som får stöd slutför utbildningen i dubbelt så hög grad som i länder som inte får stöd.
Tillväxt	
Etiopien	Stöd till Etiopiska handelskammaren har ökat kunskapen om utveckling av den privata sektorn. 8300 kvinnor har genom självhjälpsgrupper och tillgång till program för mikrofinansiering startat egna företag som lett till ökad självförsörjning.
Tanzania	Olika stöd har bidragit till en förbättrad kapacitet i den finansiella sektorn att möta behoven hos fattiga människor och hos mikro, små och medelstora företag. Genom stöd till Financial Sector Deepening Trust har 508 000 kvinnor och ungdomar fått tillgång till finansiella tjänster, bl.a. genom innovativt användande av mobila ICT-verktyg.
Liberia	Stöd till vägar har resulterat i att 198 av totalt 310 km väg har reparerats, vilket lett till att priserna på varor sjunkit på landsbygden och befolkningen ökat sin försäljning av egna produkter utanför de egna hembyarna.
Mocambique	Stöd till landsbygdsvägnätet har bidragit till ökade förutsättningar för marknadsekonomin utveckling. Tillgång till nätansluten elektricitet har ökat från cirka 7 procent 2004 till cirka 20 procent 2012.
Zambia	Stöd till zambiska lantbruksorganisationen har bidragit till att 4 000 personer inom det småskaliga jordbruket har fått tillgång till krediter och därmed kunnat öka sin produktion och produktivitet.

Resultatet av EU-biståndet

Det totala svenska bidraget till EU:s bistånd 2012 var 2 920 miljoner kronor. Den svenska andelen av EU:s totala bistånd är knappt 3 procent (eller 1 640 miljoner kronor) av de finansiella instrument som finns inom ramen för den reguljära EU-budgeten. Det gäller främst Instrumentet för utvecklings-samarbete (DCI), Granskapsinstrumentet och partnerskapsinstrumentet (ENPI), Instrumentet för medlemskapsstöd (IPA), Stabilitetsinstrumentet (IfS), Instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) och Humanitärt stöd

(HUM). Därtill bidrar Sverige med 640 miljoner kronor (2,74 procent) till den Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

Kommissionen bedömer i sin årsrapport för 2012 att goda resultat uppnåtts i förhållande till åtaganden och mål. Dock redogörs för eftersläpning när det gäller utbetalningar av budgetstöd, vilket beror på att vissa villkor för utbetalningar inte uppfyllts. Kommissionen redogör i sin årsrapport för ett antal externa utvärderingar, i vilka merparten av de pågående projekten i Afrika söder om Sahara bedöms vara positiva ur resultatsynpunkt.

EU-kommissionen använder sedan drygt tio år ett system för uppföljning av projekt och program ”Results Oriented Monitoring” (ROM). Enligt årsrapporten har 3 procent av pågående nationella program mycket bra resultat i genomförandet, 70 procent har godkänt, 19 procent har genomförts med problem och 8

procent har inte uppnått resultat. Siffran är konstant jämfört med 2010.

I tabell 2.8 nedan presenteras exempel på resultat av EU:s bistånd som Sverige har bidragit till. Resultaten är endast exempel och därmed inte heltäckande för EU:s verksamhet inom de angivna tematiska områdena.

Tabell 2.8 Exempel på resultat från EU-biståndet som Sverige har bidragit till

Kvinnors och barns hälsa
EU:s budgetstöd till bl.a. hälsosektorn i Burkina Faso har efter halva löptiden bidragit till att statens eget bidrag till hälsosektorn ökat från 11 till 12,1 procent. Förlossningar med stöd av utbildad personal har ökat från 54,6 till 76 procent och andelen av befolkningen som vaccinerats mot mässling har ökat från 93 till 99 procent.
EU:s stöd i Afghanistan har bidragit till att människors tillgång till primärhälsovård ökat från 9 procent 2002 till 65 procent 2010 i provinser som får EU-stöd. Stödet har också bidragit till att barnadödligheten minskat avsevärt sedan 2001 i de provinser där EU ger stöd.
Demokrati och mänskliga rättigheter
Stöd till Unicef har bidragit till minskad kvinnlig omskärelse/könsstympning. I Egypten, Eritrea, Etiopien, Senegal, Sudan och Indien har man med hjälp av respekterade lokala ledare genomfört utbildningar för att förändra sociala normer och attityder.
Stöd till Kirgizistans parlament har bidragit till att stärka parlamentarikernas förmåga att utföra sitt uppdrag, liksom parlamentets administration, vilket hjälpt parlamentet att genomföra grundlagsförändringar. Vidare har stödet bidragit till att stärka parlamentet som en central demokratisk institution i ett land med svag demokratisk tradition.

En viktig händelse under 2012 var att EU och medlemsstaterna enades kring den s.k. Agendan för förändring (Agenda for Change). Agendan har två huvudinslag, ökat fokus på mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning och hållbar tillväxt för mänsklig utveckling. En central punkt i den nya agendan är en förbättrad givarsamordning, särskilt mellan EU:s medlemsstater, i syfte att öka biståndets effektivitet. Detta görs bl.a. genom EU-gemensam programmering, som Sverige mycket aktivt har stött. Vidare är EU:s ambition att det bilaterala biståndet koncentreras till de fattigaste länderna med störst behov, framförallt länder som är eller har varit drabbade av konflikt och våld. Under 2012 antogs även rådsslutsatser om EU:s budgetstöd. De nya principerna betonar att stödet ska bygga på samarbetsländernas ägarskap och utformas som ett resultatbaserat kontrakt mellan EU och respektive partnerland. Utbetalningar av budgetstöd ska tydligare knytas till samarbetslandets respekt för mänskliga rättigheter och demokrati. Innehållet i Agenda for Change och den nya ansatsen för EU:s budgetstöd är tydliga resultat av Sveriges påverkansarbete av EU:s utvecklingspolitik. Ansatsen ligger väl i linje med svenska prioriteringar.

Regeringen verkar för ökat fokus på resultat, transparens och effektivitet inom EU-biståndet. I rådsslutsatserna om årsrapporten 2012 efterfrågar regeringen och övriga medlemsstater i nästa årsrapport en tydlig rapportering kring genomförandet av den reviderade biståndspolitik och budgetstödet, särskilt med fokus på hur EU bidrar till fattigdomsminskning och till samarbetsländernas vilja och förmåga att driva en rättighetsbaserad politik. När det gäller EUF verkar Sverige för en mer omfattande resultatredovisning som även omfattar lärdomar som dragits av fondens bidrag till fattigdomsminskning.

Resultatet av det multilaterala biståndet

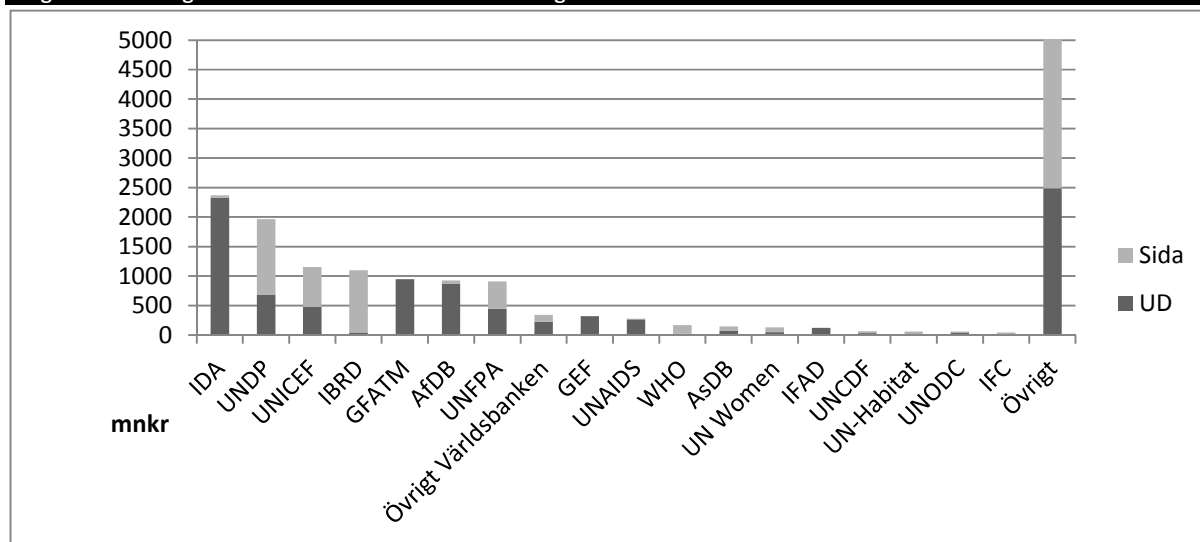
Multilateralt bistånd är det stöd som kanaliseras genom kärnstöd till multilaterala organisationer som FN, Världsbanken, regionala utvecklingsbanker och utvecklingsfonder. Med kärnstöd avses det obundna, och oftast icke-öronmärkta, stöd direkt till organisationens centrala budget som bereds av Regeringskansliet, såsom basbudgetstöd, årligt basbidrag, bidrag som lämnas efter påfyllnadsförhandlingar, uttaxerat bidrag/medlemsavgift samt ägarkapital. Hit

räknas även det statliga garantikapital som utställs till de multilaterala utvecklingsbankerna. Det är sedan organisationernas styrelser, i vilka Sverige har inflytande och ledning, som beslutar hur medlen ska användas.

Sveriges multilaterala bistånd utgör ca 30 procent av Sveriges totala bistånd. Det multilaterala biståndet uppgick till ca 11,8 miljarder kronor år 2012. Diagram 2.3 visar Sveriges utbetalade stöd till multilaterala organisationer 2012. Av staplarna framgår även det stöd som kanaliseras via Sida, s.k. multi-bi stöd.

De multilaterala organisationer som fick mest svenskt kärnstöd 2012 var Världsbanksgruppens Internationella utvecklingsfond (IDA), Globala fonden mot aids, tuberkulos och malaria (GFATM) och Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB). Sverige är en betydande givare till de multilaterala organen. Sveriges procentuella andel av organisationernas totala kärnstöd 2012 framgår av tabell 2.9.

Diagram 2.3 Sveriges utbetalade stöd till multilaterala organisationer 2012

Stapeln "övrigt multilateralt" inkluderar det humanitära stöd som kanaliseras via multilaterala organisationer (redovisas mer utförligt i diagram 4 Sveriges humanitära stöd utbetalat 2012). Därutöver ingår bl.a. mindre stöd till andra FN-organ samt stöd till klimafonder.

Organisationernas resultat redovisas i årsrapporter, landspecifika och tematiska rapporter samt i interna och externa utvärderingar och revisioner. Regeringen utövar sin styrning gentemot organisationerna genom det formella styrelsearbetet, bilaterala och givargemensamma konsultationer, löpande dialog samt påfyllnadsförhandlingar. Resultatuppföljningen sker baserat på organisationernas egna resultatramverk och inom ramen för styrelsearbetet. Sverige eftersträvar tydligare redovisning av vilka resultat som organisationerna uppnår i fält.

I tabell 2.9 redovisas exempel på resultat från det multilaterala biståndet som Sverige har bidragit till genom kärnstöd. Som framgår har det svenska stödet bidragit till att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor på landnivå inom de tematiska områdena kvinnors och barns hälsa, demokrati och mänskliga rättigheter, miljö och klimat, utbildning, tillväxt och jämställdhet. Resultaten är på intet sätt heltäckande och tabellen reflekterar endast en bråkdel av organisationernas uppnådda resultat. Det humanitära stödet redovisas separat i avsnittet Humanitärt bistånd.

Tabell 2.9 Exempel på resultat från det multilaterala biståndet som Sverige har bidragit till

Organisation	Resultat	Sveriges bidrag som % av totalt kärnstöd
Kvinnors och barns hälsa		
GAVI (Global Alliance for Vaccines and Immunisation)	GAVI har bidragit till minskad barnadödlighet genom ökad användning av befintliga vacciner och genom att främja utveckling av och tillgång till nya vacciner. Totalt beräknas att GAVI finansierat vaccinering av 46,5 miljoner barn. Detta har förhindrat drygt en halv miljon framtida dödsfall.	2,9
Unicef (United Nations Childrens Fund)	Unicef har bidragit till att 6300 hälsokliniker i 52 länder förbättrat förlossningsvården. 100 miljoner barn vaccinerades mot mässling och 55 miljoner barn fick behandlade myggnät som skyddar dem mot malaria. 25 000 hälsokliniker har förbättrat sina rutiner för att förhindra smitta av hiv från mor till barn.	8,6
GFATM (The Global Fund to Fight AIDS, Tuberculosis and Malaria)	Globala fonden har bidragit till att 4,2 miljoner människor fått tillgång till bromsmediciner mot aids, 440 000 hiv-positiva kvinnor har erhållit behandling mot mödra-barnsmitta och 1,1 miljoner människor har diagnosticerats och erhållit behandling mot tuberkulos. Globala fonden har även bidragit till att 75 miljoner myggnät distribuerats och 47 miljoner behandlingar av malaria har genomförts under 2012.	3,2
Världsbanken	Världsbanken har ökat sina insatser för mödrhälsa, och har exempelvis genom ett omfattande program i Indien bidragit till att antalet kvinnor som får tillgång till vård före barnafödelsen har ökat till 50 miljoner globalt under budgetåret 2012 ¹ . 128 miljoner barn har vaccinerats med rekommenderade doser.	2,96 ²
UNFPA (United Nations Population Fund)	UNFPA har stärkt och utökat barnmorskeutbildningar i 30 länder och kapaciteten för akut förlossnings- och neonatalvård på lokal nivå i 32 länder. UNFPA har också bidragit till att 95 länder har designat, implementerat och utvärderat sexualundervisningsprogram samt att lika många länder har stärkt sin kapacitet för att nå ut med sexuell och reproduktiv hälsoinformation till unga människor.	15
WHO (World Health Organization)	WHO har sammanställt en lista över livräddande läkemedel och produkter samt förslag på åtgärder för att säkerställa tillgång till dessa överallt, vilket förväntas bidra till att förhindra sex miljoner dödsfall fram till 2015.	1
Demokrati och mänskliga rättigheter		
UNDP (United Nations Development Programme)	UNDP har bidragit till genomförande av reformer av den offentliga sektorn i 95 länder och stärkt kapaciteten i mer än 60 parlament och 70 institutioner som arbetar med mänskliga rättigheter. I Afrika gav UNDP stöd till 50 folkomröstningar och valprocesser varav 85 % bedömdes som fria och rättvisa.	12
Världsbanken	Världsbanken har under 2012 bidragit till att öka förvaltningars transparens och förbättra allmänhetens tillgång till information i 72 länder samt till att stärka allmänhetens insyn i de offentliga finanserna i 28 länder, vilket ökar möjligheterna till politiskt ansvarsutkrävande.	2,96
OHCHR (Office of the High Commissioner for Human Rights)	OHCHR är FN-systemets mest centrala aktör för att främja respekten för mänskliga rättigheter och har i det avseendet en nyckelroll inom FN. Bl.a. genom sin stora fältnärvaro lyckas organisationen nå goda resultat. För att öka mål och resultatstyrningen har man utarbetat ett system för planering av aktiviteter och uppföljning av organisationens samlade verksamhet som nu håller på att genomföras i hela organisationen.	10
Miljö och klimat		
UNDP	UNDP har bidragit till att 56 länder fick stöd med syfte att öka fattiga och utsatta människors tillgång till förnyelsebar energi. 40 av dessa länder har som följd redovisat en ökad tillgång till energi. Inför Rio+20 var UNDP central i arbetet med att genomföra nationella dialoger och att säkra vissa länders och utsatta gruppers deltagande i konferensen.	12
Unicef	Unicef har bidragit till att 24 miljoner människor fick tillgång till förbättrade sanitetsfaciliteter.	8,6
GEF (Global Environment Facility)	GEF har bidragit till att 24 klimatrelaterade projekt slutförts som har minskat utsläppen av växthusgaser med 131 miljoner ton under 2012. Ytterligare indirekta utsläppsminskningar om 17,4 miljoner ton förväntas genom bl.a. kapacitetsuppbyggnad och innovation.	3,63
Världsbankens Climate Investment Funds	Världsbanken har bidragit till miljö- och klimatarbete genom rådgivning och stöd till flera instrument för klimatfinansiering, t.ex. Världsbankens klimatfonder (CIF). Under verksamhetsåret 2012 bidrog dessa fonder till utsläppsminskningar om 184 miljoner ton utöver de minskningar samarbetet med GEF resulterat i (se ovan).	5,2 ³

¹ Världsbanken rapporterar data utifrån ett aggregat av de senaste tre budgetåren. Ett budgetår löper 1 juli-30 juni.

² Siffran 2,96 procent avser svensk andel av frivilliga givarbidrag i den senaste påfyllnaden till Världsbanksgruppens IDA-fönster (IDA 16) (fotnoten gäller samtliga poster för Världsbanken).

³ Stödet till CIF utgörs av frivilliga bidrag, inte kärnstöd.

Asiatiska utvecklingsbanken (AsDB)	AsDB har bidragit till att öka vattenreningskapaciteten med nära 3 200 000 kubikmeter per dag under 2009-2012.	0,34
Utbildning		
Asiatiska utvecklingsbanken	AsDB har bidragit till att utbilda över 2 450 000 lärare i Asien under perioden 2009-2012.	0,34
Unicef	Unicef har bidragit till att 3,56 miljoner barn i utsatta situationer (konflikter och naturkatastrofer) erhöll grundläggande utbildning av god kvalitet.	8,6
Tillväxt		
Världsbanken	Världsbanken stödjer för närvarande 31 miljoner aktiva mikrolånekonton.	2,96
Afrikanska utvecklingsbanken (AfDB)	AfDB har bidragit till förbättrad tillgång till transport för 34 miljoner människor under 2010-2012, 65 000 nya jobb har skapats – insatser som har betydelse för hela näringslivets utveckling i ett stort antal länder.	1,54
IFAD (International Fund for Agricultural Development)	IFAD har bidragit till att 4,83 miljoner människor utbildats i växtodlingsmetoder och -tekniker (2011).	5,78
FAO (Food and Agriculture organization)	FAO har bidragit till att frivilliga riktlinjer för ansvarsfull förvaltning av mark, fiske och skogsresurser antogs 2012 och syftar till att säkerställa småskaliga brukares rättigheter vid investeringar i mark.	1
UNDP	UNDP har bidragit till att 48 länder mottog stöd i processen med att ta fram policyer för jobbskapande. I Afrika bidrog UNDP till att 35 länder inkluderade fattigdomsinriktad tillväxt i nationella utvecklingsplaner. UNDP bidrog till att en framgångsrik modell för råvaruhandel med jordbruksprodukter från Etiopien delades med och replikerades i 18 andra afrikanska och asiatiska länder.	12
UNCDF (United Nations Capital Development Fund)	UNCDF har bidragit till att totalt 42 miljoner människor fått ökat utrymme att tillvarata ekonomiska möjligheter.	31
UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development)	UNCTADs investeringsfond, Investment for Development Trust Fund har bidragit till att 25 aktiviteter har genomförts, bl.a. 5 landspecifika utvärderingar av investeringsmiljön kopplat till landets utvecklingsstrategi (s.k. IPR- Investment Policy Reviews), 9 uppföljande IP-aktiviteter, 2 implementeringsrapporter och 9 kapacitetsuppbyggande workshops. För många av de länder där en IPR har genomförts har investeringsflöden ökat.	
WTO (World Trade Organization)	WTO har bidragit till att ungefär 30 000 personer har deltagit i utbildningar sedan 2003 och därmed stärkt sin förståelse för internationell handel sedan 2003. Låg- och medelinkomstländer har i större utsträckning kunnat delta i det internationella handelssystemet.	
Jämställdhet		
Unicef	Unicef har bidragit till att 122 länder förbättrade sina system (lagstiftning, service etc.) för skydd av flickor och pojkar mot skadliga sedvänjor, våld, utnyttjande och exploatering.	8,6
UN Women (United Nations entity for gender equality and the empowerment of women)	UN Women har bidragit till ökad jämställdhet bl.a. genom att 7 länder fått en ökad andel säten för kvinnor efter nationella och lokala val, 18 länder har implementerat policyer för att försäkra kvinnors jämlika tillgång till produktiva resurser, 30 länder har antagit lagar och strategier för att åtgärda våld mot kvinnor och flickor. 57 % av länderna UN Women stödjer har inkorporerat jämställdhetsprioriteringar i nationella planer och budgetar.	6
UNFPA (United Nations Population Fund)	UNFPA har bidragit till att 119 länder implementerat internationella avtal och nationell lagstiftning avseende jämställdhet och reproduktiva rättigheter under 2011-2012. 2 884 människor har fått utbildning kring könsrelaterat våld i humanitära kontexter.	15
Världsbanken	Världsbanken har bidragit till att 78 miljoner kvinnor och flickor har fått stöd från sociala skyddsprogram och andra riktade insatser under 2012.	2,96

Resultat av påverkansarbete

Av de multilaterala organisationernas resultatredovisning framgår det vad organisationerna prioriterar och inom vilka områden de verkar. Det kan konstateras att multilaterala organisationers resultatrapportering inte fullt ut tillgodoser Sveriges behov av resultatinformation. Resultatredovisningarna och dess kvalitet skiljer sig åt mellan de olika organisationerna. Tydligare information eftersträvas gällande vilka resultatorganisationerna uppnår i fält och ifall dessa resultat uppnås till en rimlig kostnad.

Sverige driver aktivt frågorna om förbättrad resultatredovisning, ökad kostnadseffektivitet, ökad transparens, förbättrat antikorrupsionsarbete samt ökat ansvarsutkrävande i det multilaterala biståndet. Under 2012-2013 har detta bl.a. skett genom att Sverige aktivt har deltagit i en rad högnivåöverläggningar om dessa reformfrågor i det multilaterala systemet. Vid ett möte som Sverige stod värd för i november 2012, "Senior Level Donor Meeting on Multilateral Reform", enades 17 länder (USA, Storbritannien, Tyskland, Australien, Kanada, Danmark, Finland, Frankrike, Irland, Italien, Polen, Spanien, Nederländerna, Norge, Belgien, Österrike och Sverige) om en rad åtaganden för att effektivisera biståndet i FN-systemet, utvecklingsbankerna samt de globala vertikala fonderna. I april 2013 hölls ett nytt Senior Level Donor Meeting i Berlin där dessa frågor drevs vidare. Sverige har i denna process en ledande roll vad gäller ökad kostnadseffektivitet, minskade transaktionskostnader samt förbättrat antikorrupsionsarbete. Sverige verkar tillsammans med givargruppen för ökad insyn och öppenhet när det gäller de multilaterala organisationernas administrativa kostnader för att säkerställa att goda utvecklingsresultat uppnås på ett kostnadseffektivt sätt.

Inom ramen för förhandlingarna om den fyraåriga policyöversynen av FN:s operationella biståndsarbete fick Sverige under hösten 2012 ett gott genomslag för resultat- och effektivitetsfrågor. Detta sänder en särskilt stark signal till FN:s fonder, program och fackorgan gällande behovet av ett starkare resultat- och effektivitetsfokus, ökad samordning på landnivå samt strategisk finansiering. Det återstår dock mycket arbete för att genomföra överenskomna förbättringar för att minska dubbelarbete, förtydliga ansvar och få bättre återkoppling.

Sverige har därtill varit pådrivande i införandet av en bättre arbetsmetod för finansiering av WHO:s budget där både medlemsavgifter och frivilliga bidrag ska synliggöras och därmed bidra till en bättre styrning av organisationen och på så sätt skapa förutsättningar för förbättrade resultat på landnivå. Sverige har även varit aktiv i arbetet med att omstrukturera WHO:s verksamhet genom att WHO:s programbudget blir mer resultatinkriktad.

På samma sätt har Sverige aktivt drivit arbetet med att reformera Globala fonden till att bli en mer effektiv finansieringsmekanism som arbetar i partnerskap med andra aktörer på landnivå. Sverige har fått gehör för behovet att utarbeta en ny finansieringsmodell som är flexibel, förutsägbar och anpassad till det landspecifika sammanhanget.

När det gäller FAO har det svenska påverkansarbetet bl.a. bidragit till att FAO redovisar resultat av verksamhet som finansierats av både kärnstöd och frivilliga bidrag i sitt resultatbaserade ramverk. Sverige har också bedrivit påverkansarbete som resulterat i att jämställdhet genomsyrar alla delar av organisationens verksamhet i högre utsträckning.

Utöver frågorna om resultat, transparens, antikorrupsionsarbete och ansvarsutkrävande i det multilaterala biståndet driver Sverige dessutom en rad tematiska frågor, bl.a. demokrati, mänskliga rättigheter och jämställdhet.

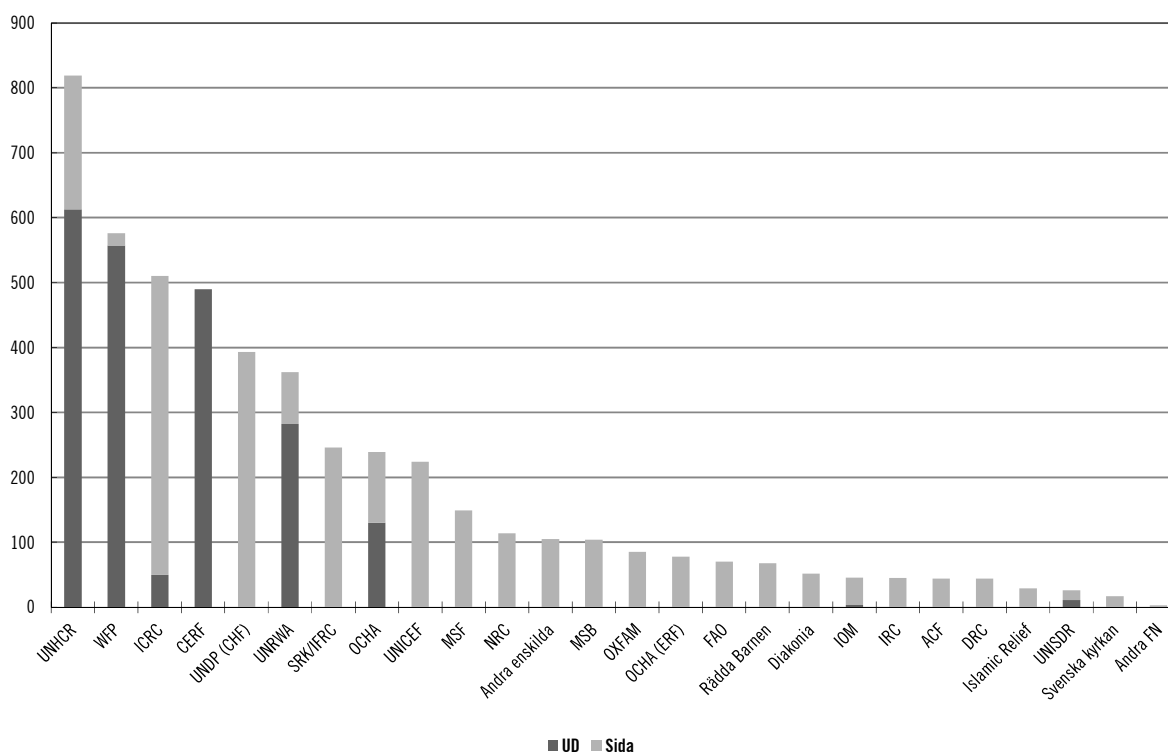
Resultatet av det humanitära biståndet

Det humanitära biståndet skiljer sig från resten av biståndet vad gäller utgångspunkter, principer och arbetssätt. Sveriges humanitära bistånd är behovsbaserat, har en global ansats och baseras på rättsliga ramverk såsom Genèvekonventionerna samt på de humanitära principerna humanitet, opartiskhet, neutralitet och oberoende. Sveriges humanitära bistånd utgör ca 15 procent av Sveriges totala bistånd. Sveriges totala humanitära bistånd under 2012 uppgick till ca 5 miljarder kronor och kanaliserades genom såväl UD som Sida.

UD bereder kärnstöd till FN-organen UNHCR, WFP, OCHA, UNRWA, UNISDR och ICRC. UD bereder även ett årligt bidrag till FN:s katastroffond CERF. Därtill administrerar UD en uttaxerad medlemsavgift till IOM. Sida hanterar det land- och regionbaserade stödet till FN och Rödakorsrörelsens appeller, stöd till enskilda organisationer samt kanaliserar därutöver stöd till forskning, metodutveckling och kvalitetssäkring. Genom UD utbetalades under 2012 totalt drygt 2,2 miljarder kronor medan Sidas bidrag uppgick till drygt 2,8 miljarder kronor. Det totala globala humanitära biståndet har ökat i volym över tid.

Trots det håller den ökande finansieringen inte jämna steg med det ökade behovet. Sverige verkar för att andra givare ska bidra i högre utsträckning. Sverige var under 2012 världens tredje största bilaterala humanitära givare. Som exempel kan nämnas att Sveriges totala bidrag till UNHCR utgjorde knappt 6 procent av organisationens totala budget 2012. För WFP, ICRC och FN:s katastroffond CERF var motsvarande andel 2,5 procent, 6,9 procent och drygt 15 procent. I diagram 4 framgår UD:s och Sidas totala svenska humanitära stöd under 2012, fördelat på mottagande organisation.

Diagram 2.4 Sveriges humanitära stöd utbetalat 2012

Regeringen bedömer att Sida har gjort framsteg inom flera områden när det gäller det humanitära biståndet. Bl.a. har metoder för att stärka det behovsbaserade humanitära biståndet utvecklats. En utökad dialog med partnerorganisationerna har vidare bidragit till ett stärkt resultatfokus samt utökad arbete för att integrera ett jämställdhetsperspektiv i humanitära insatser.

Samtidigt anser regeringen att det fortfarande återstår mer arbete för att formalisera de humanitära organisationernas resultatarbete samt för att säkra en ökad humanitär samordning.

I tabell 2.10 nedan redovisas exempel på resultat från prioriterade humanitära organisationer som erhåller kärnstöd från Sverige.

Resultaten är på intet sätt heltäckande och tabellen reflekterar endast en bråkdel av organisationernas resultat.

Tabell 2.10 Exempel på resultat från det humanitära biståndet som Sverige bidragit till genom kärnstöd från UD

Organisation	Resultat	Sveriges bidrag som % av totalt kärnstöd
Unicef (United Nations Children's Fund)	Unicef bistod med humanitär respons i 292 humanitära kriser i 80 länder. Försåg 18,5 miljoner människor med tillgång till rent vatten. Bistod ca 1,8 miljoner akut undernärda barn mellan 6 och 59 månader. Vaccinerade 52,3 miljoner barn mellan 6 månader och 15 år mot mässlingen. Möjliggjorde tillgång till, och förbättrad kvalitet av, skolgång för 6 miljoner barn i områden drabbade av humanitära katastrofer. Återintegrerade över 11 600 före detta barnsoldater i familjer och samhällen.	Se tabell 5
WFP (World Food Programme)	WFP bistod 97,2 miljoner människor (varav 85 procent kvinnor och barn) i 80 länder med olika typer av matstöd. Av de 97,2 miljonerna var 6,5 miljoner internflyktingar och 2,4 miljoner flyktingar. Försåg 9,8 miljon undernärda barn med särskilt nutritionsstöd. Försåg 15,1 miljoner skolbarn med skolmåltider. Bistod 1,6 miljoner människor som lever med hiv/aids och tuberkulos med mat, kontakt- och kupongstöd liksom nutritionsprogram. Bistod 8 miljoner människor med kontant- och kupongstöd vilket är nästan dubbelt så många som år 2011.	19,9
UNRWA (United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East)	UNRWA har genomfört 10,7 miljoner hälsokonsultationer inom UNRWAs hälsocenter. Bistod 22 054 barn med särskilda utbildningsbehov. Återuppbyggde skydd för 496 fattiga flyktingfamiljer boende i undermåliga förhållanden. UNRWAs "Job Creation Programme" i Gaza skapade 2 303 477 arbetsdagar, eller motsvarande 7 998 fulltidsarbeten, vilket bidrog med 28 miljoner US-dollar till den lokala ekonomin. På Västbanken skapade UNRWA 56,837 arbetstillfällen. UNRWA har även bidragit till att öka skyddet för de palestinska flyktingarna.	7,9
UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees)	UNHCR har försett 35,4 miljoner fördrivna människor med skydd och stöd, varav 15,5 miljoner internflyktingar från konfliktsituationer. Försåg över 600 000 drabbade med 4 500 ton förnödenheter (mellan januari 2011 och juni 2012). Förbättringar avseende lokal integration rapporterades i 19 flyktingsituationer. Positiva förändringar avseende nationell lagstiftning för flyktingar, internflyktingar och asylsökandes rättigheter rapporterades i 14 länder där UNHCR arbetat aktivt med dessa frågor.	16,8
OCHA (Office for the Coordination of Humanitarian Affairs)	OCHA har samordnat humanitärt bistånd för 54 miljoner drabbade människor. Stärkt humanitärt ledarskap på landnivå. Lätt arbetet med 16 konsoliderade FN-appeller. Stärkt och utvecklat de konsoliderade appellerna, bl.a. genom mer strategiskt definierade mål och indikatorer.	16,4
CERF (Central Emergency Response Fund)	FN:s katastroffond CERF kanaliserade medel till nästan samtliga kriser under 2012. Finansierade totalt 546 projekt i 49 länder. CERF bidrog till en mer samordnad humanitär respons i fält, och genom sitt fönster för underfinansierade kriser bidrar fonden till att global humanitär assistans baseras på behov.	16

I tabell 2.11 nedan redovisas resultat som Sidas humanitära stöd har bidragit till.

Tabell 2.11 Exempel på resultat från det humanitära biståndet som Sverige bidragit till genom stöd via Sida

Organisation	Resultat	Sidas andel av totalt stöd till organisationen
FN:s humanitära landfonder, CHF (Common Humanitarian Fund)	CHF bidrog till snabb och flexibel finansiering i Somalia, Sydsudan, Sudan, Demokratiska republiken Kongo (DRK) och Centralafrikanska republiken (CAR). 516 000 människor behandlades med nutritionsstöd. 586 000 människor försågs med matbistånd i CAR och Somalia. Över 2,3 miljoner barn vaccinerades i DRK. 8,2 miljoner människor i CAR, DRK, Somalia och Sudan försågs med tillgång till rent vatten.	17,2
FN:s humanitära landfonder, ERF (Emergency Response Fund)	ERF bidrog till snabb och flexibel finansiering i Afghanistan, DRK, Etiopien, Indonesien, Burma, det palestinska området (OPT) och Jemen. 1,9 miljoner människor försågs med tillgång till rent vatten och sanitära faciliteter. 65 000 människor i Burma, OPT och Jemen försågs med tillgång till sjukvård. 50 000 gravt undernärda barn behandlades i DRK, Etiopien och Kenya.	25,8
Röda korsets Internationella Kommitte, ICRC (International Committee of the Red Cross)	ICRC försåg drygt 6,2 miljoner människor med livsmedelsbistånd. Bistod 2,7 miljoner mottagare med basala hushållsattiraljer. Bistod med vatten och skyddsinsatser till 22 miljoner mottagare. Stöd till 292 sjukhus och 391 hälsocenter, varvid 7,1 miljoner drabbade fick tillgång till sjukvård. ICRC har även bidragit till att öka respekten för den internationella humanitärätten.	6,1
Svenska röda korset, SRK/Rödakorsfederationen (IFRC)	SRK bistod över 20 miljoner utsatta människor med katastrofförebyggande verksamhet såsom kartläggning och material kring katastrofriskreducering. Bistod 2,3 miljoner katastrofdrabbade människor med hälsostöd.	8,6
Läkare utan gränser (Medecins sans frontieres, MSF)	Läkare utan gränser bistod 1,9 miljoner katastrofdrabbade människor med hälsorådgivning, över 24 000 somaliska flyktingar med nutritionsstöd, samt bistod 9 000 zimbabwesiska migranter och flyktingar med hiv/aids-rådgivning i Sydafrika. Vaccinerade över 16 000 somaliska flyktingar i Kenya.	1,5
Oxfam	Oxfam försåg över 276 000 katastrofdrabbade människor i Somalia och Kenya med tillgång till rent vatten. Bistod 3 317 hushåll i Elfenbenskusten, 48 631 människor i Somalia, 2 000 hushåll i Sydsudan och bistod 35 000 drabbade människor i Somalia med hälsostöd.	7,5
Norska flyktingrådet, NRC (Norwegian Refugee Council)	NRC försåg över 25 000 flyktingar i tre läger i Liberia med matbistånd och skydd. Bistod internflyktingar i Somalia som flytt torka och svält med 3 065 uppsättningar av basala hushållsattiraljer. Bistod 1 675 hushåll i Sydsudan med jordbruksstöd i form av utsäde och redskap.	8,5
Danska flyktingrådet, DRC (Danish Refugee Council,	DRC försåg över 119 000 katastrofdrabbade människor med tillgång till rent vatten i Somalia och Liberia. Bistod över 14 100 hushåll med basala hushållsattiraljer i Etiopien, Somalia, Sri Lanka och Centralafrikanska republiken.	3,5

Resultat av Sveriges humanitära påverkansarbete

Under 2012 har Sverige bedrivit påverkansarbete inom ramen för de humanitära organisationernas styrelser eller givarstödgrupper, under högnivåmöten och bilaterala konsultationer. Sverige driver också påverkansarbete för att stärka det internationella humanitära systemet.

Sverige har aktivt fortsatt att driva frågan om stärkande av det internationella humanitära responssystemet. Sverige har i detta avseende sedan 2010 lett ett givargemensamt påverkansarbete gentemot humanitära FN-aktörer. Arbetet syftar till att stärka det internationella humanitära responssystemets

samordning, ledarskap och ansvarsutkrävande. Sverige leder en arbetsgrupp bestående av likasinnade givare, i syfte att driva den humanitära reformagendan vidare. Sverige driver även frågan bilateralt gentemot de aktuella organisationerna. Påverkansarbetet har bidragit till att organisationerna har förbundit sig till en rad åtgärder för att stärka den gemensamma humanitära responsen på landnivå. Det behövs dock ytterligare förbättringar i fält och på huvudkontorsnivå. En av utmaningarna är nu att mer effektivt öka människors och samhällets motståndskraft mot kriser och katastrofer.

Konflikthanteringsinsatser

Redovisningen i detta avsnitt avser konflikthanteringsmedel som UD hanterar. Verksamheten syftar till att stödja sviktande och konfliktdrabbade länder att hantera konflikter med fredliga medel genom ett antal internationella organisationer som arbetar på lokal nivå. Insatser genom dessa organisationer har bl.a. bidragit till genomförandet av fredliga val i Kenyas Rift Valley, stärkandet av ECOWAS parlamentariska kontroll av säkerhetssektorn och en ökad kunskap och medvetenhet om integrering av genusperspektiv i säkerhetssektorn i Sierra Leone och Liberia.

Genom stöd till humanitär medling har humanitära organisationer fått möjlighet att nå fram med hjälp till nomadiska grupper i Darfur och tvångsflyttade individer av folkgruppen rohingya i Burma, Thailand, Malaysia och Bangladesh. I Puntland och Somalia har dialogprocesser om fred, demokrati och säkerhet involverat ungdomar och lokala samhällen, med målet att stärka nationella förändringsaktörer för fred.

Resultatet av biståndsfinansierad verksamhet som bedrivs av andra myndigheter och Swedfund

Nedan redogör regeringen för resultaten från några andra myndigheter utöver Sida som genomför biståndsfinansierad verksamhet samt det statliga bolaget Swedfund. För ytterligare information om andra myndigheters resultat hänvisas till respektive utgiftsområde. När det gäller svenska myndigheters deltagande i insatser för civil krishantering redogör regeringen samlat för dessa under utgiftsområde 5.

Folke Bernadotteakademien

Folke Bernadotteakademins (FBA) uppgift är att stödja internationell fredsfrämjande verksamhet. FBA:s största verksamhetsgren är personalförsörjning till internationella insatser med fokus på EU:s krishanteringsinsatser.

2012 hade FBA i medeltal 76 utsända i totalt 24 insatser i Afrika, Asien och Östeuropa. Den utsända personalen bidrar till att insatserna når sina mål, vilka t.ex. kan handla om att öka

länderns förmåga att hantera konfliktorsaker eller att förebygga återfall i konflikt.

En betydande del av FBA:s utsända personal är experter inom olika områden exempelvis mänskliga rättigheter, barns rättigheter eller rättsstatsuppbyggnad. Under 2012 har FBA t.ex. sekonderat personer till specialistbefattningar kopplade till genus i insatser i Demokratiska Republiken Kongo och Afghanistan. I Demokratiska Republiken Kongo har den svenska genusexpertisen bidragit till att 178 poliser har blivit utbildade i kunskap om kvinnors rättigheter, 16 poliser har blivit utbildade i att hålla introducerande kurser i genus och den första polisutbildningen enbart för kvinnor med inriktning på sexuellt våld och barns rättigheter har genomförts.

För att insatserna ska uppnå sina mål är det fundamentalt med kompetent sekonderad personal. Personalen har fått goda omdömen av de mottagande organisationerna, 79 procent fick högsta betyg på en fyrgradig skala och 20 procent näst högsta betyg. FBA har även verkat för att öka andelen kvinnor i insatserna, vilket är ett av målen i den nationella handlingsplanen för FN:s säkerhetsrådsresolution 1325. Andelen kvinnliga sekonderade uppgick 2012 till 47 procent, vilket är en ökning med 6 procentenheter sedan 2011.

FBA har tillsammans med Försvarsmakten, Kriminalvården, Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB), Polisen och Sida arbetat fram nationella 1325-indikatorer, vilka används för att mäta dessa myndigheters genomförande av den nationella handlingsplanen för säkerhetsrådsresolution 1325. FBA har i samråd med övriga myndigheter sammanställt redovisningen i en skriftlig rapport. Regeringen bedömer att detta arbete har bidragit till att stärka och effektivisera det sammantagna svenska åtagandet att implementera 1325.

Regeringens sammantagna bedömning är att FBA:s verksamhet bidrar till att uppnå de biståndspolitiska, utrikespolitiska och säkerhetspolitiska målen. FBA kommer att fortsätta sitt arbete med att konkretisera sina verksamhetsmål och att stärka sin redovisning och bedömning av resultat.

Nordiska Afrikainstitutet

Nordiska Afrikainstitutets (NAI) huvudsakliga uppgift är att:

- främja forskning om den sociala, politiska och ekonomiska utvecklingen i Afrika,
- sprida kvalificerad och relevant information baserad på forskning om det moderna Afrika och afrikanska förhållanden samt
- bevaka och tillgängliggöra litteratur och andra elektroniska och fysiska informationsbärare av relevans för forskning, studier och information om det moderna Afrika. Uppdraget genomförs i de tre huvudsakliga verksamhetsområden som NAI har: forskning, kommunikation och biblioteksverksamhet.

Forskning om Afrika har traditionellt finansierats med biståndsmedel men forskning i sig är inte fattigdomsreducerande. Däremot kan resultat från forskning, liksom att det bedrivs forskning i fattiga länder, vara relevant för fattigdomsminskning. För att bidra till fattigdomsreducering förutsätts att forskningen är relevant och av god kvalitet samt att resultaten kommer till konkret användning.

Från och med 2009 började regeringen att i regleringsbrevet till NAI ställa högre krav på att myndigheten skulle bli mer mål- och resultatutriktad i genomförandet av sin verksamhet. Regeringen har dessutom ställt krav på en tydligare återrapportering utifrån målen för verksamheten. Regeringen anser att det har skett en förbättring i NAI:s återrapportering av resultat från verksamheten men att det fortfarande finns mycket att utveckla. Statskontoret konstaterar i sin översyn av NAI (Statskontoret 2013:13) att institutets resultatredovisning är svåröverskådlig och detaljerad, vilket skymmer sikten för vad som skulle kunna vara viktiga resultat att lyfta fram. Även Riksrevisionen gör iakttagelsen att resultatredovisningen uppvisar en bristande analys av bedriven verksamhet.

Regeringen anser att det finns förutsättningar för NAI att utveckla redovisningen. Med bakgrund i den svenska politiken om breddade relationer med de afrikanska länderna kombinerat med Statskontorets översyn av NAI:s verksamhet och roll, påbörjar regeringen en översyn kring myndighetens framtida organisatoriska struktur och styrning.

Svenska institutet

Svenska institutets (SI) uppdrag är att genom expertbesök, projektstöd, ledarskapsprogram, kommunikation, information och stipendier bidra till stärkt kompetens och kunskapsuppbyggande samt långsiktiga relationer med och mellan individer och institutioner i samarbetsländerna.

2012 togs kravet på myndigheten att redovisa per utgiftsområde bort och årsredovisningen följer därför förordningen om årsredovisning och budgetunderlag (2000:605) och redovisning sker enligt förordningen efter verksamhetens prestationer. Som en följd reflekterar årets årsredovisning bättre SI:s mångfacetterade verksamhet. Det finns emellertid förbättringspotential vad gäller tydlighet kring hur och vilka prestationer som är kopplade till vilken anslagspost och möjligheten att än bättre kunna härleda mätbara resultat från insatserna.

Myndighetens anslag inom utgiftsområde 7 var 2012 totalt 175 miljoner kronor, varav 148 miljoner kronor anslogs inom anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* och 27 miljoner kronor inom anslaget 2:1 *Reformsamarbete i Östeuropa*. En betydande anslagsökning inom utgiftsområde 7 Internationellt bistånd under 2012 har resulterat i en utökad stipendieverksamhet. Under 2012 har institutet bl.a. beviljat 266 stipendier från studenter från tredje land, 20 expertbesök har genomförts med 104 deltagare, 5 ledarskapsprogram med totalt 98 deltagare slutförts och projektstöd har beviljats till 83 olika expert- och kulturutbyten i linje med SI:s uppdrag.

Svenska institutets insatser i Östeuropa bedöms vara ett bra komplement till Sidas verksamhet, inte minst då insatserna är flexibla, kan göras med kort varsel och är efterfrågade av det civila samhället. Även institutets insatser inom internationellt utvecklingssamarbete ligger väl i linje med regeringens politiska prioriteringar och måluppfyllelsen bedöms generellt som god.

Andra myndigheters biståndsfinansierade verksamhet och tjänsteexport

Under 2012 har Sida betalat ut drygt 1,1 miljarder kronor fördelat på 48 myndigheter och 25 universitet/högskolor. Fördelat på Sidas huvudsektorer har samverkan med myndigheter varit störst inom posten övrigt 24 procent, följt av humanitärt bistånd 17 procent, demokrati, mänskliga rättigheter, jämställdhet 15 procent och miljö 15 procent.

Enligt Sida är svenska myndigheter ofta en uppskattad part i utvecklingssamarbetet då de ofta har en helhetssyn inom sitt ansvarsområde och uppfattas som opartiska, korrekta och seriösa. Insatserna handlar ofta om stöd till institutionsutveckling. Enligt Sida håller svensk förvaltning ur ett internationellt perspektiv hög nivå och kan därmed bidra till att bygga upp, förstärka och reformera andra länders förvaltningar. Regeringen anser att det är viktigt att ta till vara statliga myndigheters möjligheter att exportera sitt förvaltningskunnande i samverkan med andra aktörer. Samtidigt menar regeringen att det är de biståndspolitiska prioriteringarna som ska ligga till grund för den biståndsfinansierade tjänsteexporten. Myndigheter ska därför enligt regeringen endast användas som utförare av bistånd om det finns särskilda motiv och behov för detta.

Som exempel på resultat har Sida bl.a. finansierat Lantmäteriets samverkan med Ministry of Lands i Kenya som syftar till att stödja framväxten av en effektiv fastighetsförvaltning i Kenya. Resultaten av samverkan har utvärderats och av utvärderingen framgår att resultaten som uppnåtts bedöms vara relevanta i relation till den kenyanska strategin för att reformera administrationen av mark. Sida har även finansierat merparten av Kemikalieinspektionens samarbete med FN:s miljöprogram UNEP. Kemikalieinspektionens stöd har varit värdefullt i arbetet med att utveckla UNEP:s vägledning om lagstiftning och institutionella strukturer för kemikaliekontroll.

Den verksamhet som Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB) bedriver med biståndsfinansiering inriktas bl.a. mot att hantera följderna av natur-, svältkatastrofer och konflikter. I Demokratiska Republiken Kongo avslutade MSB under 2012 en flerårig minröjningsinsats som resulterat i att mer än 1 380 000 kvadratmeter mark säkrats från minor och oexploderad ammunition. Lokalbefolkningen har därmed kunnat återgå till ett mer normalt liv när åkrar och odlingsbar mark återlämnats samt blivit mindre beroende av alternativa försörjningsmetoder. Mer än 30 kilometer väg har öppnats och förstärkts för att klara tunga transporter. Tre permanenta broar byggdes vilket blev en förutsättning för öppning av vägavsnittet.

Detta arbete har bidragit till en ökad handel i området samt möjliggjort humanitär närvaro, vilket också främjar utvecklingsbiståndet och den långsiktiga utvecklingen i området.

Swedfund

Swedfunds uppdrag är att bidra till fattigdomsminskning genom hållbart företagande. Av bolagets portfölj återfinns 49 procent i Afrika. Redovisningen för 2012 är den första som följer bolagets nya rutiner för ESG-rapportering (Environmental Social Governance). Under året har Swedfund också mer aktivt arbetat för att öka insynen i bolagets verksamhet och förbättrat dialogen med allmänheten.

För 2012 redovisar bolaget en förlust på 217,6 miljoner kronor som följd av avyttring av några icke lönsamma investeringar. Vid 2012 års början hade Swedfund 90 aktiva investeringar. Under året avslutades åtta investeringar och nio nyinvesteringar gjordes.

Swedfunds investeringar har under 2012 bidragit till mer än 7 050 arbetstillfällen i portföljbolagen och indirekt skapat mångdubbelt fler arbeten. Investeringarna har också genererat skatteintäkter i mottagarländer om ca 50 miljoner kronor. Utöver detta har Swedfund arbetat aktivt med portföljbolagens sociala och miljömässiga hållbarhet.

Utvärderingar av liknande investeringsverksamhet från Världsbanken, Asiatiska utvecklingsbanken m.fl. visar att ett aktivt ägande, såsom det Swedfund bedriver, har goda effekter i form av kunskapsöverföring och långsiktig ekonomisk, social och miljömässig hållbarhet. Utvärderingar visar också ett tydligt positivt samband mellan investeringars lönsamhet och investeringarnas bidrag till en bredare ekonomisk utveckling. Likaså finns det ett positivt samband mellan investeringars lönsamhet och miljömässig och social uthållighet. Forskning tyder också på att investeringar av Development Finance Institutions har bidragit positivt till ekonomisk tillväxt i låg- och medelinkomstländer.

Regeringens sammantagna bedömning är att Swedfunds verksamhet bidrar på ett effektivt och konkret sätt till att skapa förutsättningar för fattiga människor att förbättra sina levnadsvillkor. Arbetet för att öka bolagets öppenhet och stärka resultatredovisningen bör dock fortsätta.

2.4.3 Analys och slutsatser

Det svenska biståndet har under 2012 bidragit till viktiga resultat i fattiga människors liv. Exempel som kan ges är att 8 300 kvinnor i Etiopien startade eget företag, att tillgången till öppenvård i Sudan och Sydsudan ökat med över 30 procent, att 109 kliniker har byggts och att 1 900 vårdpersonal inklusive barnmorskor har utbildats. Denna typ av tydliga resultat återfinns på flera ställen i tidigare avsnitt.

Även motgångar har bidragit till regeringens samlade erfarenheter om hur det fortsatta biståndet bör genomföras för att ge resultat i den fattiga människans liv. Regeringen bedömer att trots besvärliga situationer såsom väpnad konflikt, dåligt säkerhetsläge och utbredd korruption i de länder med vilka Sverige samarbetar, har svenskt stöd direkt till länderna eller via multilaterala organisationer, EU, civila samhällsorganisationer eller andra aktörer åstadkommit väsentliga resultat i fattiga människors liv.

Framstegen inom områden där resultat är svåra att följa upp, exempelvis demokrati och mänskliga rättigheter, konflikt samt fredsbyggande är många gånger långsamma. För att biståndet i dessa sammanhang ska göra skillnad och gå att följa upp är det viktigt att sätta realistiska mål och resultatförväntningar på de insatser som Sverige stödjer. Det gäller både det bilaterala och multilaterala biståndet.

Regeringen anser att det svenska biståndets lokala förankring och individnära fokus måste stärkas, vilket också väntas förbättra möjligheterna till ansvarsutkrävande. När biståndet verkar nära människor i ett lokalt sammanhang blir det lättare för biståndets målgrupper att utkräva ansvar och själva vara en del i processen att nå de mål som utvecklingsinsatsen ska uppnå.

Regeringen väljer att analysera resultatet av det bilaterala biståndet, EU-biståndet och det multilaterala biståndet utifrån de tematiska områdena som resultatredovisningen utgått ifrån. Vidare lyfts humanitärt bistånd, konflikt- och postkonfliktländer, kvinnor och flickor som centrala målgrupper samt Afrika särskilt upp i slutet av analysen.

Bilateralt och multilateralt bistånd

Kvinnors och barns hälsa

Regeringens särskilda satsning på kvinnors och barns hälsa har fått stort genomslag i det svenska utvecklingssamarbetet. Satsningar görs såväl bilateralt som genom det multilaterala biståndet. Stödet till mödra- och barnhälsa utgör cirka 70 procent av det samlade svenska hälsobiståndet.

Trots att millenniemål MDG 5, minskad mödradödlighet med tre fjärdedelar fram till 2015, riskerar att inte uppnås, så har stora framsteg gjorts. De senaste siffrorna anger att mödradödligheten sjunkit från 400 dödsfall per 100 000 levande födda barn år 1990 till 210 dödsfall per 100 000 levande födda barn 2010. I absoluta siffror har antalet kvinnor som dör i förlossningsrelaterade komplikationer sjunkit från 543 000 år 1990 till 287 000 år 2010. Utbildad hälsopersonal, tillgång till preventivmedel och säkra aborter bidrar till minskad mödradödlighet.

Millenniemaalsrapporten konstaterar att stöd som främjar sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) är avgörande för att nå MDG 4, minskad barnadödlighet och MDG 5, minskad mödradödlighet. Regeringen stödjer dessa slutsatser och bedömer utifrån tillgängliga resultatunderlag att det har varit angeläget att stödja främjandet av SRHR. Det finns dock ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet, för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

Svenskt bilateralt och multilateralt stöd, bl.a. via Unicef, UNFPA, GAVI, Globala fonden och WHO, visar på viktiga resultat. En påtaglig effekt av Sveriges ökade satsning på MDG 4 och 5 är att barnmorskans roll i att minska mödradödligheten har förstärkts. Likaså har resurserna för att förhindra osäkra aborter ökat.

Regeringens bedömning är att de insatser som främjar sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter och minskad mödradödlighet som Sida stödjer har bidragit till de globala framstegen.

Ett framgångsrikt exempel är Bangladesh där svenska insatser har bidragit till att mödradödligheten till följd av osäkra aborter har minskat med 75 procent under det senaste decenniet.

Barnadödligheten under fem års ålder fortsätter att sjunka men utmaningarna är

fortfarande mycket stora. De senaste siffrorna som publicerades från Unicef visade på en nedgång till 6,9 miljoner barn som nu dör per år. De insatser som olika internationella organisationer bidrar med (vaccinationer, myggnät, malariabehandling, vitamin A, hiv-profylax m.m.) har påtagligt bidragit till denna positiva utveckling. Det svenska stödet till GAVI har bidragit till minskad barnadödlighet genom ökad användning av vaccin. Totalt beräknas GAVI ha finansierat vaccinering av 46,5 miljoner barn. Detta har förhindrat drygt en halv miljon framtida dödsfall. Dödligheten bland nyfödda (den första månaden) har dock inte gått ned och alltför liten uppmärksamhet har ägnats åt denna problematik. Regeringen anser att ökad samverkan mellan olika internationella aktörer vad gäller ett bättre stöd till en integrerad primär- och barnhälsovård är önskvärt.

Sammantaget gör regeringen bedömningen att Sverige genom stöd till kvinnors och barns hälsa bidragit till de framsteg som rapporterats. Dessutom har Sverige bred erfarenhet och hög trovärdighet i frågor rörande kvinnors och barns hälsa. Utmaningarna är dock fortsatt mycket stora då varken MDG 4 eller 5 förväntas uppnås.

Demokrati och mänskliga rättigheter

Demokrati och mänskliga rättigheter har sedan regeringen tillträdde fått tydligt genomslag i det svenska biståndet. Regeringens prioriteringar inom demokrati och mänskliga rättigheter har en tydlig roll i det svenska biståndet, både bilateralt via Sida och inom de multilaterala organisationerna som Sverige prioriterar samt i EU-biståndet.

Regeringen bedömer att Sidas insatser inom demokratisk utveckling och mänskliga rättigheter har bidragit till att minska olika former av utsatthet och förtryck, bl.a. genom stöd till ökad yttrandefrihet och mer självständiga och oberoende medier samt försvarare av mänskliga rättigheter.

I Guatemala har exempelvis respekten för de politiska rättigheterna ökat, vilket bl.a. kan tillskrivas den internationella kommissionen mot straffrihet som Sverige har stött sedan den etablerades 2007. Stöd till centrala förändringsaktörer har lett till resultat som ökat demokratiskt inflytande, ökat ansvarsutkrävande, ökad transparens och utveckling av statliga institutioner. Detta ökar förutsättningarna för individer att delta i och

utkräva ansvar genom demokratiska processer. Exempelvis har stöd till civilsamhällsorganisationer i Rwanda gett 73 000 kvinnor och män möjlighet att framföra sina synpunkter på statens tjänster rörande hälsa, utbildning och jordbruk. Detta har i sin tur lett till konkreta förbättringar av dessa tjänster.

Sveriges stöd i ett land utgörs många gånger av en kombination av stöd till det civila samhället och den offentliga förvaltningen. Ett exempel på detta är Liberia där statens legitimitet och förmåga att leverera samhällstjänster är fortsatt svag. Sverige hanterar denna risk genom att stödja en decentralisering av statliga funktioner samtidigt som svenskt stöd till övriga samhällsaktörer, såsom aktörer inom företagande och civilsamhälle, utgör grundpelare för att främja pluralism i samhället, liksom en jämnare maktfördelning.

Regeringen anser att EU har gjort relevanta och värdefulla bidrag för att främja demokrati och mänskliga rättigheter i många länder. EU har framgångsrikt verkat för att integrera främjandet av de mänskliga rättigheterna som en del av EU:s externa arbete. Samtidigt anser regeringen att EU har potential att använda sin potentiella makt och sitt inflytande på ett mer optimalt sätt. Regeringen har själv skärpt sin förmåga att utnyttja och stärka EU:s potential att arbeta med demokrati och mänskliga rättigheter.

Under 2012 verkade Sverige aktivt för att FN-organen ska förbättra tillämpningen av principerna om icke-diskriminering, deltagande, transparens och ansvarsutkrävande. Regeringen anser att de multilaterala organisationerna borde arbeta mer aktivt med demokrati och mänskliga rättigheter grundat på deras mandat, närhet till utvecklingsländernas regeringar, deras finansiella styrka och deras respektive komparativa fördelar inom området demokrati och mänskliga rättigheter. Exempelvis är OHCHR och UNDP FN-systemets motor när det gäller stöd till demokratisk samhällsutveckling och ökad respekt för mänskliga rättigheter. Sverige ställer därför särskilt stora krav på att just dessa organ ska ta ansvar både i förhållande till samarbetsländerna och för att övriga FN-organ ska bidra till förbättrade resultat för demokrati och mänskliga rättigheter. En mekanism (UNDG-HRM – UN Development Group – Human Rights Mainstreaming Mechanism) startades 2009 på uppdrag av FN:s

generalsekreterare med syfte att bättre integrera mänskliga rättigheter i FN:s verksamhet och för vilken OHCHR är ordförande.

Världsbanken och utvecklingsbankerna har inte samma förutsättningar som FN-systemet att driva demokrati- och rättighetsfrågor då detta inte uttryckligen ingår i deras mandat. Till följd av regeringens och andra likasinnade länders påtryckningar har utvecklingsbankerna emellertid blivit betydligt bättre på att ta hänsyn till rättighetsfrågor i sin verksamhet, inte minst genom de regelverk som har etablerats för att säkerställa att bankerna tar hänsyn till sociala och miljömässiga faktorer när program och investeringar genomförs. Utvecklingsbankerna har också blivit bättre på att integrera jämställdhetsaspekter och god samhällsstyrning i sina program. Regeringen bedömer att detta har lett till bättre utvecklingsresultat för enskilda fattiga människor genom att deras perspektiv och rättigheter beaktas i programmen på landnivå. Regeringen verkar dessutom för att Världsbanken och utvecklingsbankerna ytterligare ska stärka sitt arbete för att integrera rättighetsfrågorna i verksamheten (t.ex. genom skarpare resultatindikatorer), inte minst när det gäller att uppnå konkreta resultat för förbättrad jämställdhet i bankernas olika projekt. Ett exempel på detta är biståndsministerns medverkan i Världsbankens jämställdhetsråd.

På basis av tillgängliga resultatunderlag bedömer regeringen att det har varit angeläget att stödja insatser inom demokratisk utveckling och mänskliga rättigheter, men det finns samtidigt ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

Miljö och klimat

Regeringen bedömer att insatser som minskar fattiga människors sårbarhet och ökar deras motståndskraft mot miljöpåverkan och klimatförändringar är ändamålsenliga och bidrar till fattigdomsbekämpning. Det är fattiga människor som påverkas mest av miljö- och klimatförändringar, samtidigt som de har små medel att bemöta eller anpassa sina försörjningsmöjligheter till dessa förändringar.

Insatser på miljö- och klimatområdet syftar till en förbättrad miljö, hållbart nyttjande av naturresurser och stärkt motståndskraft mot

miljöpåverkan och klimatförändringarna i fattiga länder samt begränsad klimatpåverkan.

Människor som lever i låginkomstländer och särskilt i de fattigaste länderna påverkas mest. Överexploatering av naturresurser, förlust av biologisk mångfald, försämring av ekosystemen och bristfällig hantering av kemikalier har en negativ påverkan på fattiga människors utvecklingsmöjligheter. Undermålig vattenförvaltning bidrar bl.a. till att vatten blir en bristvara inom livsmedel- och energiproduktion, vilket ofta drabbar fattiga människor och kan leda till konflikter. Insatser på luftområdet, särskilt för att minska kortlivade klimatpåverkande ämnen såsom metan, sot och HFC, kan leda till både en hejdad klimatförändring och renare luft med positiva hälsoeffekter som följd.

Resultaten från det bilaterala och multilaterala biståndet visar på att insatser som har som direkt syfte att bidra till en miljömässigt hållbar utveckling och de insatser som beaktar miljö- och klimataspekter i genomförandet kan skapa förutsättningar för positiva utvecklingseffekter även på andra områden.

Regeringen instämmer i Sidas bedömning att miljö och klimat är ett område där det finns intresse hos både samarbetsländerna och Sverige. Det är också ett område med potential för samarbete bortom biståndet, exempelvis har stöd via Sida stärkt kapaciteten i Vietnam att hantera effekter av klimatförändringar och bidragit till en ökad medvetenhet om frågorna. Svenskt stöd till Vietnam har därtill bidragit till att landet har tagit fram en reviderad lagstiftning för att hantera riskerna med farliga kemikalier.

Under 2009-2012 allokerades totalt 4 055 miljoner kronor som en särskild klimatsatsning, varav 1 150 miljoner kronor allokerades via bilaterala och regionala kanaler och resterande 2 905 miljoner via multilaterala kanaler. Satsningen syftade bl.a. till att stimulera samt öka medvetenheten och kunskapen om klimatfrågan genom nya klimatinsatser i låginkomstländer.

Den sammanvägda slutgiltiga bedömningen av regeringens klimatsatsning är ännu inte slutförd. I Sidas slutrapport (Slutrapport Klimatsatsningen 2009-2012: bilaterala och regionala insatser) noteras ett antal positiva effekter av klimatsatsningen, bl.a. en ökad medvetenhet och kompetens rörande klimatfrågor både hos samarbetspartners och berörda ambassader. Klimatsatsningen har också

lett till en ökad kapacitet att planera, samordna, genomföra och följa upp anpassningsaktiviteter inom en rad olika områden, exempelvis genom ökad kunskap om klimatförändringens effekter, ökad kunskap om grödor som är anpassade till ett förändrat klimat samt ökad kunskap om metoder för att klimatsäkra infrastruktur.

Projekt inom energiområdet har en mångårig implementeringsperiod som förlängs ytterligare av att det många gånger handlar om innovativa lösningar som tillämpas i komplicerade miljöer. Flertalet projekt är således ännu inte avslutade men satsningen förväntas leda till bl.a. kapacitetsuppbyggnad och ökad tillgång till förnybar energi. Projekten kan även bidra till att minska utsläppen av växthusgaser och påverkan på klimatet samt till energiförsörjningstrygghet.

Avslutade klimatrelaterade projekt inom ramen för Världsbankens egen verksamhet samt insatser inom ramen för Världsbankens klimatfonder (CIF) och den globala miljöfaciliteten (GEF) har under 2012 bidragit till betydande utsläppsminskningar i storleksordningen 315 miljoner ton koldioxid – ca sex gånger så mycket som Sveriges totala utsläpp av växthusgaser. Utifrån den information som finns i dagsläget bedömer regeringen att det överlag har varit ett effektivt användande av utbetalda medel där stora utsläppsminskningar förväntas åstadkommas till en förhållandevis mycket låg kostnad och där även påtagliga utvecklingseffekter är att vänta. Det återstår emellertid stora utmaningar vad gäller klimatförändringar och de globala utsläppen av växthusgaser fortsätter att öka snabbt.

Insatser via biståndet på miljö- och klimatområdet har också bidragit till att Sverige med förhållandevis små bidrag kan vara med och påverka låg- och medelinkomstländernas agerande på miljö- och klimatområdet och dessa länders globala miljö- och klimatpåverkan, exempelvis genom det bistånd som bedrivits via samarbetsformen aktörssamverkan med bl.a. Kina och Indien. Sådana insatser har även möjliggjort att öka intresset för svenskt kunnande och miljöteknik och därmed gett potentiella synergier på andra politikområden. I enlighet med regeringens beslut att från och med 2014 fasa ut biståndet till länder där Sverige framförallt bedrivit aktörssamverkan, fortsätter samarbete med Kina och Indien på miljöområdet i andra former.

Det bilaterala och multilaterala biståndet har finansierat insatser som bidragit till ökad tillgång för fattiga människor till rent vatten och sanitet. Rent vatten och grundläggande sanitet är avgörande både när det gäller att åstadkomma en miljömässigt hållbar utveckling samt att förbättra kvinnors och barns hälsa.

Resultatredovisningen visar på framsteg men även fortsatta behov inom området sanitet och vatten. Fokus för svenskt stöd ligger i dag på sektorreform och kapacitetshöjande insatser inom vattenresursförvaltning, vatten- och avloppsrening och hantering av gränsöverskridande vatten. Utmaningarna inom vatten och sanitet, och särskilt den senare, är dock fortsatt stora och akuta med konsekvenser för såväl den enskilda människan som för ansträngningarna att nå resultat på andra utvecklingsområden, inte minst vad gäller hälsa. För budgetåret 2013 har regeringen avsatt extra resurser för insatser inom vatten och sanitet.

Utifrån tillgängliga resultatunderlag bedömer regeringen att det har varit angeläget att stödja insatser på miljö- och klimatområdet. Det finns dock ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

Utbildning

Stora framsteg har gjorts gällande barns tillgång till utbildning de senaste tjugo åren. I de minst utvecklade länderna saknar dock fler än ett av fem barn i grundskoleåldern tillgång till utbildning. Situationen är särskilt allvarlig i länder som befinner sig i konflikt- eller postkonfliktsituationer. I låginkomstländer fullföljer färre än nio av tio barn sin grundskoleutbildning. Av de som fullföljer saknar 130 miljoner barn fortfarande grundläggande kunskaper.

Det finns starka samband mellan satsningar på utbildning och förmågan hos människor att tillvarata möjligheter för att förbättra sina liv. Grundläggande utbildning, särskilt för flickor och kvinnor, liksom yrkesutbildning och högre utbildning inklusive forskarutbildning, innebär en väg ut ur fattigdomen. Utbildning är en nyckel till ekonomisk utveckling och till ett engagemang i det sociala och politiska livet. Erfarenheter har visat att barn till utbildade kvinnor har bättre förutsättningar att skapa sig en trygg framtid. Forskningsprogrammet

Research and Communication in Foreign Aid (ReCom) visar att ett genomsnittligt årligt inflöde av bistånd motsvarande 25 US-dollar per invånare förlänger barnens skolgång med 0,4 år och den förväntade livslängden med 1,3 år samt minskar barnadödligheten med sju dödsfall per 1 000 födslar.

Sveriges stöd till utbildning har fokus på MDG 2 om alla barns rätt att genomgå grundutbildning och MDG 3 om att säkerställa att lika många flickor som pojkar ska ha möjlighet att gå i skolan. Sverige ger ett omfattande stöd till Global Partnership for Education (GPE), en plattform som regeringen bedömer som effektiv för global dialog och erfarenhetsutbyten om utbildning samt för ett effektivt och verkningsfullt stöd till nationella utbildningsplaner. Det finansiella stödet och engagemanget i reformeringen av GPE gav Sverige en plats i GPE:s styrelse 2011-2012.

De multilaterala organisationerna bedöms göra stora insatser för att förbättra utbildningen i låginkomst- och lägre medelinkomstländer och har omfattande program där både expertis och finansiella resurser ställs till ländernas förfogande. Världsbanken arbetar bl.a. med systemförbättringar för bättre utbildningsresultat och har ökat insatserna för utbildning markant sedan 2010 och uppges ha bidragit till att 1,1 miljoner kvalificerade lärare utbildats eller rekryterats under verksamhetsåret 2012.

Baserat på tillgängliga resultatunderlag gör regeringen den sammantagna bedömningen att det svenska stödet på ett ändamålsenligt sätt har bidragit till att möta de stora utmaningarna på utbildningsområdet i låginkomstländer, inklusive behovet av adekvata yrkesutbildningar. Trots detta är regeringens bedömning att antalet välutbildade lärare och tillgången till lämpligt läromaterial alltjämt är viktigt för att säkerställa alla barns tillgång till utbildning av god kvalitet.

Regeringen anser också att resultatrapporteringen och indikatorerna om utbildning måste utvecklas så att regeringen får en bättre helhetsbild av huruvida t.ex. ett ökat antal lärare också har lett till förbättrad utbildning och bättre kunskapsnivåer. Det finns ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter. Utbildning av god kvalitet är avgörande för ungdomars anställningsbarhet i framtiden.

Tillväxt

Tillväxt är en förutsättning för en effektiv fattigdomsbekämpning. Små, medelstora och nya företag är av central betydelse för sysselsättningen, för dynamiken i ekonomin, för innovationerna och således för tillväxten. Brister i de finansiella systemen i låginkomstländer gör det många gånger svårt för dessa företag att få tillgång till krediter och kunna växa. Att främja möjligheterna för små och medelstora företags kreditförsörjning ingår därför som ett viktigt led i den svenska biståndsverksamheten. Sverige har under 2012 bidragit med stöd till mikrokreditinstitut i ett antal länder. Insatsernas inriktning har varierat beroende på behovet i landet, t.ex. har kvinnliga entreprenörer och ungdomar lyfts fram som särskilda målgrupper. Insatserna har hittills uppvisat goda resultat i termer av antal beviljade krediter. I Zambia t.ex. har det svenska stödet bidragit till att 4 000 personer inom småskaligt jordbruk fått tillgång till krediter och kunnat öka sin produktion och produktivitet.

Handel kan bidra till effektivare produktion, skapa större avsättningsmarknader för företag och förbättra tillgången till utländska produkter, insatsvaror och tjänster. Handelsrelaterade insatser (Aid for Trade) är därför en del av det svenska biståndet. Sverige har bl.a. bidragit till att höja kapaciteten för låginkomstländer att delta i det globala handelssystemet. Det handlar bl.a. om stöd till att förhandla och implementera handelsavtal eller kapacitetshöjande stöd när det gäller investeringsregler och internationella standarder. Exempelvis har Sverige genom stöd till WTO finansierat ungefär 30 000 personer som deltagit i Världshandelsorganisationens utbildningar och därigenom stärkt möjligheterna att dra nytta av den internationella handeln.

Även Swedfunds portföljbolag bidrar direkt till tillväxt genom att skapa arbetstillfällen, öka människors inkomster och utveckla marknader med varor och tjänster. Under 2012 har Swedfund bidragit till mer än 7 050 arbetstillfällen i portföljbolagen och indirekt skapat mångdubbelt fler arbeten.

Utifrån tillgängliga resultatunderlag bedömer regeringen att svenska insatser med direkt påverkan på handel, privatsektorutveckling och jobbskapande har bidragit till, eller kommer att bidra till, en grund för tillväxt i samarbetsländerna. Det finns även insatser med indirekt påverkan på tillväxt där det är svårare att

uppvisa konkreta resultat i termer av antal skapade jobb eller företag. Det kan t.ex. handla om förbättringar i näringslivsklimatet eller aktörssamverkansinsatser som indirekt kan stimulera ekonomisk utveckling. Samtidigt finns det ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

Humanitärt bistånd

Humanitära behov har ökat under senare år, och bedöms fortsätta öka, på grund av nya och utdragna kriser och effekter av klimatförändringar och naturkatastrofer. Som exempel på detta kan konstateras att FN:s konsoliderade appeller har ökat med 50 procent från 2005 till 2012.

De humanitära organisationerna levererar resultat inom sina respektive kärnmandat. Regeringen verkar samtidigt tillsammans med andra givare för att organisationerna effektiviserar och reformerar den gemensamma humanitära responsen på landnivå och för att organisationerna förbättrar och vidareutvecklar sin resultatrelaterade verksamhet. De humanitära organisationerna ligger dock efter de långsiktiga utvecklingsorganisationerna då det gäller utvecklande av formella resultatramverk.

Genomgående anser därför regeringen att det krävs ytterligare insatser för att stärka de humanitära organisationernas resultatarbete, liksom för att tillse att organisationerna förbättrar den humanitära samordningen för ökad effektivitet på landnivå. Sverige leder en grupp likasinnade givare i syfte att driva den humanitära reformagendan vidare. En central fråga är hur humanitära behov mäts och sammanställs i syfte att tillse en så effektiv respons som möjligt. Bristen på gemensamma behovsbedömningar som ger en tillförlitlig och jämförbar bild av världens humanitära behov är fortsatt en stor svaghet i det humanitära responsystemet.

Reform- och effektivitets-frågor drivs även inom ramen för ”Senior Level Donor Meeting”-processen tillsammans med 17 viktiga givare (se avsnittet Resultat av Sveriges humanitära påverkansarbete). Genomgående krävs ytterligare insatser för att öka den humanitära samordningen för ökad effektivitet samt för att

stärka organisationernas resultatarbete och transparens för ökat ansvarsutkrävande.

Sveriges ställning inom det internationella humanitära biståndet grundar sig på långvarigt och aktivt arbete för att utveckla internationell humanitär politik. Sveriges ställning på detta område används för att verka för att mer effektivt möta humanitära behov i fält, genom ökat fokus på humanitär biståndseffektivitet, resultatarbete och reform av det humanitära systemet. Regeringen anser att det har varit angeläget att prioritera det humanitära biståndet.

Regeringens slutsats är dock att det humanitära systemet måste förbättras med avseende på samordning och resultatredovisning, för att Sverige fortsatt ska kunna vara en framträdande humanitär aktör.

Konflikt- och postkonfliktländer

Många konfliktdrabbade länder har under året fortsatt plågats av våld och konflikter, medan nya oroshärddar har uppstått och riskerar orsaka regional instabilitet. Stöd till regionalt arbete kring fred och säkerhet för att bl.a. öka afrikanska regionala aktörers möjligheter att föra dialog samt motverka ökade spänningar inom och mellan grannländer får allt större vikt. Samtidigt är konflikt- och postkonfliktländer längst ifrån att nå millenniemålen. Befolkningen i dessa länder lever under ständigt hot om våld och de tillhör de allra fattigaste med små eller inga möjligheter att få sina allra mest grundläggande rättigheter tillgodosedda.

I det multilaterala biståndet har Sverige under 2012 bl.a. drivit på för att Världsbanken ska förbättra sitt arbete gentemot sviktande stater. Världsbanken har förbättrat sitt arbetssätt i länderna, så att det genomsnittliga resultatet i bankens program i dessa länder nu är på samma nivå som övriga IDA-länder. I förhandlingarna om 17:e treårsbudgeten i IDA, som började hösten 2012 stödde Sverige att banken tar fram förslag för att ytterligare stärka arbetet i sviktande stater.

New Deal har en allomfattande ansats som knyter ihop politik och bistånd och försöker arbeta på ett nytt och mer effektivt sätt i konflikt- och postkonfliktländer. Framtagandet av indikatorer inom de fem freds- och statsbyggande målen har varit en lärorik process. Det är första gången dessa sviktande stater

tillsammans med givarna identifierar indikatorer för inkluderande politik, säkerhet, rättvisa och ekonomisk förvaltning. Regeringen anser att det är viktigt att de erfarenheter som hämtas från landnivå, främst i Liberia, följs upp och påverkar svenskt bistånd till denna kategori av länder och även i ett bredare sammanhang inom den multilaterala verksamheten. Indikatorerna för New Deal kan även vara en viktig inspiration i arbetet med de nya globala utvecklingsmålen efter 2015.

På basis av tillgängliga resultatunderlag bedömer regeringen att det har varit angeläget att stödja insatser i konflikt- och postkonfliktländer, men det finns samtidigt ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

Kvinnor och flickor – centrala målgrupper

Mycket har gjorts under de senaste tre decennierna för att försöka motverka kvinnors ekonomiska, sociala och politiska diskriminering. Biståndet har spelat en roll i detta. Fortfarande förekommer dock fattigdom ofta i högre grad bland kvinnor än bland män i många delar av världen. Regeringen har arbetat målmedvetet sedan den tillträdde för att främja kvinnors rättigheter och roll i utvecklingen. Regeringen anser att kvinnor och flickor är en av det svenska biståndets centrala målgrupper och att det fortsatt finns ett stort behov att arbeta med jämställdhet och stärkandet av kvinnors rättigheter och roll för utvecklingen.

Regeringen prioriterar arbete med kvinnors ekonomiska egenmakt och att stärka jämställdhetsperspektivet i de tillväxtorienterade sektorerna. I sitt stöd till International Trade Centers (ITC) driver Sverige bl.a. frågan om jämställdhet, och under 2011 godkände ITC en Gender Mainstreaming Policy, vilken kommer att vara ett viktigt instrument i den fortsatta dialogen.

Senare års arbete med att stärka jämställdhetsintegreringen genomgående i biståndsverksamheten och att ställa högre krav på ett synligt och meningsfullt jämställdhetsperspektiv i all rapportering har gett resultat. Sidas årsredovisning har successivt förbättrats i detta avseende och i årsredovisningen för 2012

integreras ett jämställdhetsperspektiv genomgående på ett systematiskt och konsekvent sätt. Redovisningen ger en fyllig bild av arbetet och relevansen av jämställdhetsperspektivet i olika sammanhang. Regeringen anser att Sidas årsredovisning ger en bra bild av jämställdhetsarbetet, resultaten i form av framsteg och lärdomar samt utmaningarna på området. Det finns dock en fortsatt förbättringspotential när det gäller att redovisa könsuppdelad statistik.

Sverige har kontinuerligt drivit frågan om ökad jämställdhetsintegrering i FN-organens respektive styrelser. Regeringen bedömer att framsteg har gjorts på området inom FN-systemet, men anser samtidigt att jämställdhetsarbetet kan stärkas och effektiviseras ytterligare. UN Women är en central aktör för detta arbete, och en prioriterad fråga för Sveriges samarbete med organisationen är förbättrad FN-koordinering vad gäller jämställdhetsarbetet på såväl land- som regional- och global nivå. Ett viktigt steg togs 2012 då UN Women utvecklade ett ramverk för ansvarsutkrävande för FN-organens jämställdhetsarbete, vilket är det första gemensamma instrumentet för att mäta jämställdhetsintegrering över hela FN-systemet.

Svenskt påverkansarbete gentemot Världsbanken har bidragit till att jämställdhetsfrågor och kvinnors ekonomiska aktörskap har kommit högt upp på bankens dagordning. Detta har bl.a. lett till att banken sedan 2012 integrerar jämställdhetsanalyser i samtliga landsstrategier.

Regeringen fortsatte sitt arbete för att stärka inlemmandet av jämställdhetsfrågor i den Afrikanska utvecklingsbankens verksamhet, men arbetet har gått trögt. Regeringen kommer därför att med förnyad kraft verka för att AfDB:s försenade jämställdhetsstrategi antas 2013.

Sammantaget bedömer regeringen att Sveriges olika kombinationer av stöd till regeringar, civilsamhällesorganisationer, näringsliv och multilaterala organisationer, såsom FN och Världsbanken, har resulterat i framsteg när det gäller exempelvis mödrahälsa i Bangladesh, flickors utbildning och hälsa i Afghanistan, kvinnors företagande i Etiopien och kvinnors politiska ledarskap i Turkiet. Regeringen anser dock att det trots allt finns ett fortsatt behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter. Därutöver anser regeringen att arbetet med att

identifiera och främja synergierna mellan bilateralt och multilateralt stöd ska fortsätta och ytterligare förstärkas för att biståndet ska komma fler fattiga och utsatta kvinnor och flickor till del.

Fokus på Afrika

Afrika söder om Sahara är den snabbast växande regionen i världen. Under 2012 låg den genomsnittliga tillväxten på cirka 5 procent. Såväl naturresursstarka som andra länder har haft en kontinuerlig tillväxt. Medelinkomsten har ökat och andelen extremt fattiga har minskat, även om det totala antalet människor som lever i fattigdom alltjämt är högt.

Två och ett halvt år återstår till slutet av 2015, slutdatum för nuvarande millenniemål. Rapporter och utvärderingar visar att fattigdomen fortfarande är utbredd och att framstegen mot millenniemålen är långsamma, framför allt söder om Sahara och i konflikt-drabbade länder, till vilka en stor del av det svenska biståndet går. Enligt bedömningar kommer Afrika söder om Sahara att drabbas särskilt hårt, bl.a. genom ökande problem med torka. Detta skärper bl.a. behovet av att utveckla produktionssystem som är hållbara utifrån de nya förutsättningarna. Fattiga människor i dessa länder har små möjligheter att själva förbättra sina levnadsvillkor och det är också därför det svenska biståndet har varit fokuserat på Afrika.

Sveriges direkta bistånd till Afrika, utöver stödet genom multilaterala organisationer, uppgick till 8 miljarder kronor 2012. Av Sidas totala utbetalningar gick 44 procent till Afrika söder om Sahara. Sverige har ökat sitt stöd till Afrikanska utvecklingsbanken och Världsbankens mjuka lånefönster IDA, vilka båda fördelar en stor del av sina medel till Afrika söder om Sahara.

Många av de biståndsinsatser som har genomförts i Afrika visar på goda resultat. Det gäller samtliga av de områden som har inkluderats i årets resultatredovisning. Goda exempel som är värda att lyfta fram finns bl.a. inom området kvinnors och barns hälsa samt miljö och klimat.

Sverige har bidragit till en sjunkande barna- och mödradödlighet genom olika typer av stöd. Exempelvis har flera insatser genomförts i syfte att utbilda barnmorskor och bilda barnmorskeförbund. I Zambia har antalet barnmorskor ökat från 300 år 2009 till 505 år 2011, i Etiopien från 1 275 år 2008 till 4 725 år 2012.

Inom området miljö och klimat finns också ett antal olika typer av relevanta resultat. I Kenya har svenskt stöd till de nationella programmen inom jordbruks-sektorn bidragit till att över 156 000 människor fått tillgång till vatten och sanitetstjänster. Stöd till program för markreform i Rwanda har bidragit till att 10,3 miljoner fastigheter har registrerats på privata ägare som tidigare saknat rättigheter till sin mark.

På basis av tillgängliga resultatunderlag bedömer regeringen att det har varit angeläget att bedriva biståndsinsatser i Afrika, men det finns samtidigt ett fortsatt behov av en mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

2.4.4 Resultat av Reformsamarbetet i Östeuropa

Målet för underindelningen Reformsamarbete i Östeuropa är att bidra till stärkt demokrati, rättvisa och hållbar utveckling samt ett närmande till EU och dess värderingar.

Anslaget omfattar bistånd genom Sida, Svenska institutet, Strålsäkerhetsmyndigheten, Folke Bernadotteakademien samt Regeringskansliet (Utrikesdepartementet). Verksamheten finansieras från biståndsramen och bedrivs i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet. Inom ramen för reformsamarbetet i Östeuropa genomförde Sverige under 2012 bilaterala samarbeten med följande tio länder: Albanien, Bosnien och Hercegovina, Georgien, Kosovo, Makedonien, Moldavien, Serbien, Turkiet, Ukraina och Vitryssland.

Utfallet för det svenska stödet till reformsamarbetet i Östeuropa 2012 var 1 295 miljoner kronor.

Tabell 2.12 Utfall för Reformsamarbete i Östeuropa 2010-2012

Tusental kronor

Myndighet	Utfall 2010	Utfall 2011	Utfall 2012
Sida	1 172 776	1 175 777	1 168 871
Svenska institutet	19 729	23 185	23 014
Strålsäkerhetsmyndigheten	16 257	11 941	14 632
Folke Bernadotteakademien	10 927	9 858	9 995
Regeringskansliet (Utrikesdepartementet beslutar Sida disponerar)		74 351	65 321
Regeringskansliet (Utrikesdepartementet)	88 475	13 905	13 658
SUMMA	1 308 164	1 309 018	1 295 491

I tabell 2.13 nedan presenteras exempel på resultat som Sverige har bidragit till. Resultaten är på intet sätt heltäckande för verksamheten inom det svenska reformsamarbetet.

Tabell 2.13 Resultat som Sverige har bidragit till inom reformsamarbetet i Östeuropa

Strategi	Resultat
Demokrati och mänskliga rättigheter	
Albanien	Olika stöd har bidragit till framsteg i strävan mot formell status som kandidatland till EU. Stärkt lagstiftning beträffande demokrati och mänskliga rättigheter. Stöd till CSO:er har stärkt deras kapacitet, vilket har bidragit till förbättringar inom den offentliga förvaltningen och ökad efterlevnad av de mänskliga rättigheterna.
Georgien	Stöd till bl.a. National Democratic Institute (NDI) har bidragit till en förbättrad demokratisk utveckling och ökat förtroende för valprocessen i samband med det georgiska parlamentsvalet hösten 2012. Stöd till reformer inom offentlig finansiell styrning har bidragit till ökad kapacitet och transparens inom flera ministerier och myndigheter.
Kosovo	Stöd till International Business Collage in Mitrovica har bidragit till en positiv utveckling inom ramen för bl.a. utbildningssektorn i den mellan Kosovo och Serbien delade staden Mitrovica. Stödet till systemet för fastighetsskatt har uppvisat goda resultat, bl.a. har kommunernas skatteintäkter ökat kraftigt.
Makedonien	Stöd till CSO:er har stärkt deras kapacitet och bidragit till att goda resultat inom demokrati och mänskliga rättigheter kan påvisas.
Moldavien	Stöd till Moldaviens förvaltningsreform har bidragit till tydligare och mer transparenta beslutsprocesser och högre effektivitet, vilket inte minst har synliggjorts med den nya nationella utvecklingsstrategin Moldova 2020. Förhandlingarna med EU om ett associationsavtal och fördjupat frihandelsavtal (DCFTA) har kunnat genomföras på ett effektivt och ändamålsenligt sätt.
Serbien	Serbien fick 2012 kandidatlandsstatus och har gjort tydliga framsteg i sitt EU-närmande. Stöd till förvaltningsreformer har bl.a. bidragit till att en handlingsplan för förvaltningsreformer har utvecklats som till stor del genomförs av Serbiens regering. Stöd till CSO:er har bidragit till att en nationell strategi för integrering av romer och en rättspraxis om antidiskriminering inom utbildningsväsendet har utvecklats.
Turkiet	Stöd inom justitiesektorn i samarbete med Svenska Domstolsverket har bidragit till en förbättrad rättsäkerhet och utarbetande av lagen för Ombudsmannainstitutioner. Båda utgör förutsättningar för ett framtida EU-medlemskap. Ökat kapacitetsbyggande inom mänskliga rättigheter, bl.a. genom stöd till införandet av en obligatorisk läroplan för mänskliga rättigheter på turkiska universitets juristutbildningar samt inom det turkiska inrikesministeriets domarutbildningar.
Ukraina	Stöd till organisationer som arbetar med mänskliga rättigheter, media, jämställdhet, homo-, bi- och transfrågor samt miljö har bidragit till att främja Ukrainas EU-integration.
Jämställdhet och kvinnors utveckling	
Bosnien och Hercegovina	Stöd till CSO:er har bidragit till att flera kvinnoätverk har inrättats och samarbetet mellan civila samhället och offentliga institutioner har framåtskridit. Exempelvis har stödet Civil Rights Defenders och Kvinna till Kvinna bidragit till en högre andel förtroendevalda kvinnor i de kommuner där programmet är verksam.
Makedonien	Stödet genom Kvinna till Kvinna har bl.a. bidragit till att antalet kvinnor i parlamentet ökat från 18 till 31 procent under perioden 2002–2011. Ett nätverk av kvinnoorganisationer har upprättats för att öka medvetenheten om mäns våld mot kvinnor och en nationell handlingsplan för jämställdhet har etablerats.
Serbien	Stöd till CSO:er och särskilda program för mänskliga rättigheter har bidragit till en ökad jämställdhet samt ökat deltagandet i samhällsutvecklingen för romer.

Turkiet	Stöd till organisationen Women for Women's Human Rights – New ways har bidragit till att kvinnors deltagande i arbetslivet främjats samt att en omfattande lag om våld mot kvinnor antagits av parlamentet 2012.
Miljö och klimat	
Makedonien och Serbien	Stöd genom Naturvårdsverket har bl.a. bidragit till att öka miljöministeriernas kapacitet i båda länderna, vilket har förbättrat ländernas förhandlingskapacitet i samband med EU-förhandlingarna.
Vitryssland	Stöd genom Internationella finansiella institutioner (IFI) till omfattande miljöinvesteringsprojekt inom avloppsrening genomförs och förväntas leda till goda resultat, både i Vitryssland samt för miljön i Östersjön.
Ukraina	Stöd genom Naturvårdsverket inriktas främst på att bistå i landets närmande till EU på miljöområdet och har bidragit till förstärkt kapacitet när det gäller att uppfylla EU:s miljölagstiftning.
Regionalt	Stöd till IFI:s inom miljö och klimat har lett till mätbara förbättringar, inte minst genom de gränsöverskridande effekter som uppnås. Detta bekräftas även i en nyligen genomförd studie över Sidas stöd till miljöinvesteringar i Östeuropa och Västra Balkan där en av slutsatserna är att insatserna har varit effektiva och lett till bestående resultat.

2.4.5 Analys och slutsatser

Regeringens övergripande bedömning är att stödet till reformsamarbetet i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet har gett goda resultat, både per land och utifrån de enskilda insatser som har genomförts. Stödet har bidragit till ökade förutsättningar för ländernas EU-närmande, en ökad rättsäkerhet, en förbättrad miljö och fokuserat på frågor som rör demokrati och mänskliga rättigheter samt det civila samhället. Variationen mellan länderna när det gäller förutsättningar för och framsteg i sitt EU-närmande varierar.

Målet med reformsamarbetet i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet, med en tydlig ansats gentemot ett EU-närmande, har visat sig vara en viktig utgångspunkt för att uppnå resultat. Inom ramen för reformsamarbetet finns dock relativt stora skillnader vad gäller ländernas olika förutsättningar att nå målet. Framöver bör ett ytterligare fokus vara på ett än mer resultatbaserat och ändamålsenligt stöd, som bl.a. utgår från Sveriges komparativa fördelar samt gemensamt agerande tillsammans med EU:s stöd i regionen. Även samverkan med internationella finansiella organisationer (IFI:s) bör fortgå då samarbetet ger goda resultat inom miljöområdet.

Trots regeringens bedömning att det svenska reformsamarbetet generellt har bidragit till positiva resultat i länderna i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet, kvarstår fortfarande stora utmaningar, bl.a. när det gäller demokrati och mänskliga rättigheter, miljö och klimat samt rättsäkerhet. Inom ramen för de nya resultatstrategierna kommer regeringen därför att intensifiera arbetet för att nå målen för respektive land, region och område.

Ukraina är för tillfället i en demokratisk stagnation och i Vitryssland är den politiska

situationen fortsatt problematisk, vilket bl.a. påverkar det civila samhällets möjligheter till verksamhet. Det svenska stödet till civilsamhället i Vitryssland har i någon mån kunnat möjliggöra att ett antal enskilda organisationer kan bedriva vissa aktiviteter och sprida medvetenhet om demokratiska värderingar, mänskliga rättigheter och jämställdhetsfrågor.

I Georgien såg landet det första demokratiska maktskiftet sedan självständigheten i samband med parlamentsvalet 2012. Samregerandet mellan presidenten (tillika oppositionsledare) och regeringen är dock en utmaning och den politiska debatten präglas av polarisering.

Moldavisk inrikespolitik har på senare tid präglats av starka motsättningar, vilket hotar landets EU-integration. Trots Turkiets framsteg på senare tid vad gäller mänskliga rättigheter kvarstår en bristande respekt för yttrandefrihet i landet och domstolarnas självständighet är fortfarande otillräcklig. Det svenska bilaterala stödet till Makedonien fasades ut under 2012. Landet hade då påvisat vissa framsteg, men utmaningar kvarstår. I flera av samarbetsländerna finns brister beträffande den offentliga förvaltningen. T.ex. i Kosovo är kapaciteten inom offentlig förvaltning fortsatt svag och även om vissa reformframsteg görs så brister det ofta i genomförandet.

I Bosnien och Hercegovina bromsas reformarbetet och EU-närmandet i stort av politisk oenighet. Inom miljö- och klimatområdet är det viktigt att fortsatt genomföra insatser i regionen, inte minst i vårt närområde kring Östersjön, men även i Västra Balkan. Inom jämställdhetsområdet är framstegen mot strategimålet inte tillräckligt påtagliga, vilket bl.a. beror på att intresset för jämställdhetsfrågor generellt är lågt i flera av samarbetsländerna.

Flera av utmaningarna i länderna är regionala, inte minst miljöfrågor, migration samt organiserad brottslighet. Därmed kan det vara lämpligt med ett fördjupat regionalt samarbete, något som förutses i de två regionala resultatstrategierna för Östeuropa och Västra Balkan.

Utifrån tillgängliga resultatunderlag gör regeringen den sammantagna bedömningen att det har varit angeläget att stödja insatser i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet. Samtidigt finns det ett fortsatt stort behov av mer ändamålsenlig resultatrapportering av hög kvalitet för att regeringen ska kunna göra en mer kvalificerad bedömning av insatsernas effekter.

2.5 Revisionens iakttagelser

Av Riksrevisionens granskningar av 2012 års årsredovisningar för myndigheterna under utgiftsområde 7 Internationellt bistånd framgår att redovisningarna i allt väsentligt ger rättvisande bilder av myndigheternas verksamhet. Riksrevisionen har lämnat upplysningar av särskild betydelse för två myndigheter: Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete (Sida) och Institutet för utvärdering av internationellt utvecklingssamarbete. Vad avser Sida har Riksrevisionen informerat att Sidas styrelse inte har gjort en bedömning av den rättvisande bilden för de ekonomiska åtaganden som ingåtts av Regeringskansliet inom de anslagposter som Regeringskansliet beslutar om men som Sida administrerar utbetalningar för.

I fråga om Institutet för utvärdering av internationellt utvecklingssamarbete noterar Riksrevisionen att myndigheten för 2012 har avräknat medel från avvecklingsmyndigheten i enlighet med undantag från anslagsförordningen (2011:223) som myndigheten erhållit.

2.6 Politikens inriktning

2.6.1 Ett reformerat bistånd som sätter den fattiga och förtryckta människan i centrum.

Ambitionen att utrota fattigdom och förtryck är långt ifrån uppnådd. Vi har ett moraliskt ansvar att stödja människor i förtryck, utsatthet och fattigdom. Sverige ska även fortsatt ha en ambitiös utvecklingspolitik och ett generöst bistånd. Biståndet är ett av regeringens skarpaste verktyg för att uppnå minskad fattigdom, ökad frihet samt rättvis och hållbar utveckling i världen. Det är ett av redskapen inom regeringens samlade politik för global utveckling (PGU). PGU (Gemensamt ansvar: Sveriges politik för global utveckling, prop. 2002/03:122, samt Globala utmaningar – vårt ansvar, skr. 2007/09:89) innebär bl.a. att de beslut som regeringen fattar som påverkar fattiga människor i fattiga länder, eller har bäring på global utveckling, ska vägledas av två perspektiv: fattiga människors perspektiv på utveckling och rättighetsperspektivet. Sveriges bistånd ska därmed alltid utgå från individens behov, verklighet, prioriteringar, rättigheter och erfarenheter vid planering, beslut, genomförande, uppföljning, analys och utvärdering av biståndsinsatser. Resultat ska alltid sökas så nära den fattiga och förtryckta människan som möjligt. Det förutsätter att det svenska biståndets lokala förankring stärks, vilket också förbättrar möjligheterna till ansvarsutkrävande. Rättighetsperspektivet sätter den enskilda individens frihet och mänskliga rättigheter i centrum. Grundläggande principer för detta perspektiv är icke-diskriminering, deltagande, öppenhet och insyn liksom ömsesidigt ansvarsutkrävande. Principerna ska vara vägledande i alla steg i hanteringen av biståndsinsatser.

Regeringens strävan är att svenskt bistånd ska vara effektivt, göra nytta på såväl kort som lång sikt och åstadkomma reell förbättring i fattiga och förtryckta människors liv. Ovan förtydligande av de två perspektivens tillämpning i biståndet stärker enligt regeringen möjligheterna att uppnå goda resultat.

Regeringens reformering av det svenska biståndet har sedan 2006 präglats av:

- En ambition att bidra till konkreta förbättringar i fattiga och förtryckta människors liv genom ett tydligare fokus på färre uppgifter.
- En vilja att uppdatera biståndet till dagens föränderliga verklighet.
- En oro över begränsningar vad gäller tillförlitlig data och fördjupad kunskap om biståndets effekter (vad som fungerar och inte fungerar).
- En övertygelse om att ett effektivt bistånd och verkliga resultat kräver en effektiv styrning, en tydlig roll- och ansvarsfördelning inom biståndsförvaltningen och klara förväntningar på våra samarbetspartners.
- En insikt om att bistånd i sig inte är svaret på alla globala utmaningar, vilket för Sveriges del innebär att det behövs en stark samstämmighetspolitik för utveckling.

Med utgångspunkt i ambitionen att det svenska biståndet ska åstadkomma och uppvisa tydliga resultat har en rad reformer vidtagits sedan 2006. Strävan har bl.a. varit att fokusera biståndet ämnesmässigt och geografiskt och öppna upp det för insyn och idéer från fler. Till de reformer som genomförts sedan 2006 och som följs upp under 2014 hör:

Ett geografiskt fokuserat landdestinerat bistånd

Regeringen beslöt 2007 att fokusera Sveriges bilaterala strategistyrda bistånd från 67 till 33 länder, i syfte att skapa förutsättningar för ökad effektivitet inom biståndet. Landfokuseringsbeslutet innebar att svenskt bistånd i högre utsträckning kom att riktas till fattiga människor i fattiga länder och förtryckta människor i ofria länder.

2014 kommer Sverige att bedriva strategistyrkt bilateralt samarbete i 32 länder. Det bilaterala biståndet till medelinkomstländerna Irak och Bolivia kommer att fasas ut de närmaste åren.

En del av länderna inom det Östliga partnerskapet, Västra Balkan samt Turkiet faller inte in under kriteriet fattigast eller ofriast. Det är dock regeringens uppfattning att det fortsatt är angeläget att med svenskt bistånd bidra till reformer som syftar till att stödja ländernas närmande till EU samt att stärka demokratin och

öka respekten för mänskliga rättigheter. Det svenska stödet till dessa länder har således ett perspektiv bortom biståndet. En gradvis förändring i riktning mot en tydligare regional ansats för biståndet till dessa länder kommer att ske.

Det är regeringens uppfattning att biståndet till dessa länder successivt kan fasas ut under förutsättning att de enskilda länderna demokratiskt och ekonomiskt närmar sig EU.

Ett mer strategiskt förhållningssätt till de multilaterala utvecklingsorganen

Regeringen har sedan 2006 tagit ett allt mer strategiskt grepp om det svenska engagemanget i de multilaterala utvecklingsorganen. Det har bl.a. resulterat i en mer systematisk bedömning av de olika organens effektivitet och relevans samt en förtydligad inriktning för det svenska engagemanget i respektive organisation.

Det är enligt regeringens bedömning angeläget att arbetet med att utveckla styrningen och uppföljningen av det svenska engagemanget i de multilaterala utvecklingsorganen fortgår. Regeringen ska fortsatt bidra till ett effektivt och väl samordnat multilateralt system, som uppnår goda resultat i enlighet med de biståndspolitiska målsättningarna. För att stärka den svenska kompetensen när det kommer till resultatstyrning i det multilaterala systemet, ökar regeringen dessutom antalet sekonderingar av svensk personal till multilaterala organisationer samt till EU. Regeringen har under 2014 beredskap för att ansluta sig till multilaterala initiativ av särskild relevans för de biståndspolitiska prioriteringarna.

Införandet av en transparensgaranti i biståndet

I och med införandet av transparensgarantin i biståndet 2010 banade Sverige väg för ökad öppenhet och synlighet i såväl det svenska som det internationella biståndet. Transparensgarantin i biståndet innebär att alla allmänna handlingar och all offentlig information om biståndet aktivt ska göras tillgänglig på internet. Informationen ska göra klart när, till vem och varför biståndsmedel har betalats ut, och vad resultatet blev.

Regeringen avser under 2014 att höja ambitionsnivån ytterligare genom att ställa högre krav på användbarhet i utvecklandet av openaid.se. Ambitionshöjningen kommer att realiseras genom ett uppdrag till Sida.

Ett förtydligande av biståndsmyndigheternas roller och uppgifter

Regeringen har de senaste åren sett över rollfördelningen inom biståndsförvaltningen i syfte att göra den mer ändamålsenligt organiserad. Regeringen har låtit göra ett antal myndighetsanalyser och utvärderingar, som bl.a. har resulterat i att utvärderingsmyndigheten SADEV har ersatts av en ny utvärderingsfunktion, att Sidas förordning med instruktion har förtydligats och att Folke Bernadotte-akademins förordning med instruktion har reviderats under 2013. Slutsatserna av Statskontorets översyn av Nordiska Afrika-institutets roll och funktion som svensk myndighet kommer att beaktas under 2014.

Regeringen avser även att under 2014 skärpa styrningen av de delar av Svenska institutets verksamhet som finansieras av medel från utgiftsområde 7, i syfte att säkerställa högre måluppfyllelse inom biståndet.

Ett förstärkt fokus på demokratiska förändringsaktörer i demokratibiståndet

Regeringen har successivt och konsekvent ökat det svenska biståndets betoning på demokratisk utveckling och respekt för de mänskliga rättigheterna. Det är med stolthet regeringen kan konstatera att Sverige är det givarland i världen som ger störst andel av sitt bilaterala bistånd till insatser som syftar till demokratiutveckling och ökad respekt för mänskliga rättigheter. Regeringen drivs av övertygelsen att demokratisering bara är möjlig om de som tror på demokratin kämpar för den, och har därför, vid sidan av stöd till institutions- och rättsstatsuppbyggnad, stärkt betoningen av demokratiska förändringsaktörers roll och utvecklat formerna för stöd till deras arbete. Under 2014 avser regeringen att ytterligare stärka ansträngningarna för att demokratin förkämpas, såsom journalister, kulturaktörer däribland författare, bloggare, kvinnorrättsgrupper och andra opinionsbildare, ska få ökat genomslag och en tydligare roll i kampen för demokratisk utveckling och ökad respekt för medborgerliga och politiska rättigheter runt om i världen.

Regeringen avser att fortsätta arbetet med att få till stånd och konkretisera synergier mellan biståndspolitik och kulturpolitiken.

Ökat ansvarsutkrävande och skärpta kriterier för stat-till-stat-samarbete och budgetstöd

Strävan efter resultat och förbättrade möjligheter till ansvarsutkrävande innebär att Sveriges bistånd måste ställa krav. Insatser och samarbeten ska kunna avbrytas om ingångna avtal inte hålls. Sveriges generella budgetstöd till Mocambique för fattigdomsbekämpning hölls under våren 2013 inne på grund av uppdagade korruptionsincidenter. Svenskt programstöd till Uganda återkrävdes efter att Ugandas riksrevisor påtalat ekonomiska oegentligheter. Regeringen konstaterar att det krävs mod att säga ifrån för att försvara biståndets legitimitet. Det ska därför vara möjligt att avbryta bistånd när förskingring eller andra oegentligheter hindrar biståndet från att nå fram eller att användas för avsett ändamål.

Regeringen avser att närmare precisera vilka förutsättningar som krävs för direkt stat-till-stat-samarbete och generellt budgetstöd. Graden av förtroende för samarbetslandets regering kommer bl.a. att ges ökad vikt vid överväganden om vilken typ av insatser som svenskt bistånd ska kunna finansiera i ett enskilt land. Mänskliga rättigheter, demokrati och god samhällsstyrning kommer att vara av särskilt stor betydelse när regeringen bedömer vilken typ av bistånd och samarbete som Sverige kan erbjuda. Om förtroendet för samarbetslandets regering försämras kraftigt eller helt saknas, ska biståndet inte kanaliseras genom statliga aktörer utan i stället gå till krafter i det civila samhället eller andra förändringsaktörer.

Där ett nära stat-till-stat-samarbete är aktuellt föredrar regeringen en övergång från generell budgetstöd till resultat- och transparenskontrakt – en variant av budgetstöd. Genom att på förhand knyta utbetalningar till överenskomna målindikatorer möjliggörs en högre grad av transparens och ökat ansvarsutkrävande.

En ny förenklad styrmodell med färre men tydligare styrsignaler

En förenklad styrmodell där resultaten sätts i fokus är under genomförande. I och med detta kommer förutsättningarna att nå och följa upp resultat förbättras. Regeringen fortsätter under 2014 arbetet med att sjsätta resultatstrategier för länder, regioner, multilaterala organisationer och tematiska ändamål. Det stärker möjligheterna att styra biståndet mot verksamhet som ger tydliga resultat.

Sammantaget skapar detta en god grund för en konsolidering av de senaste årens reformer.

Ytterligare åtgärder kommer att vidtas i syfte att uppnå ett än mer, effektivt, resultatriktat, långsiktigt, innovativt och öppet bistånd och därmed även komma till rätta med de brister som bl.a. OECD/DAC, Statskontoret, Riksrevisionen och regeringen själv de senaste åren identifierat i styrningen, genomförandet, uppföljningen och utvärderingen av det svenska biståndet. Det handlar bl.a. om att:

- Förenkla och förtydliga biståndets inriktning och målhierarki.
- Skapa tydligare förutsättningar för centrala genomförare av svenskt bistånd, som civilsamhällsorganisationer och myndigheter, att bidra till biståndets målpuppfyllelse.
- Tydliggöra ramarna för vidaredelegering av beslut om fördelning av biståndsmedel till tredje part.
- Säkerställa att regeringens resultatagenda får genomslag i biståndets alla led - från formuleringen av resultatförväntningar och styrningen mot resultat till analys, uppföljning och utvärdering av resultaten.

Regeringen avser att återkomma med ett antal återstående förtydliganden, förenklingar och ytterligare reformer, vilka presenteras nedan.

En förtydligad biståndspolitisk inriktning

Statskontoret har, liksom OECD/DAC, riktat kritik mot regeringens styrning av det svenska biståndet. Mängden mål och prioriteringar har skymt sikten för regeringens huvudbudskap. För biståndets genomförare har det varit svårt att utläsa hur regeringens politik ska omsättas i konkreta biståndsinsatser. Regeringen avser därför att besluta om en biståndspolitisk plattform som kommer att ersätta en stor del av dagens styrdokument. Syftet är att förtydliga regeringens biståndspolitiska inriktning och ytterligare fokusera det svenska biståndet. Det är regeringens uppfattning att förutsättningarna för genomslag av regeringens biståndspolitik därmed kommer att förbättras. Regeringen avser även informera riksdagen om den biståndspolitiska plattformens innehåll i form av en

skrivelse. Detta efter det att regeringen har fattat beslut.

Regeringens tematiska prioriteringar anger fortsatt innehållslig vägledning för det svenska biståndet. Då prioriteringarna i sin nuvarande utformning visat sig vara alltför allmänt hållna för att utgöra en tydlig biståndspolitisk inriktning avser regeringen att precisera hur prioriteringarna ska omsättas i den praktiska biståndsverksamheten och vilka effekter som på längre sikt ska uppnås.

En förenklad målhierarki

Ett övergripande mål för den samlade verksamheten under utgiftsområde 7 är enligt Statskontorets rekommendationer, en förutsättning för att regeringen ska kunna förtydliga och förenkla biståndets målhierarki. Regeringen föreslår därför att det övergripande målet för utgiftsområdet ska vara: Förbättrade levnadsvillkor för människor som lever i fattigdom och förtryck. All verksamhet som finansieras inom utgiftsområde 7 ska bidra till att det övergripande målet uppnås.

Ett stärkt partnerskap med svenska civilsamhällsorganisationer

Regeringen anser att det civila samhället och dess organisationer (CSO) utgör en stark förändringskraft och har en nyckelroll i arbetet för fattigdomsminskning. Ett nära samarbete med CSO:er kan antingen komplettera eller ersätta ett direkt statligt stöd. Regeringen menar också att stödet från det civila samhället för fattigdomsminskning ytterst kan vara ett medel för enskilda för att kunna bidra till att ta moraliskt ansvar för att stödja människor i förtryck, utsatthet och fattigdom. Många civilsamhällsorganisationer har stor potential att verka lokalt och nära de fattiga och förtryckta människor som det svenska biståndet syftar till att nå. Detta stärker möjligheterna att nå och följa upp resultat på lokal nivå och individnivå, samtidigt som förutsättningarna för ansvarsutkrävande förbättras i biståndsinsatserna. För att bättre tillvarata denna potential och ytterligare stärka och förtydliga civilsamhällsorganisationernas roll i det svenska biståndet avser regeringen att under 2014 initiera en

särskild dialog med svenska civilsamhällesorganisationer i syfte att etablera ett CSO-kontrakt med intresserade organisationer. Regeringen anser att kontraktet bl.a. bör innebära en öppning för samarbete med nya aktörer, ändamålsenlig resultatstyrning, minskad rapporteringsbörda och mer förutsägbar finansiering.

Regeringen har tidigare aviserat att det finns ett behov av att se över om genomförandet av biståndet, inklusive det bistånd som kanaliseras genom civilsamhällesorganisationerna, till någon del kan anses innebära en sådan överlåtelse av förvaltningsuppgifter till tredje part som behöver författningsregleras. Under 2013 har arbetet med en kartläggning av biståndet, omfattande det multilaterala, bilaterala och det tematiska biståndet, inletts. På grundval av denna utredning kommer regeringen att bedöma om det föreligger behov av författningsreglering.

Förtydligade kriterier för samverkan med näringsliv och myndigheter

Ett välutvecklat och hållbart näringsliv är en förutsättning för förbättrade försörjningsmöjligheter och ökad sysselsättning, skapande av en skattebas för välfärdstjänster samt utveckling av produkter och tjänster för fattiga människors behov. Därför ser regeringen skäl till att öka samverkan med privata aktörer inom ramen för det svenska biståndet. Regeringen anser att mer kan göras för att bättre tillvarata näringslivets innovationsförmåga, resurser och expertis för fattigdomsminskning. Principerna för regeringens samverkan med näringslivets aktörer bör dock först tydliggöras. Dessa principer är:

- All verksamhet som finansieras via utgiftsområde 7 ska bidra till det svenska biståndets måluppfyllelse.
- Fattiga och förtryckta människors behov, prioriteringar och verklighet är utgångspunkten för all verksamhet.
- Biståndet ska alltid vara obundet.
- Biståndet ska undvika att agera marknadsstörande.
- En bedömning av biståndets additionalitet ska alltid genomföras.

Regeringen ser även skäl till att förtydliga vilka förutsättningar som ska gälla de myndigheter som genomför bistånd genom finansiering från Sida. Huvudregeln är att svenska myndigheter endast ska genomföra biståndsinsatser om det bedöms leda till resultat som bidrar till att uppnå det övergripande målet för utgiftsområdet. De utgångspunkter som regeringen tidigare har angett (Skr. 2011/12:52 s. 9) för arbetet med att utveckla styrningen av den biståndsfinansierade tjänsteexporten har fortsatt relevans. Regeringen avser därför att under 2014 vidta ytterligare åtgärder för att utveckla styrningen och uppföljningen av den biståndsfinansierade tjänsteexporten. Det handlar dels om att säkerställa att de bemyndiganden som krävs finns, dels om att bättre följa upp myndigheternas biståndsfinansierade verksamhet.

En genomlysning av biståndets transaktionskostnader

Det svenska biståndet ska göra nytta i fattiga och förtryckta människors liv. En viktig förutsättning för detta är att medlen går till avsedda ändamål och att transaktionskostnaderna är rimliga. I särskilt svåra miljöer kan transaktionskostnaderna vara höga, vilket ska vägas mot marginalnyttan av att verka i dessa miljöer. Alltför höga transaktionskostnader riskerar att urholka såväl biståndets legitimitet som effektivitet. Regeringen konstaterar att det saknas samsyn kring vad som ska definieras som transaktionskostnader inom biståndet, samt att storleken på det svenska biståndets transaktionskostnader i dagsläget inte är känd.

Som ett led i förverkligandet av transparensgarantin anser regeringen att det är angeläget att en genomlysning av biståndets transaktionskostnader genomförs. En sådan genomlysning väntas också lägga grund för mer informerade beslut om biståndets inriktning och utformning.

En uppdaterad informations- och kommunikationsverksamhet

Regeringen har tidigare aviserat att en översyn av strategin för informations- och kommunikationsverksamhet ska genomföras. SADEV gjorde en utvärdering av informations- och kommunikationsverksamheten 2012.

I denna utvärdering konstateras att de insatser som genomförts med finansiering av Sidas anslag för informations- och kommunikationsverksamhet endast i begränsad utsträckning bidragit till uppfyllelsen av regeringens biståndspolitiska mål. Regeringen avser besluta om en uppdaterad strategi för informations- och kommunikationsverksamheten, som syftar till att tydliggöra kopplingen mellan insatserna och det övergripande målet för utgiftsområdet. En uppdaterad strategi förväntas därmed möjliggöra ökat ansvarsvarsutkrävande och transparens i både mottagarländerna och i Sverige.

En översyn av Utrikesdepartementets hantering av egna biståndsmedel

Kritik har riktats mot regeringens styrning och kontroll av Utrikesdepartementets hantering av egna biståndsmedel. Riksrevisionen (RiR:2010) menar att det finns brister i framtagandet av beslutsunderlag samt i återrapporteringen till riksdagen. Ett antal åtgärder har därför vidtagits för att komma till rätta med uppkomna problem. Medel har överförts från departementet till Sida och kraven på styrning och uppföljning har skärpts. Det innebär bl. a. att Utrikesdepartementet idag hanterar färre biståndsinsatser jämfört med 2006. Den del av biståndet som hanteras av Utrikesdepartementet, samt den interna styrningen och kontrollen av densamma, kommer att ses över. Översynen kommer att initieras under hösten 2013 och genomföras under 2014. Eventuella brister kommer att åtgärdas.

Full implementering av resultatagendan

Den resultatagenda som har väglett reformeringen av biståndet väntas leda till att regeringen kommer att kunna:

- Fatta mer välinformerade beslut (göra mer av de insatser som visat sig fungera bra och mindre av de som fungerar mindre bra).
- Delge riksdag och allmänhet mer utförlig information om det svenska biståndets resultat.

För att resultatagendan ska kunna implementeras är det av stor vikt att bistånds-

insatser planeras och genomförs på ett sätt som möjliggör uppföljning och utvärdering, både på kort och lång sikt. Vidare krävs att alla myndigheter som tilldelas medel via utgiftsområde 7 utvecklar förmågan att följa upp sin verksamhet, att den nya utvärderingsfunktionen – Expertgruppen för utvärdering och analys av Sveriges internationella bistånd – får förutsättningar att ta fram underlag av kvalitet och relevans, samt att Regeringskansliet utvecklar sin förmåga att på ett fullgott sätt analysera och ta om hand resultatinformation för all verksamhet som finansieras av utgiftsområde 7. Regeringens ambition är att resultatagendan ska vara implementerad 2014.

2.6.2 Regeringens svar på de biståndspolitiska utmaningarna 2014

Med ovan nämnda reformer som grund gör regeringen en utblick över omvärlden och aktuella biståndspolitiska utmaningar inför 2014.

Biståndspolitiska utmaningar 2014

Världen har förändrats sedan Millennie-deklarationen antogs och ramarna för de globala ansträngningarna att bekämpa världens fattigdom fastslogs. Vid slutet av 2014 är det ett år kvar till dess att millenniemålen ska vara uppfyllda. 2014 kommer också att präglas av arbetet med att ta fram och komma överens om nya globala utvecklings- och hållbarhetsmål för tiden efter 2015.

I denna utvecklingspolitiska brytningstid ser regeringen skäl att påminna om att fattigdomen under de senaste decennierna har minskat snabbare än under någon annan period i historien, i alla delar av världen. Att utrota den extrema fattigdomen i världen under de kommande decennierna är i dag därför en realistisk ambition.

Länder kan inte längre enkelt delas upp i fattiga och rika. En global medelklass börjar växa fram. Världens låg- och medelinkomstländer står i dag för omkring en tredjedel av de globala handelsflödena. Idéer och kompetens rör sig över statsgränser, liksom mellan stad och land, i en aldrig tidigare skådad utsträckning. Fler människor än någonsin bor i demokratier.

Digitaliseringen skapar nya plattformar för innovation och entreprenörskap och ger även fattiga människor på individnivå verktyg att påverka sin situation, utveckling och omvärld.

Samtidigt lever över en miljard människor på mindre än 1,25 US-dollar per dag. Av dessa bor omkring tre fjärdedelar på landsbygden och är direkt beroende av jordbruk, skogsbruk och fiske för sin försörjning. Omkring 850 miljoner människor går fortfarande hungriga och framstegen mot att nå millenniemålet att utrota hunger har börjat gå långsammare. Fattigdomsminskningen i Afrika söder om Sahara, dit det svenska biståndet sedan länge är mest koncentrerat, går fortsatt långsamt. De negativa effekterna av klimatförändringarna drabbar fattiga människor i fattiga länder hårdast. Nästan en tredjedel av jordens befolkning lever i samhällen där grundläggande medborgerliga och politiska rättigheter inte respekteras. Censuren av internet i länder som styrs av auktoritära regimer ökar i omfattning. Utrymmet för försvarare av de mänskliga rättigheterna och för civilsamhällesorganisationer har på många håll minskat, och lagstiftning som begränsar deras utrymme har blivit allt striktare. Det civila samhället har visat sig vara en avgörande central aktör för att åstadkomma demokratiska transitioner, men har svårt att verka under våld och hot om våld.

En hållbar ekonomisk tillväxt är en förutsättning för minskad fattigdom. Ekonomisk tillväxt innebär ökade inkomster för individer, och därmed även en höjd levnadsstandard. Det skapar möjligheter för fattiga människor att själva påverka sina egna livssituationer och nå sin produktiva potential. Tillväxt möjliggörs framför allt genom ett fungerande näringsliv som öppnar upp för företagande, jobb och handel. Enligt regeringen är det därför relevant att inom det svenska biståndet fortsatt verka för att i högre grad involvera näringslivets aktörer i ansträngningarna för att nå utveckling.

Det är regeringens uppfattning att det svenska biståndet för att vara relevant och effektivt, måste förhålla sig till denna förändrade verklighet. En kraftansträngning krävs på alla nivåer för att komma närmare en måluppfyllelse innan millenniemålen löper ut 2015. Att nu kraftsamla är viktigt, inte minst för den nya globala utvecklingsagendans trovärdighet.

För att säkerställa ett effektivt svenskt bidrag till kraftsamlingen inför och bortom 2015, drar regeringen här några biståndspolitiska slutsatser. Sveriges bistånd måste:

- Ha ett tydligt fokus. Som utvecklingspartner och biståndsaktör måste Sverige därför precisera vad det svenska biståndet ska uppnå, var det ska verka och vilka målgrupper det ska rikta sig till. Genom att engagera sig i ett begränsat antal ämnesområden och sektorer kan den svenska biståndsförvaltningens samlade erfarenheter och kunskaper användas mer optimalt inför millenniemålets slutfas och övergången till en uppdaterad global utvecklingsagenda.
- I högre grad inriktas på att bidra till konkreta förbättringar av enskilda människors levnadsvillkor.
- Präglas av innovation. Det internationella biståndet måste inte bara tillåta, utan betona, betydelsen av innovation, dvs. nya idéer, teknologier och mekanismer för att kanalisera bistånd.
- Vara tillräckligt flexibelt för att kunna anpassas till olika sammanhang, inklusive svåra miljöer och snabba förändringar.
- Söka ny kunskap och samverka med nya aktörer. Som statlig biståndsgivare måste Sverige förhålla sig till de nya aktörer som verkar på den globala utvecklingsscenen. Vi behöver finna nya vägar till samverkan med såväl traditionella som icke-traditionella biståndsaktörer.
- Sist men inte minst ska regeringens biståndspolitik gå hand i hand med en aktiv samstämmighetspolitik för utveckling, i enlighet med Politiken för Global Utveckling.

Regeringen avser att under 2014 omsätta dessa slutsatser i följande initiativ:

En fokuserad ansträngning för att minska barna- och mödradödligheten

Regeringen konstaterar att det trots stora ansträngningar återstår mycket arbete för att nå några av de viktigaste millenniemålen, inte minst målen om minskad barnadödlighet (MDG 4)

och förbättrad mödrahälsa (MDG 5). Värst är situationen i konfliktdrabbade och sviktande stater. 3,1 miljoner barn dör varje år under sin första levnadsmånad. 6,9 miljoner barn dör varje år före fem års ålder, bl.a. till följd av sjukdom och näringsbrist. Vidare dör 300 000 kvinnor och flickor varje år i graviditetsrelaterade komplikationer, bl.a. till följd av osäkra aborter. Många kvinnor och flickor saknar tillgång till grundläggande hälsovård och vård syftande till sexuell och reproduktiv hälsa. Särskilt stora är behoven i några av Sveriges biståndsländer: Somalia, Afghanistan, Liberia, Demokratiska Republiken Kongo, Mali, Sydsudan och Zimbabwe. I framför allt dessa länder krävs ytterligare satsningar för att MDG 4 och 5 ska uppnås.

Tillgång till rent vatten och sanitet, som är del av MDG 7 om en miljömässigt hållbar utveckling, har visat sig vara avgörande för att minska både barna- och mödradödligheten. 800 miljoner människor saknar ännu tillgång till rent vatten, och så många som 2,5 miljarder människor saknar tillgång till grundläggande sanitet. Detta vittnar om stora, akuta utmaningar som har stora konsekvenser för den enskilda individen och hennes möjligheter till god hälsa och en tryggad livsmedelsförsörjning. Regeringen uppmärksammar även att det finns ett samband mellan bristande sanitet och förekomst av tropiska sjukdomar (Neglected Tropical Diseases) i världens fattigaste samhällen.

Som ett led i regeringens ansträngningar för att uppnå MDG 4 och 5 kommer särskilt fokus 2014 att riktas mot de länder som har längst kvar till att uppnå dessa. För att skapa goda förutsättningar att nå resultat avser regeringen under budgetåret 2014 bl.a. att prioritera insatser för sexuell och reproduktiv hälsa och rättigheter (SRHR) och sanitet som verktyg för att rädda kvinnors och barns liv.

Sverige ligger i framkant när det kommer till insatser för SRHR. Insatser som har identifierats som särskilt viktiga för att förbättra mödrahälsan MDG 5, men som ofta är underfinansierade.

Även tillgång till grundläggande sanitet är ett underfinansierat insatsområde där Sverige kan ta ett större ansvar.

Regeringen avser att prioritera MDG 4 och 5, bl.a. genom att ge ett uppdrag till Sida om att initiera en svensk "challenge fund" med

inriktning på SRHR och sanitet för länder som är längst ifrån att uppnå dessa mål.

Höjda bidrag kommer under 2014 även att ges till vissa multilaterala organ som är inriktade på arbetet med att uppfylla MDG 4 och 5 – till dessa hör GAVI, Unicef och UNFPA.

Vidare kommer regeringen att inrätta en särskild regional strategi för MDG 4 och 5 för Afrika i syfte att säkra kvinnors och flickors sexuella och reproduktiva hälsa och rättigheter, öka tillgången till grundläggande sanitet samt förbättra tillgången till korrekt statistik angående barna- och mödradödlighet och därigenom bidra till bättre överlevnad och uppfyllande av MDG 4 och 5.

En tryggad livsmedelsförsörjning är avgörande för att minska barnadödligheten. Regeringen kommer därför att besluta om en global strategi för ekonomiskt hållbar utveckling med särskilt fokus på en tryggad global livsmedelsförsörjning.

Slutligen är tillgången till korrekt statistik nödvändig för att kunna mäta eventuella framsteg mot minskad barna- och mödradödlighet. Det är också en förutsättning för att biståndsgivare och andra aktörer ska kunna identifiera var behoven är som störst samt vilka insatser och åtgärder som fungerar för att nå resultat.

Mot bakgrund av den osäkra statistiken vad gäller barna- och mödradödlighet avser regeringen att, på basis av en översyn, vidta åtgärder för att främja framtagandet av förbättrad internationell data och användandet av tillförlitligt statistiskt material i utformningen av det svenska biståndet inom MDG 4 och 5.

Ett förstärkt stöd till frihetens försvarare i världens mest ofria länder

Människors lika värde och rätten att leva ett liv i frihet gäller hela mänskligheten, oavsett var i världen man befinner sig. Kampen för människors frihet och respekten för mänskliga rättigheter är därför alltid aktuell.

Trots att det går att skönja positiva globala tendenser i riktning mot demokratisk utveckling, återstår fortfarande enorma utmaningar runt om i världen. Enligt organisationen Freedom House lever cirka 2,4 miljarder människor i samhällen där de grundläggande politiska och medborgerliga

rättigheterna inte respekteras. Journalister fängslas för att ha utövat sitt yrke och klimatet hårdnar för civilsamhällesorganisationer som verkar för demokratisk utveckling.

I syfte att stärka engagemanget för demokrati och mänskliga rättigheter avser regeringen att under 2014 satsa ytterligare resurser på att stödja försvarare av opinionsfriheterna (yttrandefriheten, informationsfriheten, mötesfriheten, demonstrationsfriheten, föreningsfriheten och religionsfriheten) i de länder som enligt organisationen Freedom House klassificeras som ofria.

Ett bistånd för demokratisering i Mellanöstern och Nordafrika

Händelseutvecklingen i Mellanöstern och Nordafrika påminner oss om värdet av varje människas grundläggande fri- och rättigheter och hennes strävan efter att få leva i demokratiska samhällen. Sedan transitionsprocesserna i regionen inleddes 2011 har utvecklingen varit skör, och de folkliga upproren har inte resulterat i de demokratiska framsteg som omvärlden hoppades på. Allvarliga bakslag har skett. Både behoven och utmaningarna är omfattande. I ljuset av utvecklingen i Mellanöstern och Nordafrika, ser regeringen skäl att fortsatt stödja främjandet av demokratisering och respekten för de mänskliga rättigheterna. Därför ökar regeringen anslagsposten till Mellanöstern och Nordafrika under 2014.

En förnyad spetsatsning på miljö- och klimatomfattigt hållbar utveckling

I befolkningstillväxtens, den ekonomiska utvecklingens och klimatförändringarnas spår ökar pressen på ekosystemen. Den ökade efterfrågan på resurser såsom mark, vatten, skog och energi riskerar att leda till en utarmning av ekosystem som ökar fattiga människors sårbarhet. År 2030 kommer världen att behöva 50 procent mer mat, 45 procent mer energi och 30 procent mer vatten – samtidigt som trycket på jordens resurser ökar allt mer.

Biståndet måste utformas så att det bidrar till fattiga människors och samhällens anpassning till och motståndskraft, inklusive återhämtningsförmåga, mot dessa förändringar. Regeringen ser

därför skäl att skärpa biståndets bidrag till en miljö- och klimatomfattigt hållbar utveckling som tillgodoser fattiga människors behov av mat, energi och vatten.

Mot denna bakgrund och som uppföljning av tidigare klimatsatsningar initierar regeringen 2014 en spetsatsning på miljö- och klimatomfattigt hållbar utveckling, där fattiga människors dagliga livssituation är utgångspunkten. Satsningen har två delar.

Fattiga människors perspektiv i praktiken - pilotsatsning på rent vatten, ren luft och resurssnål energi i fattiga människors närmiljö

Kvinnor och barn i såväl slumområden som på landsbygden drabbas hårt av brist på hållbara ekosystemtjänster, till exempel i form av rent vatten, ren luft och energi. Regeringen föreslår därför att Sida, inom ramen för den nya strategin för miljöomfattigt hållbar utveckling, genomför en pilotinsats för rent vatten, ren luft och resurssnål energi på lokal nivå i fattiga människors närmiljö. Förutom att åstadkomma förbättringar av luft, vatten och energi är syftet med pilotatsningen att konkretisera den etablerade principen om fattiga människors perspektiv på utveckling. Satsningen kommer att följas upp och utvärderas.

Förstärkta insatser för hållbar livsmedelsförsörjning i Afrika

Den absoluta merparten av de fattiga människorna i Afrika söder om Sahara är beroende av lantbruket, vilket är en av de hårdast drabbade sektorerna av klimatförändringarnas effekter. Regionen har rikliga mark- och naturresurser, men det krävs omfattande finansiella investeringar för att säkra lantbrukets och därmed de allra fattigaste människornas möjligheter att hantera klimatförändringarnas effekter på bl.a. livsmedelsförsörjningen.

När regeringen under 2014 utökar sitt redan starka bilaterala Afrikaengagemang möjliggörs förstärkta insatser för ett motståndskraftigt lantbruk, med särskilt fokus på hållbar livsmedelsförsörjning i de länder där problemen bedöms vara störst. Prioriteringen kommer att följas upp och utvärderas.

Metodutveckling för innovativa biståndsformer

Svenskt bistånd ska anamma nya biståndsmetoder i syfte att förbättra biståndets resultat. Regeringen avser under 2014 att ge Sida i uppdrag att vidareutveckla innovativa bistånds- och finansieringsformer, som s.k. Challenge Funds, lån och garantier, och nya kombinationer av instrument och aktörer. Uppdraget innebär en utveckling av metoderna som sådana och är ett sätt att möjliggöra ovan lanserade ambitionshöjningar.

Ett humanitärt bistånd där det behövs som mest

Konflikten i Syrien har pågått i över två år och har hittills krävt 100 000 liv. Nästan 7 miljoner människor är nu i behov av humanitärt stöd inom landet. Den svåra och utdragna konflikten riskerar att leda till ökad instabilitet i regionen. Den civila befolkningen, inte minst kvinnor och unga, drabbas särskilt hårt.

Medan konflikten i Syrien är hårt bevakad och uppmärksammas pågår andra kriser i världen som inte är lika synliga, där de humanitära behoven är omfattande. I t.ex. den Centralafrikanska republiken bedöms hela landets befolkning (cirka 4,6 miljoner människor) enligt FN:s kontor för humanitär samordning UN-OCHA, vara direkt eller indirekt drabbad. I Sahelregionen lider människor fortfarande av den svåra torkans efterverkningar och över 11 miljoner människor saknar en tryggad livsmedelsförsörjning.

Ytterligare exempel på länder med pågående humanitära kriser och svårt mänskligt lidande innefattar länder som Tchad, Sydsudan, Demokratiska Republiken Kongo (DRK), Somalia och Jemen.

Listan över humanitära kriser kan göras lång och de humanitära behoven ökar. Svenskt humanitärt bistånd ska riktas dit de akuta behoven av hjälp är som störst. Under 2014 kommer regeringen därför att öka det humanitära anslaget med ambitionen att nå just de länder och människor som har de största humanitära behoven.

Sverige är en av världens största humanitära givare och regeringen ser ett stort värde i att fortsatt värna och stärka de humanitära principerna samt principerna om ett gott humanitärt givarskap. Under 2014 ska Sverige

därför fortsatt driva på det internationella reformarbetet för att stärka humanitärt ledarskap och samordning i fält, t.ex. verka för att den humanitära samordnaren ges en tydligare roll.

Ett utökat stipendieprogram för studenter från de fattigaste länderna som Sverige bedriver utvecklingssamarbete med

Utbildning spelar en stor roll för fattiga människors förmåga att förbättra sin livssituation. Att möjliggöra för människor i världens fattigaste länder att komma till Sverige genom stipendier skapar konkreta förutsättningar för dem att förbättra sina levnadsvillkor. Därför ökar den biståndsfinansierade stipendieverksamheten under 2014 för studenter från de fattigaste länderna som Sverige bedriver utvecklingssamarbete med. Regeringen beräknar att en lika stor ökning kommer att avsättas för ändamålet under 2015. Det utökade stipendieprogrammet ska följas upp och utvärderas.

Synlighet och transparens för att minska kostnader för remitteringar

Remitteringar, dvs. pengar som migranter skickar till sina ursprungsländer, har blivit en allt viktigare del av ekonomin för många människor i fattiga länder. Det kan vara kostsamt att skicka pengar beroende på vilka avgifter som betalningsförmedlarna tar ut. I Sverige är dessa kostnader i internationell jämförelse höga.

Regeringen avser därför att ge Konsumentverket i uppdrag att upprätta en webbaserad tjänst som innebär att konsumenten kan jämföra avgifter som olika operatörer begär för att föra över en viss summa pengar till ett specifikt land. Syftet är att göra det möjligt för konsumenten att hitta den bästa och billigaste tjänsten och främja konkurrensen och sänka avgifterna. Konsumentverkets uppdrag ska löpande följas upp och en utvärdering av satsningen kommer att genomföras före 2017 års utgång.

2.7 Beskrivning av anslagsposterna

I tabellerna nedan redovisas en indikativ fördelning av anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* per anslagspost.

Tabell 2.14 Anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, utvecklingssamarbete genom Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete

<i>Tusental kronor</i>	Utfall 2012	Budget 2013 ¹	Indikativ fördelning 2014 ²
Humanitära insatser	2 838 053	2 791 253	2 880 000
Informations- och kommunikationsverksamhet	96 068	94 300	94 300
Stöd genom svenska organisationer i det civila samhället	1 551 203	1 526 932	1 700 000
Regional och bilaterala strategier för Asien	1 520 453	1 526 725	1 480 000
Bilaterala strategier för Latinamerika	522 977	550 000	510 000
Regionala och bilaterala strategier för Afrika	5 719 120	5 201 810	5 350 000
Regional och bilaterala strategier för Mellanöstern och Nordafrika	666 348	820 000	845 000
Reformsamarbete i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet	-	-	1 158 000
Globala ämnesstrategiska utvecklingsinsatser	1 429 213	-	-
Särskilda insatser för demokratisering och yttrandefrihet	217 267	-	-
Miljöljån	175 564	-	-
Kapacitetsutveckling och samverkan	724 462	-	-
Särskilt demokratistöd genom svenska partianknutna organisationer (PAO)	74 343	-	-
Särskilda insatser för mänskliga rättigheter och demokratisering	-	785 000	970 000
Globala insatser för miljö- och klimatmässigt hållbar utveckling	-	585 000	735 000
Globala insatser för socialt hållbar utveckling	-	811 000	1 311 000
Globala insatser för ekonomiskt hållbar utveckling	-	701 000	701 000
Globala insatser för mänsklig säkerhet	-	200 000	200 000
Kapacitetsutveckling och utbyten	-	410 000	455 000
Forskningssamarbete	724 883	835 879	835 879
SUMMA	16 259 954	16 838 899	19 225 179

¹ Inklusivt vår- och höständringsbudget 2013.

² Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa ingår från 2014 i anslaget 1:1 Biståndsverksamhet.

Tabell 2.15 Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa genom Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete

<i>Tusental kronor</i>	Utfall 2012	Budget 2013 ¹	
Reformsamarbete i Östeuropa ²	1 120 549	1 158 000	-
Stöd genom svenska organisationer i det civila samhället ³	48 322	50 000	-
SUMMA	1 168 871	1 208 000	

¹ Inklusivt vår- och höständringsbudget 2013.

² Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, anslagspost Reformsamarbete i Östeuropa, Västra Balkan och Turkiet.

³ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, anslagspost Stöd genom svenska organisationer i det civila samhället.

Tabell 2.16 Anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, utvecklingssamarbete genom UD m.fl.

Tusental kronor

	Utfall 2012	Budget 2013 ¹	Indikativ fördelning 2014 ²
Internationella finansieringsinstitutioner	3 315 763	-	-
Europeiska utvecklingsfonden (EUF)	685 185	-	-
FN:s ekonomiska och sociala verksamhet	3 496 539	-	-
<i>-Basbudgetstöd till FN:s ekonomiska och sociala verksamhet</i>	<i>3 472 562</i>	-	-
<i>-Övrigt stöd till FN-relaterad verksamhet</i>	<i>23 977</i>	-	-
Konflikthantering	294 776	-	-
Globalt utvecklingssamarbete	3 103 487	-	-
<i>- Organisations- och temastöd</i>	<i>3 072 445</i>	-	-
<i>- Konferenser, seminarier, utredningar och projekt</i>	<i>16 087</i>	29 700	34 400
<i>Svenska institutet i Alexandria</i>	<i>14 955</i>	13 500	13 900
Sektionen för turkiskt-svenskt samarbete vid generalkonsulatet i Istanbul	-	-	7 000
Multilaterala utvecklingsbanker, fonder och skuldavskrivningar	-	3 987 425	3 815 354
Multilaterala och internationella organisationer och fonder	-	6 652 979	6 465 341
Strategiskt inriktade bidrag	-	306 843	306 679
Ekonomiska program	302 203	-	-
SUMMA UD	11 197 953	10 990 447	10 642 674
Rikspolisstyrelsen (RPS)	186 028	190 000	196 000
Kriminalvården	21 548	26 000	26 000
Åklagarmyndigheten	-	3 700	4 000
Myndigheten för samhällsskydd och beredskap	-	40 000	38 000
Domstolsverket	-	3 600	4 000
Folke Bernadotteakademin	53 214	107 500	80 720
Svenska institutet (SI)	77 431	148 000	225 350
Nordiska Afrikainstitutet (NAI)	14 047	14 000	14 000
Strålsäkerhetsmyndigheten	-	-	13 000
Kammarkollegiet	27 119	34 000	34 000
Vetenskapsrådet	-	170 000	170 000
Riksgäldskontoret	5 390	7 833	5 539
	384 777	744 633	810 609
SUMMA	11 582 730	11 735 080	11 453 283

¹ Inklusivt vår- och höständeringsbudget 2013² Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa ingår från 2014 i anslaget 1:1 Biståndsverksamhet.

Tabell 2.17 Anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa genom UD m.fl.

Tusental kronor

	Utfall 2012	Budget 2013
Reformsamarbete i Östeuropa ¹	65 321	39 510
Konferenser, seminarier och utredningar ²	-	500
Sektionen för turkiskt-svenskt samarbete vid generalkonsulatet i Istanbul ³	13 658	7 000
SUMMA UD	78 979	47 010
Svenska institutet (SI) ⁴	23 014	27 350
Strålsäkerhetsmyndigheten ⁵	14 632	13 000
Folke Bernadotteakademin ⁶	9 995	12 000
	47 641	52 350
SUMMA	126 620	99 360

¹ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, anslagspost Strategiskt inriktade bidrag.² Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, anslagspost Konferenser, seminarier, utredningar och projekt.³ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, anslagspost Sektionen för turkiskt-svenskt samarbete vid generalkonsulatet i Istanbul⁴ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, disponeras av Svenska institutet.⁵ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet, disponeras av Strålsäkerhetsmyndigheten.⁶ Medel har från och med 2014 förts till anslaget 1:1 Biståndsverksamhet disponeras av Folke Bernadotteakademin.**Tabell 2.18 De 10 största kärnstöden till multilaterala organisationer 2012-2014**

Tusental kronor

	Årsbidrag 2012	Budget 2013	Indikativ fördelning 2014 ¹
FN:s flyktingkommissarie (UNHCR)	613 000	582 360	640 000
FN:s utvecklingsprogram (UNDP)	689 000	561 200	550 000
FN:s världslivsmedelsprogram (WFP)	556 500	511 980	550 000
CERF	490 000	469 200	510 000
FN:s barnfond (Unicef)	480 000	464 600	550 000
FN:s befolkningsfond (UNFPA)	445 500	427 800	485 000
Globala fonden	950 000	450 000	500 000
GAVI	-	368 000	450 000
FN:s hjälpprogram för Palestinaflyktingar (UNRWA)	282 000	282 000	282 000
FN:s samlade program mot hiv och aids (UNAIDS)	266 000	244 720	230 000
SUMMA	4 772 000	4 364 860	4 747 000

¹ Avser ap.31 Multilaterala och internationella organisationer och fonder, exklusive stöd till Europeiska utvecklingsfonden (EUF).

2.8 Budgetförslag

2.8.1 1:1 Biståndsverksamhet

Tabell 2.19 Anslagsutveckling för 1:1 Biståndsverksamhet

Tusental kronor

2012	Utfall	27 842 684	Anslags- sparande	477 414
2013	Anslag	28 573 979 ¹	Utgifts- prognos	28 973 979
2014	Förslag	30 678 462		
2015	Beräknat	32 477 263		
2016	Beräknat	34 588 032		
2017	Beräknat	36 436 261		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

Ändamål

Anslaget får användas för internationellt bistånd. Medlen från anslaget får även användas för att subventionera premier för avgifter avseende statens garantier för Nordiska investeringsbankens låneanordning för miljöinvesteringar och för viss verksamhet vid Sida Partnership forum i Härnösand. Anslaget får även användas för viss metodutveckling, studier, utvärderingar och erfarenhetsredovisningar, revisioner samt temporär verksamhet inom avgränsade projekt.

Anslaget får även användas för förvaltningsutgifter som beräknas uppgå till ca 80 miljoner kronor, vid myndigheter som genomför internationellt bistånd.

Kompletterande information

Medel från anslaget får användas för att subventionera premier för garantier i enlighet med förordningen (2009:320) om finansiering av utvecklingslån och garantier för utvecklings-samarbete.

Bemyndigande om ekonomiska åtaganden

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att under 2014 för anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* besluta om bidrag som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 62 676 000 000 kronor 2015–2025.

Skälen för regeringens förslag: För att främja en högre grad av förutsägbarhet i biståndsgivningen behöver ekonomiska avtal inom biståndsverksamheten kunna ingås. Nya åtaganden beräknas uppgå till nästan 22 miljarder kronor. Myndigheter som disponerar bemyndiganden under anslaget är bland andra Regeringskansliet, Sida, Svenska institutet, Vetenskapsrådet och Strålsäkerhetsmyndigheten.

För den del av anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* som Regeringskansliet beslutar om beräknas nya åtaganden göras 2014 till ett belopp om ca 4 miljarder kronor, det är en minskning om ca 16 miljarder kronor jämfört med 2013. Framför allt rör det sig om den Globala fonden mot aids, tuberkulos och malaria (GFATM) och 6:e påfyllnaden av Globala miljöfaciliteten (GEF). År 2015 och 2016 beräknas infriade åtaganden uppgå till ca 7 miljarder kronor per år. Mellan 2017 och 2025 beräknas infriade åtaganden uppgå till drygt 22 miljarder.

Tabell 2.20 Särskilt bemyndigande om ekonomiska åtaganden för 1:1 Biståndsverksamhet

Miljoner kronor

	Utfall 2012	Prognos 2013	Förslag 2014 ¹	Beräknat 2015	Beräknat 2016	Beräknat 2017–2025
Ingående åtaganden	45 402	38 071	57 231	-	-	-
Nya åtaganden	8 245	31 889	21 867	-	-	-
Infriade åtaganden	-15 577	-14 452	-16 618	-20 677	-14 798	-27 005
Utestående åtaganden	38 071	55 508	62 480	-	-	-
Erhållet/förslaget bemyndigande	44 535	60 250	62 676	-	-	-

¹ Utestående åtaganden 2013 på anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa om 1 722 miljoner kronor ingår fr. o m. 2014 i ingående åtagande i anslaget 1:1 Biståndsverksamhet. Ingående åtaganden 2012 på anslaget 2:1 Reformsamarbete i Östeuropa uppgick till 1 448 miljoner kronor och utestående åtaganden 2012 uppgick till 1 566 miljoner kronor.

För den del av anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* som Sida disponerar beräknas nya åtaganden göras 2014 till ett belopp om knappt 18 miljarder kronor. Åtagandena består av insatser som löper under flera år och som berör alla Sidas verksamheter. Nya och tidigare gjorda ekonomiska åtaganden medför behov av framtida anslag t.o.m. 2022. År 2015 beräknas infriade åtaganden uppgå till drygt 13 miljarder kronor, 2016 till ca 7 miljarder kronor. Mellan 2017 och 2022 beräknas infriade åtaganden uppgå till drygt 4 miljarder kronor. De angivna beloppen är osäkra. Utfallet kan bl.a. komma att påverkas av att avtal tecknas senare än beräknat samt att det i mottagarländerna inträffar oförutsedda händelser som inverkar på planerade beslut om projekt och program. Förändringar kan även inträffa på grund av att utbetalningar av redan beslutade insatser förskjuts över tiden.

Regeringen bör därför bemyndigas att under 2014 för anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* besluta om bidrag som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 62 676 000 000 kronor 2015–2025.

Garantgivning

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att under 2014 ikläda staten betalningsansvar i form av statliga garantier för biståndsverksamhet som inklusive tidigare utfärdade garantier uppgår till högst 10 000 000 000 kronor.

Skälen för regeringens förslag: Bemyndigandet omfattar ett statligt garantiåtagande avseende Sidas garantgivning. Denna innefattar såväl äldre system för biståndsgarantier och fristående garantier som garantier enligt det system som

infördes 2009. Regeringen bör därför bemyndigas att under 2014 ikläda staten betalningsansvar i form av statliga garantier för biståndsverksamhet som inklusive tidigare utfärdade garantier uppgår till högst 10 000 000 000 kronor.

Kapitaltillskott till Swedfund International AB

Regeringens förslag: Regeringen bemyndigas att under 2014 besluta om kapitaltillskott på högst 400 000 000 kronor till det statligt ägda bolaget Swedfund International AB.

Skälen för regeringens förslag: I budgetpropositionen för 2012 (prop. 2011/12:1, utg.omr. 7, avsnitt 3.7) aviserade regeringen ett kapitaltillskott till Swedfund International AB (Swedfund) om minst 1 200 miljoner kronor under perioden 2012–2014, varav 400 miljoner kronor under 2012 och 400 miljoner kronor 2013. Förslaget till kapitaltillskott för 2013 godkändes av riksdagen vid behandlingen av budgetförslagen (prop. 2012/13:1, bet. 2012/13:UU 2, rskr 2012/13:91).

Som framgår av budgetpropositionen för 2012 och 2013 syftar förslaget om ett treårigt kapitaltillskott till att ytterligare stärka Swedfunds möjlighet att bidra till en rättvis och hållbar global utveckling och det internationella utvecklingssamarbetets mål. Regeringens arbete sedan 2006 för att förtydliga Swedfunds uppdrag har inneburit att bolaget nu är tydligt fokuserat mot Afrika och att bolagets mål är att genom hållbart företagande bidra till att uppnå utvecklingssamarbetets mål. Enligt regeringens

mening är bolaget ett effektivt verktyg för att främja framväxten av bärkraftiga företag som vid sidan av att skapa sysselsättning, också bidrar till en breddad skattebas, kompetensbyggande och utveckling av lokala marknader. Regeringen bör därför bemyndigas att under 2014 besluta om kapitaltillskott på högst 400 000 000 kronor till Swedfund International AB. Kapitaltillskottet belastar anslag 1:1 *Biståndsverksamhet*.

Kapitaltillskottet om sammanlagt 1 200 miljoner kronor under treårsperioden 2012–2014 beräknas innebära att Swedfunds uthålliga investeringsvolym uppgår till ca 575 miljoner kronor per år.

Regeringens överväganden

Anslaget tillförs 900 000 kronor för kostnader som inte kan definieras som bistånd enligt OECD/DAC:s klassificering avseende garantiavgifter för Nordiska investeringsbankens miljöinvesteringslån.

Regeringen bedömer att antalet stipendier ska ökas ytterligare och att 50 miljoner kronor tillförs ett stipendieprogram riktat till studenter från de fattigaste länderna som Sverige bedriver utvecklingssamarbete med. Regeringen beräknar att en lika stor ökning kommer att avsättas för ändamålet under 2015.

För 2014 föreslår regeringen att anslaget 1:1 *Biståndsverksamhet* anvisas 30 678 462 000 kronor, vilket är en ökning med 2 104 483 000 kronor jämfört med anslagna medel för 2013 (inklusive tilläggsbudgetar till statens budget 2013). För 2015, 2016 och 2017 beräknas anslaget till 32 477 263 000 kronor, 34 588 032 000 kronor respektive 36 436 261 000 kronor.

Tabell 2.21 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:1 Biståndsverksamhet

Tusental kronor

	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013¹	28 772 979	28 772 979	28 772 979	28 772 979
<i>Förändring till följd av:</i>				
Beslut	11 151	13 310	13 810	13 810
Övriga makro-ekonomiska förutsättningar	213 000	2 103 000	4 233 000	6 243 000
<i>Volym</i>				
Överföring till/från andra anslag	1 273 280	1 273 280	1 273 280	1 273 280
Övrigt	408 052	314 694	294 963	133 192
Förslag/beräknat anslag	30 678 462	32 477 263	34 588 032	36 436 261

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10). Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

2.8.2 1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete

Tabell 2.22 Anslagsutveckling för 1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete

Tusental kronor

År	Utfall	925 891	Anslags-sparande	23 568
2012	Utfall	925 891	Anslags-sparande	23 568
2013	Anslag	981 629 ¹	Utgifts-prognos	972 695
2014	Förslag	985 189		
2015	Beräknat	997 425 ²		
2016	Beräknat	1 013 035 ³		
2017	Beräknat	1 034 604 ⁴		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

² Motsvarar 985 189 tkr i 2014 års prisnivå.

³ Motsvarar 985 189 tkr i 2014 års prisnivå.

⁴ Motsvarar 985 189 tkr i 2014 års prisnivå.

Ändamål

Anslaget får användas för förvaltningsutgifter avseende Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete. Anslaget får även användas för förvaltningsutgifter för samarbete inom Östersjöregionen, som inte klassificeras som bistånd enligt OECD/DAC:s definition.

Regeringens överväganden

Sida har under 2013 fortsatt att utveckla myndighetens förmåga och effektivitet i genomförandet av biståndet. Betydelsefulla steg har tagits i arbetet med att stärka förutsättningarna för en god intern styrning och kontroll inom myndigheten, bl.a. genom införandet av ett nytt system för insatshantering. Det är enligt regeringens uppfattning dock viktigt att även fortsatt utveckla myndighetens arbete med intern styrning och kontroll.

Regeringen vill från 2014 höja ambitionsnivån vad gäller sekonderingar på högre nivåer i multilaterala organisationer och EU.

Regeringen bedömer att anslag 1:2 *Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete* bör ökas med 2 000 000 kronor för att myndigheten ska kunna upprätthålla förmågan att genomföra prioriteringarna i biståndet och bl.a. stärka den administrativa kapaciteten för att hantera en ambitionshöjning avseende sekonderingar.

Vidare minskas anslaget för 2014 med 6 515 000 kronor på grund av valutakursjustering.

För 2014 föreslår regeringen att anslaget 1:2 *Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete* anvisas 985 189 000 kronor, varav 5 000 000 kronor inte klassificeras som bistånd enligt OECD/DAC:s definition. För 2015, 2016 och 2017 beräknas anslaget till 997 425 000 kronor, 1 013 035 000 kronor respektive 1 034 604 000 kronor.

Tabell 2.23 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:2 Styrelsen för internationellt utvecklingsamarbete

Tusental kronor

	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013 ¹	971 629	971 629	971 629	971 629
<i>Förändring till följd av:</i>				
Pris- och löne- omräkning ²	18 709	31 009	46 701	68 382
Beslut	-4 515	-4 571	-4 643	-4 741
Överföring till/från andra anslag				
Övrigt ³	-634	-642	-652	-666
Förslag/ beräknat anslag	985 189	997 425	1 013 035	1 034 604

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10). Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

² Pris- och löneomräkningen baseras på anvisade medel 2012. Övriga förändringskomponenter redovisas i löpande priser och inkluderar därmed en pris- och löneomräkning. Pris- och löneomräkningen för 2015–2017 är preliminär.

³ Anslaget minskas fr.o.m. 2014 till följd av beräknade samordningsvinster i samband med e-förvaltningsprojekt som genomförs i statsförvaltningen.

2.8.3 1:3 Nordiska Afrikainstitutet

Tabell 2.24 Anslagsutveckling för 1:3 Nordiska Afrikainstitutet

Tusental kronor

2012	Utfall	14 975	Anslags- sparande	179
2013	Anslag	14 156 ¹	Utgifts- prognos	13 815
2014	Förslag	14 319		
2015	Beräknat	14 490 ²		
2016	Beräknat	14 701 ³		
2017	Beräknat	15 006 ⁴		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

² Motsvarar 14 320 tkr i 2014 års prisnivå.

³ Motsvarar 14 319 tkr i 2014 års prisnivå.

⁴ Motsvarar 14 319 tkr i 2014 års prisnivå.

Ändamål

Anslaget får användas för Nordiska Afrikainstitutets förvaltningsutgifter.

Kompletterande information

Nordiska Afrikainstitutet (NAI) har, enligt förordningen (2007:1222) med instruktion för Nordiska Afrikainstitutet, som uppgift att främja och bedriva vetenskaplig forskning om Afrika, sprida kvalificerad och relevant information inklusive föra en aktiv policydialog samt bevaka och tillgängliggöra litteratur om det moderna Afrika. Arbete utförs inom tre verksamhetsområden: forskning, kommunikation och bibliotek.

Regeringens överväganden

Statskontoret har på uppdrag av regeringen (UF2012/40430/UD/AF) genomfört en översyn av Nordiska Afrikainstitutets (NAI) verksamhet och roll. Översynens huvudsakliga slutsatser är att NAI inte längre bör vara en myndighet, att verksamheten behöver renodlas och förtydligas samt att delar av NAI:s verksamhet bör drivas vidare vid ett lärosäte, förslagsvis Uppsala universitet. Statskontoret drar även slutsatsen att det nordiska åtagandet bör omprövas.

Regeringen välkomnar Statskontorets översyn och bereder för närvarande de förslag som där presenteras.

För 2014 föreslår regeringen att anslaget 1:3 *Nordiska Afrikainstitutet* anvisas 14 319 000 kronor. För 2015, 2016 och 2017 beräknas anslaget till 14 490 000 kronor, 14 701 000 kronor respektive 15 006 000 kronor.

Tabell 2.25 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:3 Nordiska Afrikainstitutet

Tusental kronor

	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013¹	14 156	14 156	14 156	14 156
<i>Förändring till följd av:</i>				
Pris- och löne- omräkning ²	185	356	568	873
Beslut				
Överföring till/från andra anslag				
Övrigt ³	-22	-22	-23	-23
Förslag/ beräknat anslag	14 319	14 490	14 701	15 006

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10).

Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

² Pris- och löneomräkningen baseras på anvisade medel 2013. Övriga förändringskomponenter redovisas i löpande priser och inkluderar därmed en pris- och löneomräkning. Pris- och löneomräkningen för 2015–2017 är preliminär.

³ Anslaget minskas fr.o.m. 2014 till följd av beräknade samordningsvinster i samband med e-förvaltningsprojekt som genomförs i statsförvaltningen.

2.8.4 1:4 Folke Bernadotteakademin

Tabell 2.26 Anslagsutveckling för 1:4 Folke Bernadotteakademin

Tusental kronor

År	Utfall	Belopp	Anslags- sparande	Övrigt
2012	Utfall	56 062		3 146
2013	Anslag	62 567 ¹	Utgifts- prognos	61 468
2014	Förslag	98 018		
2015	Beräknat	99 266 ²		
2016	Beräknat	100 888 ³		
2017	Beräknat	103 083 ⁴		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

² Motsvarar 98 018 tkr i 2014 års prisnivå.

³ Motsvarar 98 018 tkr i 2014 års prisnivå.

⁴ Motsvarar 98 018 tkr i 2014 års prisnivå.

Ändamål

Anslaget får användas för Folke Bernadotteakademinns förvaltningsutgifter.

Kompletterande information

Folke Bernadotteakademin (FBA) har till uppgift att stärka den svenska och internationella förmågan inom området konflikt- och krishantering, med särskild inriktning på fredsinsatser.

Regeringens överväganden

Folke Bernadotteakademin har på ett förtjänstfullt sätt bl.a. skickat ut specialistkompetens till civila krishanteringsinsatser, bedrivit utbildning och övningar i såväl svensk som internationell kontext och bidragit till metod- och policyutveckling inom fredsfrämjande samt bedrivit forskningsrelaterade projekt. FBA har även fortsatt att utveckla och konsolidera övriga instrument och verktyg inom det civila området såsom bl.a. fredsbyggande, civil-militär samverkan, säkerhetssektorreform (SSR), avvärning, demobilisering och återanpassning av f.d. kombattanter (DDR), rättsstatsuppbyggnad, konflikthantering och konfliktförebyggande.

Regeringen föreslår en ny anslagsstruktur för FBA, vilket innebär att förvaltningsanslaget ökar med 34 080 000 kronor. Detta medför att myndighetens förvaltningskostnader, som idag till betydande del belastar både sak- och förvaltningsanslag, samlas i ett förvaltningsanslag. Den nya anslagsstrukturen bedöms bidra till ökad transparens och kostnadseffektivitet samt underlätta för regeringen att styra och följa upp myndighetens verksamhet. Regeringen arbetar även med att renodla FBA:s instruktion.

Den nya anslagsstrukturen med ett utökat förvaltningsanslag är även i linje med Statskontorets rekommendationer till regeringen avseende FBA:s anslagsstruktur.

För 2014 föreslår regeringen att anslaget 1:4 *Folke Bernadotteakademin* anvisas 98 018 000 kronor. För 2015, 2016 och 2017 beräknas anslaget till 99 266 000 kronor, 100 888 000 kronor respektive 103 083 000 kronor.

Tabell 2.27 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:4 Folke Bernadotteakademin

Tusental kronor

	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013 ¹	62 567	62 567	62 567	62 567
<i>Förändring till följd av:</i>				
Pris- och löne- omräkning ²	1 453	2 268	3 328	4 761
Beslut				
Överföring till/från andra anslag	34 080	34 514	35 078	35 841
Övrigt ³	-82	-83	-84	-86
Förslag/ beräknat anslag	98 018	99 266	100 888	103 083

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10).

Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

² Pris- och löneomräkningen baseras på anvisade medel 2013. Övriga förändringskomponenter redovisas i löpande priser och inkluderar därmed en pris- och löneomräkning. Pris- och löneomräkningen för 2015–2017 är preliminär.

³ Anslaget minskas fr.o.m. 2014 till följd av beräknade samordningsvinster i samband med e-förvaltningsprojekt som genomförs i statsförvaltningen.

2.8.5 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete

Tabell 2.28 Anslagsutveckling för 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete

Tusental kronor

År	Utfall	41 931	Anslags-sparande	-1 048
2012	Utfall	41 931	Anslags-sparande	-1 048
2013	Anslag	40 000 ¹	Utgifts-prognos	38 500
2014	Förslag	40 000		
2015	Beräknat	40 000		
2016	Beräknat	40 000		
2017	Beräknat	40 000		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

Ändamål

Anslaget får användas för utgifter för Riksrevisionens internationella utvecklingssamarbete. Medlen används i överensstämmelse med OECD/DAC:s definition av bistånd och inom ramen för målen för svensk biståndspolitik.

Kompletterande information

Enligt lagen (2002:1023) med instruktion för Riksrevisionen ska Riksrevisionen bedriva internationellt utvecklingssamarbete i enlighet med vad riksdagen beslutat.

Riksrevisionens internationella utvecklingssamarbete utgör sedan 2009 en egen verksamhetsgren. Verksamheten redovisas under avsnittet Riksrevisionen under utgiftsområde 2 Samhällsekonomi och finansförvaltning. Riksrevisionen publicerar vidare återkommande en uppföljningsrapport som beskriver inriktning, resultat och effekter av myndighetens internationella utvecklingssamarbete.

Bemyndigande om ekonomiska åtaganden

Riksrevisionens förslag: Riksrevisionen bemyndigas att under 2014 för anslaget 1:5 *Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete* ingå avtal om samarbetsprojekt som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 20 000 000 kronor 2015-2017.

Skälen för Riksrevisionens förslag: De samarbetsavtal om internationellt utvecklingssamarbete som Riksrevisionen ingår förutsätter fleråriga åtaganden. Riksrevisionen bör därför bemyndigas att under 2014 ingå avtal om samarbetsprojekt som inklusive tidigare gjorda åtaganden medför behov av framtida anslag på högst 20 000 000 kronor 2015-2017.

Tabell 2.29 Särskilt bemyndigande om ekonomiska åtaganden 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete

Tusental kronor

	Utfall 2012	Prognos 2013	Förslag 2014	Beräknat 2015	Beräknat 2016	Beräknat 2017
Ingående åtaganden	13 757	19 505	15 738	-	-	-
Nya åtaganden	17 980	6 213	13 671	-	-	-
Infriade åtaganden	-12 232	-9 980	-9 409	-10 400	-5 600	-4 000
Utestående åtaganden	19 505	15 738	20 000	-	-	-
Erhållet/föreslaget bemyndigande	30 000	22 000	20 000	-	-	-

Tabell 2.30 Härledning av anslagsnivån 2013–2016, för 1:5 Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete

Tusental kronor				
	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013¹	40 000	40 000	40 000	40 000
<i>Förändring till följd av:</i>				
Beslut				
Överföring till/från andra anslag				
Övrigt				
Förslag/beräknat anslag	40 000	40 000	40 000	40 000

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10). Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

Riksrevisionen föreslår att anslag 1:5 *Riksrevisionen: Internationellt utvecklingssamarbete* för budgetåret 2014 ska anvisas med 40 000 000 kronor. Även för 2015, 2016 och 2017 bör anslaget beräknas till 40 000 000 kronor.

2.8.6 1:6 Utvärdering av internationellt bistånd

Tabell 2.31 Anslagsutveckling för 1:6 Utvärdering av internationellt bistånd

Tusental kronor				
2012	Utfall		Anslags-sparande	0
2013	Anslag	23 021 ¹	Utgifts-prognos	22 467
2014	Förslag	15 000		
2015	Beräknat	15 187 ²		
2016	Beräknat	15 430 ³		
2017	Beräknat	15 762 ⁴		

¹ Inklusive beslut om ändringar i statens budget 2013 och förslag till ändringar i samband med denna proposition.

² Motsvarar 15 000 tkr i 2014 års prisnivå.

³ Motsvarar 14 999 tkr i 2014 års prisnivå.

⁴ Motsvarar 15 000 tkr i 2014 års prisnivå.

Ändamål

Anslaget ska användas för utgifter för den verksamhet som bedrivs av Expertgruppen för utvärdering och analys av Sveriges internationella bistånd och för Expertgruppens förvaltningsutgifter.

Regeringens överväganden

Expertgruppen för utvärdering och analys av Sveriges internationella bistånd har enligt kommittédirektivet (Dir. 2013:11) uppdrag att beställa, sammanställa, genomföra och kommunicera utvärderingar, analyser och studier om biståndets genomförande, resultat och effektivitet.

Regeringen lägger stor vikt vid uppföljning, utvärdering och analys som grund för den framtida utformningen av Sveriges internationella bistånd. Expertgruppen har därför en mycket viktig roll när det gäller att utvärdera och analysera Sveriges internationella bistånd för att på så vis utveckla biståndet och bygga upp en långsiktig kunskapsbas av hög kvalitet. Expertgruppen innebär en ambitionshöjning när det gäller utvärdering och analys av det svenska biståndet.

För 2014 föreslår regeringen att anslaget 1:6 *Utvärdering av internationellt bistånd* anvisas 15 000 000 kronor. För 2015, 2016 och 2017 beräknas anslaget till 15 187 000 kronor, 15 430 000 kronor respektive 15 762 000 kronor.

Tabell 2.32 Härledning av anslagsnivån 2014–2017, för 1:6 Utvärdering av internationellt bistånd

Tusental kronor				
	2014	2015	2016	2017
Anvisat 2013¹	23 021	23 021	23 021	23 021
<i>Förändring till följd av:</i>				
Pris- och löneomräkning ²				
	540	834	1 216	1 737
Beslut	-8 561	-8 668	-8 807	-8 996
Överföring till/från andra anslag				
Övrigt				
Förslag/beräknat anslag	15 000	15 187	15 430	15 762

¹ Statens budget enligt riksdagens beslut i december 2012 (bet. 2012/13:FiU10). Beloppet är således exklusive beslut om ändringar i statens budget.

² Pris- och löneomräkningen baseras på anvisade medel 2013. Övriga förändringskomponenter redovisas i löpande priser och inkluderar därmed en pris- och löneomräkning. Pris- och löneomräkningen för 2015–2017 är preliminär.

Bilaga 1

Samarbetsstrategier

Bilaga 1

Samarbetsstrategier

Innehållsförteckning

Samarbetsstrategier.....	3
--------------------------	---

Tabellförteckning

Tabell 1.1 Samarbetsstrategier	3
--------------------------------------	---

Samarbetsstrategier

Tabell 1.1 Samarbetsstrategier
tusental kronor

	Ursprunglig tidsperiod för gällande strategi	Kommentar	Utbetalat stöd 2012 ¹
AFRIKA			
Regional strategi Afrika söder om Sahara	2010–2015		1 726 913
Botswana	2009–2013	Strategin upphör 2013.	48 003
Burkina Faso	2004–2010	Utfasning pågår.	199 289
Burundi	2009–2012	Utfasning pågår.	5 313
Demokratiska Republiken Kongo	2009–2012	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	231 720
Etiopien	2003–2010	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	107 189
Kenya	2009–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	337 750
Liberia	2008–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	213 720
Mali	2004–2010	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	149 970
Moçambique	2008–2012	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	760 467
Namibia	2009–2013	Strategin upphör 2013	25 089
Rwanda	2010–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	89 228
Somalia	2007–2010	Förhållningssätt förlängt att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om nytt förhållningssätt.	129 697
Sudan ²	2008–2011	Strategi förlängd att gälla under 2012 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	274 498
Sydafrika	2009–2013	Strategin upphör 2013.	83 669
Tanzania	2006–2011	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	753 180
Uganda	2009–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	183 781
Zambia	2008–2011	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	186 045
Zimbabwe	2011–2012	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	219 244
ASIEN, MELLANÖSTERN OCH NORDAFRIKA			
Regional strategi Asien	2010–2015		191 701
Regional strategi Mellanöstern och Nordafrika	2010–2015		174 377
Afghanistan	2012–2014	Revidering av tidigare strategi.	562 997
Bangladesh	2008–2012	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	239 993
Indien	2009–2013	Strategin upphör 2013.	60 923
Indonesien	2009–2013	Strategin upphör 2013.	35 287

Irak	2009–2014		118 207
Kambodja	2012–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	202 264
Kina	2009–2013	Strategin upphör 2013.	51 060
Laos	2008–2011	Utfasning pågår.	608
Vietnam	2009–2013	Strategin upphör 2013.	78 523
Västbanken och Gaza	2008–2011	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	288 377
Östtimor	2009–2011	Utfasning pågår.	10 116

LATINAMERIKA OCH KARIBIEN

Regional strategi Latinamerika		Utfasning pågår.	14 711
Bolivia	2009–2013		217 305
Colombia	2009–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	136 195
Guatemala	2008–2012	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	164 989
Nicaragua	2008–2011	Utfasning pågår.	-154

ÖSTEUROPA OCH CENTRALASIEN

Albanien	2009–2012	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	81 322
Bosnien och Hercegovina	2011–2014		195 779
Kosovo	2009–2012	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	87 333
Makedonien	2010–2012	Utfasning pågår.	22 040
Moldavien	2011–2014		117 242
Georgien	2010–2013		114 224
Serbien	2009–2012	Strategi förlängd att gälla under 2013 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	120 329
Turkiet	2010–2013	Strategi förlängd att gälla under 2014 eller till dess att regeringen har fattat beslut om ny strategi.	61 491
Ukraina	2009–2013		208 322
Vitryssland	2011–2014		116 558

¹ Utbetalat stöd till Sudan uppgick till 42 309 000 kronor. Utbetalat stöd till Sydsudan uppgick 232 189 000 kronor.

² Summorna består av bilateralt utvecklingsamarbete, Forskningsamarbete, Globala utvecklingsprogram, Humanitära insatser och konflikthantering, Informationsinsatser, U-krediter och Stöd till enskilda organisationer är inte inkluderade.